RUMIYAH TR

Recep 1438

SAYI 8

MÜM'İNLER ARASINDA ÖYLE ERKEKLER VARDIR Kİ

ŞEYH EBU SÜLEYMAN EŞ-ŞAMİ

ELHAYAT
MEDYA MERKEZİ

Sayı 8

İÇİNDEKİLER

“Ey Muvahhidler! Sevinin! Vallahi biz bu cihadımızda Rumiye’nin (Roma) zeytin ağaçları altına varmayana kadar dinlenmeyeceğiz.”

Ebu Hamza el-Muhacir

Kapak Konusu

52 Müm’inler Arasında Öyle Erkekler Vardır ki

Özel Makale

12 Türkiye’de Yaygın Olan ve Sakınılması Gereken Şirk ve Küfürler - İkinci Bölüm

22 İşte Orada İman Edenler Sınanmış ve Şiddetli Bir Sarsıntıyla Sarsıntıya Uğratılmışlardı

Makaleler

04 Ölüm Sana Gelinceye Kadar Rabbine İbadet Et

06 Allah’ın Vaadi Haktır

08 İslam Devleti’nin Kurulması: Bölüm 2

28 Dünyada Zühd Selefin Menhecindendir

32 İşte Bu Şekilde Resuller İmtihan Olunurlar...

42 Sağlık Nimeti ve Hastalık ile İmtihan

46 Tağuta Muhakeme Olanlar

50 Müşriklerle Topluca Savaşın

Haberler

38 Askeri ve İstihbarat Operasyonları

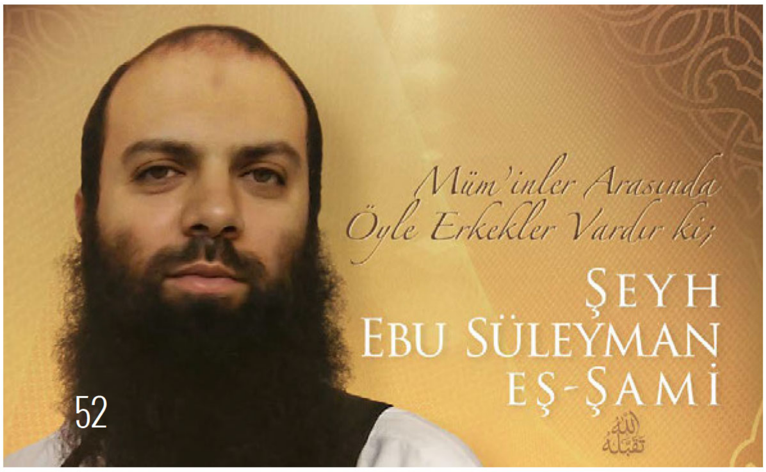

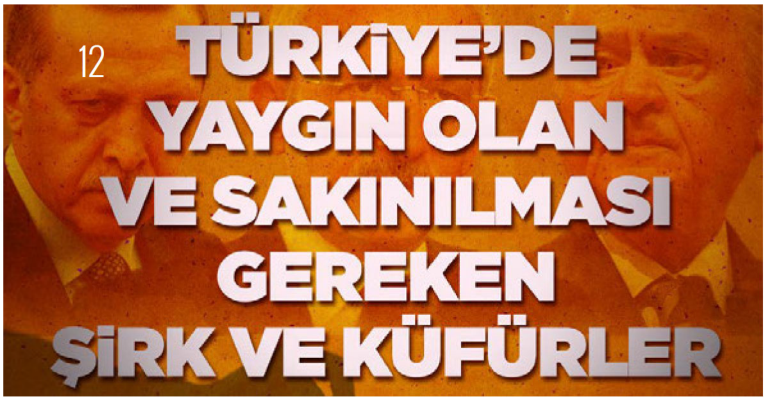

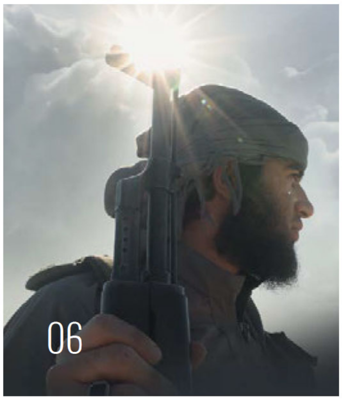

İSLAM DEVLETİ VİLAYETLERİNDEN SEÇİLMİŞ

ÖNE ÇIKAN VİDEOLAR

ÜSTÜN OLAN SİZLERSİNİZ

وأنتم الأعلون

NİNOVA VİLAYETİ

SAVAŞIN KAPILARINDA

على أبواب الملاحم

HAYR VİLAYETİ

YİĞİTLİĞİN KILICI

سيف الشجاعة

CEZİRA VİLAYETİ

Ölüm Sana Gelinceye Kadar Rabbine İbadet Et

Allah ﷻ nimet verdiği bir kulunun içini ve dışını, sözlerini ve eylemlerini bir kılmıştır. Onu itikadında münafık veya sözü ameline uymayanlardan kılmamıştır. İşte bu nimet, Allah'ın ﷻ fazlı ile sayılamayacak ve hesap edilemeyecek kapılardan İslam Devleti'ne verdiği nimetlerdendir. Bu nimetlerin en başında gelenler ise; varlığının gayesi ve kuruluşunun sebebi olan Allah'ın dinini ikame etmesi ve şeriatıyla hükmetmesidir.

İhtilaf ve ayrılık sahipleri sapık ve saptırıcı fırkalar ve zarar veren hizipler buna muhalefet ettiler. Nitekim onlar, dinin ikamesi için dünyayı yeni açıklamalar ve görüşlerle doldurdular. Onların bunu gerçekleştirmeye çalışmalarının sebebi ise; sadece temkin elde edip yönetimi ellerine geçirmek istemeleridir. Daha sonra sembollerinin yalanları ve sadece istediklerine ulaşmak için sözlerini bozdukları açığa çıktı. Bundan dolayı tağutların yasalarıyla hükmettiler. Geri kalan sembollerini ve düzenlerini dinin ikamesi üzerinden sundular.

Allah ﷻ ne zaman İslam Devleti askerlerine bir yerin fethini nasip etse ve onlara temkin verse, hemen orada Allah'ın dinini ikame ederler. İnsanlara marufu emreder ve münkerden sakındırırlar. Nitekim onlar yakinen biliyorlar ki; bu yaptıkları ile tüm kâfirler aleyhlerinde toplanıp başlarına üşüşecekler ve münafıkların kalpleri daralıp onlardan uzaklaşacaktır. Lakin onlar bu yaptıkları ile sadece Rablerinin rızasını talep etmektedirler.

Bugün her bölgedeki savaş cephelerine rağmen, İslam Devleti'nin kontrolünde olan tüm mıntıkalarda namazın ikame edilmesi, zekâtın toplanması, marufun emredilip münkerin nehyedilmesi ve Allah'ın hadlerinin ikame edilmesini görmek, muvahhid Müslümanın gözünü aydınlatan en hayırlı olgudur.

İslam'ın aslanlarını, savaş destanlarını yazdığını, kanlarını ve canlarını feda ettiklerini görürsün. Onlar, müşriklerin saldırılarını püskürtmektedirler. Aynı anda sıcak savaşın yaşandığı birkaç cadde sonrasında ezanların okunduğunu ve Müslümanların namaz için toplandıklarını görürsün. Ayrıca etraflarındaki diğer kardeşlerin zekâtı fakirlere dağıtmak için dolaştıklarını görürsün. Öte yandan İslam mahkemelerinin kendilerine kaldırılan anlaşmazlıklarda hükmettiklerini ve az ötede

Allah'ın hadlerinin uygulandığını görürsün. Hayra ve marufa emir, münkere nehiy bir an bile durmaz. İşte Allah'ın emrettiği şekilde dini tümüyle bu şekilde ikame edilir.

Mürtedlerin şeriat ile hükmedeceklerini iddia etmesi sadece yalandır

Birinci safta savaşan savaşçı, yeryüzünde ikame edilen Allah'ın şeriatini müşriklerden korumak için sebat etmektedir. Ve yakinen biliyor ki; onun düşmanına karşı zafere erişmesi, kendi güç ve kuvvetiyle, silahıyla, teçhizatlarının çokluğuyla olmayacaktır. Zaferi ancak Allah ﷻ kendi fazlıyla verir. Allah'ın istediği gibi dininin ikame edildiğine dair yakîn arttığı oranda, Allah'ın düşmanlarına karşı zaferin geleceği hakkındaki yakîn de o derece artar. Allah yolundaki mücahid, müşriklerle cihad ederek Allah'ın dinini ve Müslümanların cemaatini bu şekilde emirinin ona verdiği görevi yerine getirerek ikame eder.

Ve o mücahidin arkasında kalan başka kardeşleri ise onu korurlar ve ona destek olurlar. Müslümanları, namuslarını ve mallarını muhafaza ederler. Onların cephe hattından, ribattan ve sıcak savaş meydanlarından uzaklaşmalarının tek sebebi cephe hattının arkasında kalmalarını kendilerine emreden emir sahiplerine olan itaatleridir. Allah'ın ahkâmlarının tatbiki, hududlarının muhafaza edilmesi ve şiarlarının yüceltilmesi, dinin ikamesi omuzlarına yüklenen bu kısım mücahidler tarafından gerçekleştirilmektedir. Bunlar, seferberliğe çağırıldıkları zaman seferberliğe gider, kendilerinden yardım istendiğinde yardım eder ve kendilerine bir görev verildiğine onu yerine getirirler.

İşte tüm İslam Devleti'nin mıntıkalarındaki durum, bu şekilde devam etmektedir. İslam Devleti askerleri, müşrikleri defetmek için ellerinden geleni yaptıktan sonra Allah onları düşmanlarıyla imtihan edip diğer bir gruba katılmak için başka bir mıntıkaya emirlerinin izni ile gidene kadar, ellerinde temkin nimeti olduğu sürece dini ikame ederler. Allah'ın önünde zimmetlerini temizlemişlerdir ve geri çekildikleri mıntıkaları tekrar almak ve Allah'ın şeriatini orada ikame etmek için geri dönerler ve ellerinden geleni yaparlar. Bu şekilde davalarında sadık olduklarını ve sözlerine vefalı olduklarını ispat ederler. Bu şekilde rablerini razı eder ve doğru menheci ortaya koyarlar.

Buhari, Enes'in ؓ Allah Resulü'nden ﷺ şunları rivayet ettiğini rivayet eder: "Eğer kıyamet kopmaya başlasa ve birinizin elinde bir fidan varsa eğer kıyamet kopmadan onu fidanı dikebiliyorsa onu diksin." [Edebu'l Mufred]

Ey İslam Devleti'nin askerleri ve şeriatin bekçileri! Sizden biriniz maruftan herhangi bir şeyi küçük görmesin. Düşmanları defetmekle uğraşıyor, cemaati koruyor ve sınır hatlarında nöbet tutuyorsa bile İslam'ın şiarlarından ikame etmeye gücü yettiği herhangi bir şiarı ikame etmekten ve yapabileceği herhangi bir faziletli ameli yapmaktan geri durmasın.

Allah sizi bir gün veya bir günden daha az bir vakit yeryüzünde temkin sahibi kılarsa, dinin tamamını eksiksiz bir şekilde ikame etmeyi sakın geciktirmeyin. Elinizdeki topraklarda bir gün veya bir günden daha az bir vakit bile olsa dinin şiarlarından veya ahkâmından hangisi olursa olsun sakın iptal etmeyin. Böyle yaparak rabbinizi gazaplandırırsınız ve kendi aleyhinizde düşmanlarınıza yardım etmiş olursunuz. Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: "Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onun mükâfatını görecektir. Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, onun cezasını görecektir." [Zilzal, 7-8]

Allah'ın Vaadi Haktır

Allahu Teâlâ, Allah'ın kelamını doğrulayan ve vaadinin gerçekleşeceğine kesin bir şekilde inanan mü'min kullarını övmüştür. Zorlukta veya kolaylıkta bu yakinî hiç kaybetmezler. Aksine bu meşakkatler onların, Allah'ın ayetlerine ve vaadine imanlarından, emrine ve hikmetine teslimiyetlerinden ve O'nun kaza ve kaderine rızalarından başka bir şeyi artırmaz. Kişi genellikle; kurtuluş ve zaferin Allah'tan belli bir yol ve belli olaylar aracılığıyla gelmesini temenni eder. Ancak Allahu Teâlâ'nın, çoğunluğu bize gizli kalan yüce hikmetleri vardır. Mü'minler, Kureyş kâfirlerinin

kafilesine yetişip savaşmadan onu kolayca ele geçirmeyi ve bu kafileden elde edecekleri ganimetlerin kendilerine belli bir süreye kadar kuvvet sağlamasını ve yeterli olmasını temenni etmişlerdi. Ancak Allahu Teâlâ, ilmi ve hikmetiyle Kureyş kafilesinin kurtulup Müslümanların üç katı bir orduyla; Kureyş'in heybetini yıkmaya, Kureyş'e ve ticaretine karşı cüret etmeye başlayan Müslümanlarla savaşa azmetmesini diledi. Ve böylece büyük Bedir Savaşı gerçekleşti ki; Allahu Teâlâ bu gazve hakkında şöyle buyurmuştur: "Hani Allah, iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacağını vadetmişti; siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkın ve inkâr edenlerin arkasını kesmek (kökünü kurutmak) istiyordu. O, suçlu-günahkârlar istemese de, hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.)" [Enfal, 7-8]

Allahu Teâla, savaş başlamadan önce mü'minleri kâfirlere karşı savaşa cesaretlendirmek için ve onlardan korkmasınlar diye kâfirleri mü'minlerin gözlerinde azalttı. Aynı şekilde mü'minlere karşı savaşta kâfirleri aldatmak için mü'minleri kâfirlerin gözünde az gösterdi. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: "Karşı karşıya geldiğinizde, Allah, 'olacağı olan işi gerçekleştirmek' için, onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (bütün) işler Allah'a döndürülür." [Enfal, 44]

İki grup karşılaşıp savaş başlayınca kâfirler Müslümanları kendilerinden iki kat fazla gördü. Daha sonra küfür ordusu sarsıldı, maneviyatları çöktü, güçleri zayıfladı ve zaferden yana ümitlerini kestiler. Ve Allah mü'minleri yardımıyla destekledi. Allahu Teâla şöyle buyurdu: "Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kâfirdi ki; göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır." [Al-i İmran, 13]

Ahzab savaşında da Allahu Teala mü'minleri hiç ummadıkları bir şekilde şiddetli imtihana tabi tutmuştu. Allah'ın ve Resulü'nün ﷺ mü'minlerin kazanacağı, kâfirlerin de yenileceği vaadinin gerçekleşmesiyle imanları arttı. Allahu Teâla şöyle buyuruyor: "Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine, bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir." [Ahzab, 9]

İbn-i Kesir şöyle demiştir: "Allahu Teâlâ mü'min kullarına, düşmanlarının Müslümanlara karşı birleşip hizipleştikleri sene bu düşmanları kendilerinden uzaklaştırıp hezimete uğratarak nimet, ihsan ve lütufta bulunduğunu haber veriyor ki; bu Hendek senesidir ve sahih olan rivayete göre hicretin beşinci senesinin şevval ayındadır. Müşrikler gelip Medine'nin doğusunda; Uhud'un yakınında konakladılar. İçlerinden bir grup da Medine topraklarının üst kısımlarında konakladı. Aynen Allahu Teâla'nın şu buyruğunda geçtiği gibi: "Hani onlar size hem üstünüzden hem de altınızdan gelmişlerdi." Allah Resulü ﷺ ve beraberinde bulunan Müslümanlar çıktılar ki; sayıları yaklaşık üç bindi. Yedi yüz olduğu da söylenir. Arkalarını Sedye tepesine dayadılar, yüzlerini de düşmana doğru döndürdüler." Kâfirlerin bu toplanmasıyla Müslümanların imtihanı daha da büyüdü. İbn-i Kesir şöyle der: "Terslik büyüdü, durum şiddetlendi ve sıkışık bir hal ortaya çıktı. Tıpkı Allahu Teâlâ'nın buyurduğu gibi 'İşte orada mü'minler imtihan edilmiş ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsılmışlardı.' Ve yaklaşık bir ay kadar, Nebi'yi ﷺ ve ashabını muhasara altına aldılar.

Bu sıkıntı ve zorluğun ardından Allahu Teâla'nın zaferi ilginç bir keyfiyette geldi. Öyle ki; Allahu Teâla bu yardım aracılığıyla kudretini, kuvvetini, izzetini, hikmetini ve mü'minlere lütfunu ortaya koydu. Allahu Teâla şöyle buyuruyor: "Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiç bir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasip edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galip olandır." [Ahzab, 25]

Allahu Teâlâ, Ben-i Kureyza'ya karşı mü'minleri yardımıyla destekledi, Allah'ın lütfuyla onları kırıp geçirdiler. Allahu Teâlâ, mü'minlere Ben-i Kureyza'dan bir çok ganimet elde etmelerini de nasip etti. Allahu Teâlâ şöyle buyuruyor: "Kitap ehlinden onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz. Ve sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı. Allah, her şeye güç yetirendir." [Ahzab, 26-27]

Bu, Allah'ın kullarına vaadidir. Bu vaadini de kendilerini imtihan edip saflarını münafıklardan temizledikten ve mü'minlerin Allah'ın vaadine olan güvenleri ile güçleri arttıktan sonra gerçekleştirmiştir. Bunun hemen akabinde de zafer hiç ummadıkları bir yerden gelmiştir.

Allah'tan mücahid kullarına zafer, izzet ve temkin nasip etmesini diliyoruz.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamdolsun.

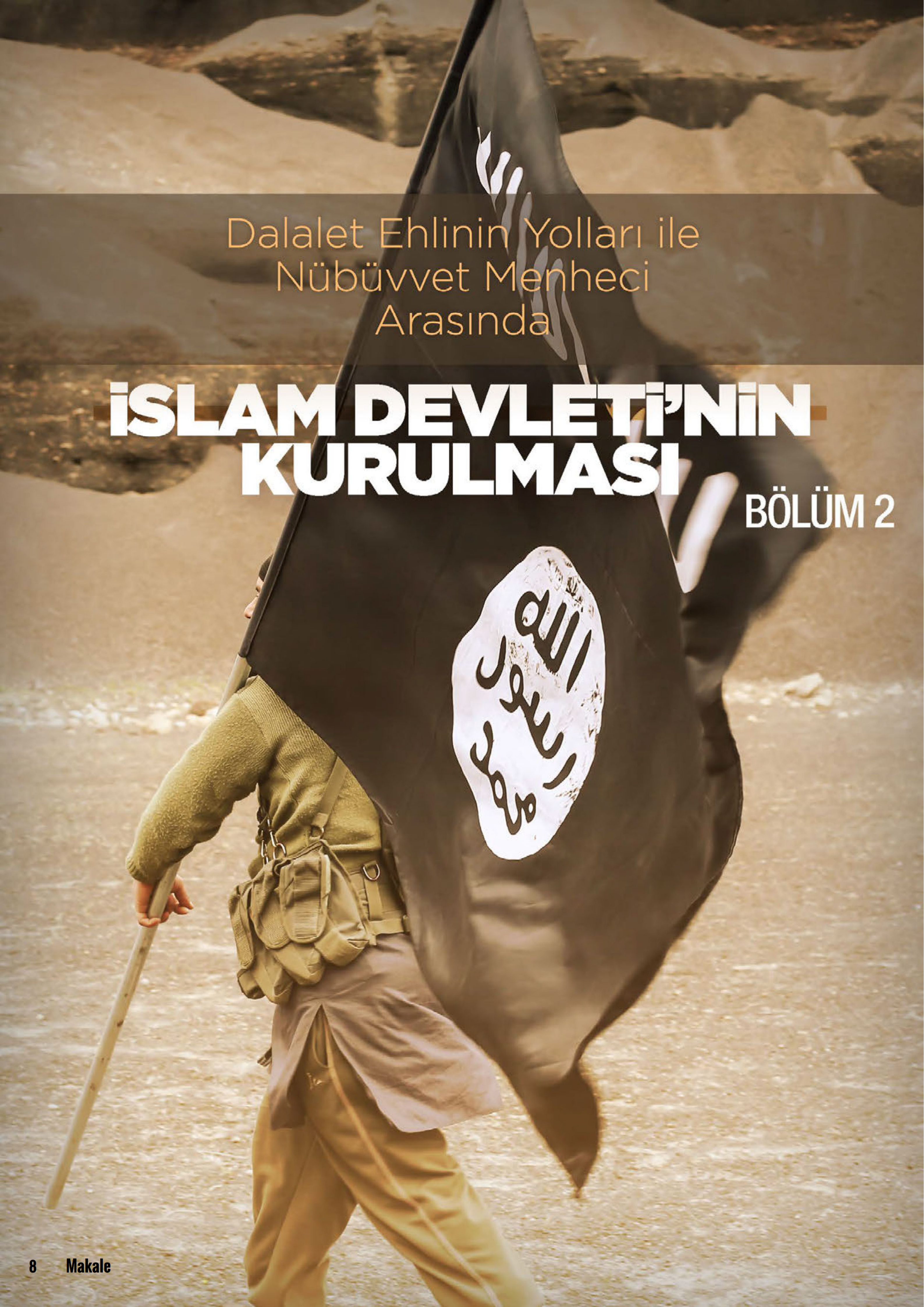

Dalalet Ehlinin Yolları ile Nübüvvet Menheci Arasında

İSLAM DEVLETİ'NİN KURULMASI

BÖLÜM 2

İslam Devleti, dinin ikame edilmesi, insanlar arasında, Allahu Teâlâ'nın kullarına farz kıldığı adaletin sağlanması için tek yoldur. Şeriatinin hâkimiyetini de kendisi için şart kılmıştır. Bu dinin yokluğu ve Allah'ın ﷻ şeriatı dışındakilerin hâkim kılınmasıyla küfür azar, zulüm her yeri kaplar. Sonra da, insanlar bu sorunu gidermek için çeşitli yollara başvururlar. Bazıları, şer'i bir vacip olmasına ilaveten adaletin tahkikini güvence altına alması nedeniyle dinin ikame edilmesi görüşünü benimser ki; bunlar âlemlerin Rabbine teslim olan Müslümanlardır. Bazıları adalet gördüğü her şeyi her türlü yolla getirmeye çalışır. Bunu da sadece dünyevi sebeplerle yapar ki; bunlar her batıl dinden ve inançtan olan müfsidlerdir.

Yani tüm insanlar yaşadıkları toplumlarda adaletin olmasını isteme konusunda eşittirler. Bunun, başkalarının kendilerine zulmetmesini önleyecek bir vesile olduğuna ve dünyevi hayatlarını büyük bir güven içinde ve daha mutlu yaşamaları imkânını sağladığını düşünürler. Bu yüzden de adaletin ikame edilmesine bir vesile olması itibariyle cahil felsefeci ve kelamcıların hüküm meseleleri hakkında çok fazla yazdıklarını, birçok terimin insanların, var olmasını ve gölgesinde yaşamayı hayal ettikleri "adil yönetim" ve "faziletli şehir" mefhumları etrafında dolaştığını görürüz. Birçok millette sayısızca devrim ve savaşlar bu hedefleri gerçekleştirmek için yaşanmıştır.

İnsanların, yaratıcıları Allah'ın ﷻ aralarında adaletin sağlanması ve iki dünyada saadetin gerçekleşmesi için kendilerine açıklamış olduğu menhecden gafil olmaları nedeniyle fazla vakit geçmeden hemen aralarında anlaşmazlıklar çıkmakta, içlerinden her biri adaletin gerçekleştirilmesinin yolunu sadece kendisinin bildiğini, adaleti de ancak kendisinin ve hizbinin kurabileceğini iddia eden sapık imamlar türemektedir. İddia ettikleri adalet hakkındaki görüşleri başkalarının görüşleri ve menfaatleriyle çelişince aralarında hakem olarak silahtan başka bir şey de kalmamaktadır. Çünkü aralarındaki ihtilafları çözmek için kendisine başvuracakları, üzerinde ittifak ettikleri hiçbir ortak temelleri yoktur.

"Biz Sadece Islah Edicileriz" Dediler

Sünneti terk edip de Allah'ın peygamberlerinin ve resullerine ﷺ tabi olduklarını öne süren oysa dosdoğru yol yerine heva ve bidat yolu üzere gidenlerin çoğu böyle demektedir. Onlardan her biri, üzerinde şeytanın bulunup cehenneme çağırdığı yolları takip etmişlerdir. Onların her biri kendisinin nübüvvet ilminin mirasçısı, şeriatın koruyucusu olduğunu iddia etmektedir. Onların her biri, takipçilerini dinin, aynen peygamberleri dönemindeki haline döneceği hatta daha da ötesi o peygamberlere nasip olmayan zafer ve temkinin kendilerine nasip olacağı, Kitap'ın hâkim kılınacağı, dinin ikame edileceği yönünde ümitlendirmektedir. İşin nihayetinde içlerinde çeşitli fırkalar ortaya çıkmıştır. Hıristiyanlar yetmiş bir, Yahudiler yetmiş iki fırkaya ayrıldı. Onların ardından da Muhammed ümmetine mensup olduklarını öne sürenlerin yetmiş üç fırkaya ayrılması geliyor. Bunların hepsi dalalet üzeredir. Sadece, Allah Resulü ﷺ ve değerli ashabının رضي الله عنهم üzerine oldukları şey üzere olan; nübüvvet menhecine tabi olanlar hariç.

Rafızi tağut Ali Hamaney

Rafızi mürtedlerin şirki

Her kim bu fırkaların tarihine dönüp bakarsa, kendilerini dinden tamamen çıkmaya sürükleyen "sapma ilkesinin" çoğunun menhecinde varolduğunu görür. Bu ilke de; bir yandan nübüvvet menhecine dönme çağrısında bulunurken bir yandan da bu davetlerini bozuk temeller üzerine kurmaları, Allah Resulü'nün devletinden çok farklı bir devlet kurmak için çabalamalarıdır. Sonra da sapmaları çok geçmeden daha da artmakta ve kendilerini doğru yoldan uzaklaştırmaktadır. Onlar sapık menheclerine hizmet olsun diye dinlerine eklemeler, dinlerinden çıkarmalar yapmaktadırlar. O kadar ki; artık onların farklı farklı dinleri, işlerinin başında kendisini geri döndürme isteğiyle yola çıktıkları ve ilk selefin üzerine olduğu İslam dininden farklı bir şey haline gelmiştir.

Rafıziler...
Sapıklıkta Uzun Bir Tarih...

Rafızilerin -ilk zuhur eden fırkalarından itibaren- içlerinden bazı insanlarda Allah Resulü'nün Ehli Beyt'ine olan taassup, dinin vahiy kesilmeden önceki haline dönmesinin ancak peygamberin Ehli Beyt'inden ve zürriyetinden gelen şahıslar tarafından mümkün olacağı ve yine aynı şekilde kıyamet gününe kadar onlar tarafından korunacağı inancıyla başlayan sapıklıklarının devamı olarak Şiiler'de bir de Ali'ye hasrettikleri dinde vasilik inancı ortaya çıktı. Öyle ki; Allah Resulü'nün Ali'yi kendisinden sonra halife tayin ettiği yalanını türettiler, kendisinin diğer sahabelerden; özellikle de iki şeyhten daha faziletli olduğu bidatini ortaya çıkardılar. Sonra iş; Ali hususunda aşırıya kaçmaya hatta kendisini yaşarken ve ölümünden sonra ilahlaştırmaya kadar vardı. Ehli Beyt'in imamlığı meselesi onların dininin bir temeli haline geldi. Dinin ıslah yolunun ancak imamlığın Fatıma'nın çocuklarından birinde olmasında görüyorlar.

Bu "sözde" ıslah yolunda kendileri için bağlayıcı kıldıkları bidat olan yönelim onları, başa getirdikleri her bir imamları öldüğünde geri döndüğünü ya da ölmediğini söylemeye vardırmıştır. Hatta imamlarından birine olmayan bir oğul bile nisbet ettiler. Bunu da babadan oğula geçen imamlık zincirleri çıkmaz sokağa vardığında yaptılar. On birinci İmam Hasan El-Askeri'nin sülalesi kesilince vesayet meselesindeki sapıklıklarının üstünü örtmek için "Muhammed El-Mehdi El-Hasan El-Askeri" diye isimlendirdikleri "on ikinci imam" yalanıyla ortaya çıktılar. Nesep yönünden ve şer'i açıdan şartlara haiz bir vasi yeryüzünde kalmayınca; sapık, şirk ve bidat menheclerini sürdürebilmek için de kendisinin ahir zamana kadar Samarra'da bir tünelde gizlendiği hikâyesini uydurdular. Yeryüzü zulümle dolduğu gibi, onun ahir zamanda ortaya çıkarak yeryüzünü adaletle dolduracağını iddia etmektedirler.

Sapık Menhece Hizmet Yolunda
Uydurma Bir Din

Şii fırkasının zuhur ettiğinden bugüne -ki bugün de kendilerine tabi olan çeşitli taifelerinin şirk ve küfrünü görmekteyiz- kendilerine tabi olan kötü âlimler de İslam dinini değiştirmişlerdir. Bu âlimler, işin başında İslam dinini, varolduğunu iddia ettikleri sapmalardan korumaya azimli olduklarını öne sürmüşlerdir ancak, İslam dinine

kitap ehlinin ve putperestlerin dinlerinden birçok şey kattılar. İslam dininde olup da hevalarına ve menheclerine uymayan her şeyi de inkâr ettiler. Allah Resulü ﷺ ve Ehli Beyt'i hakkında yalan attılar, ciltlerce kitaplarını bu türden eserlerle doldurup saf cahilleri kandırdılar. Hatta o kadar ki; Kur'an-ı Kerim dahi onların küfürlerinden ve şüphelerinden kurtulamadı. Kur'an ayetlerinin, din diye öne sürdükleri şeye muhalif olduğunu görünce Kur'an'da noksan ve ziyade olduğunu iddia ettiler. Menheclerini, Ehli Sünnet ve'l Cemaat'in menhecinden tamamen soyutlamak ve her birinden bozuk temelleri üzerine inançlar ve ahkâmlar bina edebilecekleri birini seçmek için sapık fırkaların ve batıl dinlerin etrafında dolanır oldular. O kadar ki; kendilerine İslam dinine tamamıyla muhalif olan "Rafızilik" dinini türettiler.

Yoldan çıkmış Rafizilerin sapkın bir ayini

Şia fırkalarının tarihini gözden geçiren bir kimse, daha ilk döneminden itibaren "İslam devleti" diye iddia ettikleri şeyi kurmak ve insanları; Allah Resulü'ne ﷺ inen, kendi gaip imamlarının da tebliğini miras aldığı din olduğunu öne sürdükleri batıl dinlerine sokmak için çalıştıklarını görür. Geçtiğimiz on dört yüzyıl boyunca bu gayelerini gerçekleştirmeleri yolunda Müslümanlara karşı hiç durmayan savaşlarında hem kendi dinlerinden hem de Müslümanlardan kaç kişinin öldürüldüğünü Allahu Teâlâ'dan başka bilen yoktur.

Rafızi dini tümüyle işte bu şekilde daha baştan bozuk bir temel ve ıslah adına bozuk bir teori üzerine kurulmuştur. Kendisi için çabaladıklarını öne sürdükleri adaletin gerçekleşmesi için bunu zorunlu gördüler. Talep ettikleri iddiasında yalancı oldukları ıslah için! Bu temellerden bazılarını ilk Şiiler'den bazıları Yahudi dininden almıştır ya da İbn-i Sebe gibi bir Yahudi kafalarına sokmuştur. Aynen İsrailoğulları'nda Yuşa bin Nun'un, Musa'dan ﷺ sonraki vasisi olduğu gibi Ali bin Ebi Talib'in de vahiy kesildikten sonra dinin vasisi olması inançları gibi. Bu fikir uzun yüzyıllar boyunca gelişti, Şii fırkalar ve düşmanları arasında, Şia fırkalarının kendi aralarında bu fikir üzerine çatışmalar yaşandı, Allah'ın dışında kendilerine kanunlar koyan kötü âlimlerinin eliyle dinlerinde değişiklikler yapıldı. Ta ki; bunların tümünden bugün çeşitli Şia fırkalarında gördüğümüz necis inançlar karması oluştu.

Rafızilerin Çizgisinde Olan Örgütler ve Gruplar

Rafızilik dininin bu uzun süreli gelişimi-evrimi bizlere, İslam devleti kurmada, doğru yoldan sapan yolları tutan ve bu yolları tutmayı insanlara dinin ikame edilmesi için vacip kılan İslam devleti kurma davetlerinin sonlarının, icat ettikleri yollara uysun diye dini değiştirmeye vardığına canlı bir örnek teşkil etmektedir.

Bugün, sözde "dini ikame etme ve âlemlerin Rabbinin şeriatını hâkim kılma" adına tuttuğu yolunda birçok davetin bu şekilde yaptığını görürüz. Yolun başında ortaya çıkan sapmalar, bugün nübüvvet menhecinden büyük bir uzaklaşmaya, dahası Allah ve Resulü'nün ﷺ razı oldukları bu menhece karşı savaşa dönüşmüştür.

Allah'ın izniyle bu dizinin bölümlerinde bu fikri açıklamak için daha fazla örnekler getireceğiz. Sonra da yine Allah'ın lütfuyla sapıkların yollarının nereye gittiğini, bugün İslam Devleti'nin izlediği nübüvvet menheciyle kıyaslayarak ortaya koyacağız.

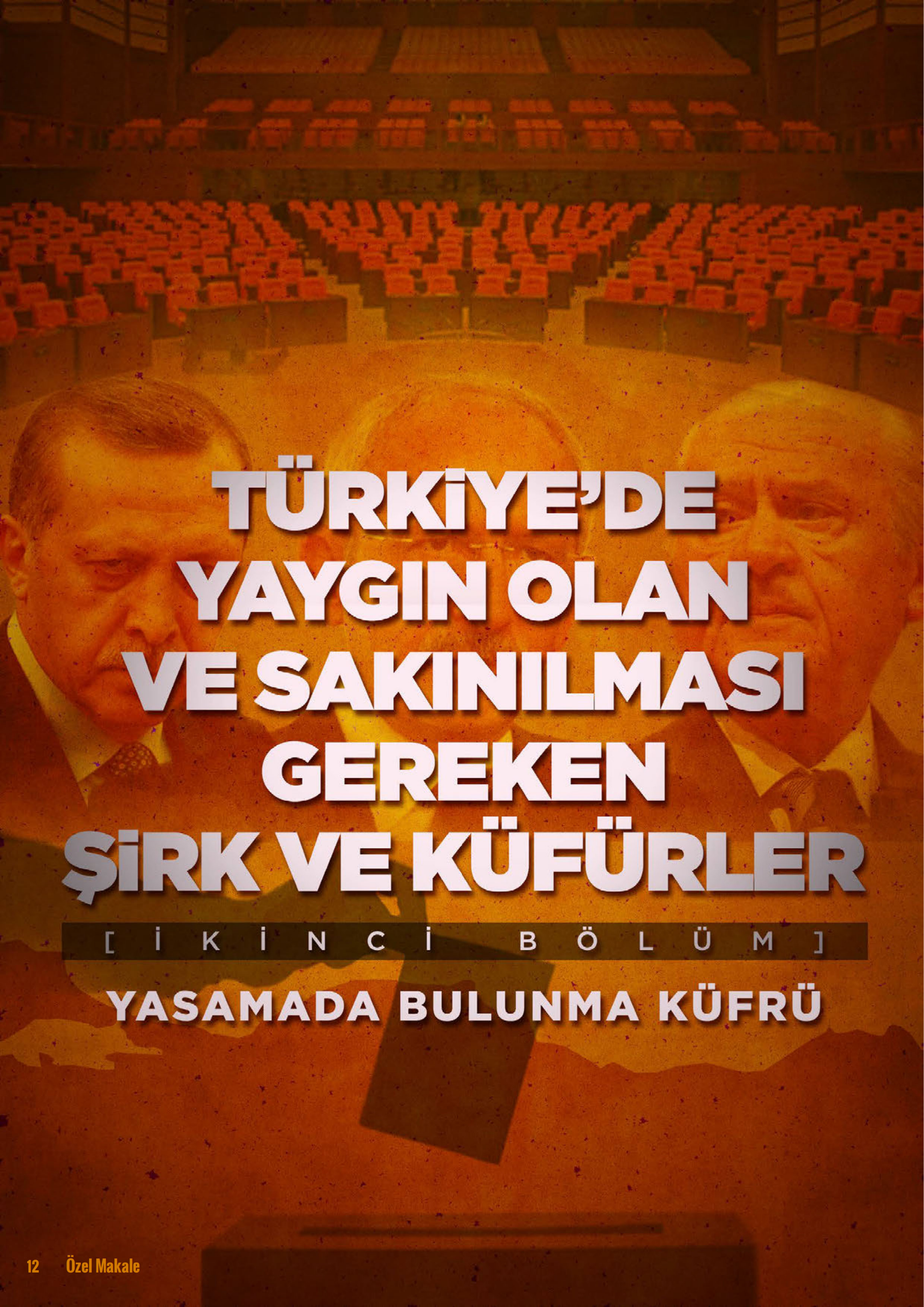

TÜRKİYE'DE YAYGIN OLAN VE SAKINILMASI GEREKEN ŞİRK VE KÜFÜRLER

[İ K İ N C İ   B Ö L Ü M]

YASAMADA BULUNMA KÜFRÜ

Hamd, yaratmanın ve hükmetmenin sadece kendisine ait olduğu âlemlerin Rabbi olan Allah'a olsun. Salat ve selam âlemlere kılıçla rahmet olarak gönderilen Resulüne, ehline, sahabesine ve kıyamete kadar O'nun şeriatini hâkim kılmak için cihad edenlere olsun.

Allah ﷻ gökleri ve yeri yaratan ve bunların içinde bulunanlara hükmedendir. O hiçbir şeyi başıboş ve kendi iradesine bırakmamış, bilakis her zaman bunlara hükmetmiş ve boyunduruğu altında tutmuştur. Kâinata bir düzen koymuş ve kâinat, bu koyduğu kanunlar çerçevesinde asırlardır akıp gitmektedir. Allah ﷻ kendisine bir kural ve kanun koymadığı hiçbir varlık yoktur. Tüm mahlukat ister istemez ona boyun eğmiş ve O'nu tesbih etmektedir.

"O, yaratan, yoktan var eden, şekil veren Allah'tır. Güzel isimler O'nundur. Göklerdeki ve yerdeki her şey O'nu tesbih eder. O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." [Haşr, 24]

"Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, her şeyi kuşatandır." [Nisa, 126]

Allah ﷻ, yarattığı tüm mahlukata bir düzen ve kanun koyarken bundan insanları istisna etmemiştir. Bilakis insanlar içinde belirli vakitler içerisinde art arda Resuller, nebiler ve davetçiler göndermiş, onların tabi olması gereken kural ve kanunları onlara öğretmiş veya hatırlatmıştır. İnsanlar da diğer varlıklar gibi başıboş ve kendi başlarına bırakılmamışlardır. Onların da tabi olması gereken ve hayatlarına tatbik etmeleri gereken kuralları onlara bildirmiştir.

"Göklerdeki ve yerdeki herkes ister istemez O'na boyun eğmişken ve O'na döndürülüp götürülecekken onlar Allah'ın dininden başkasını mı arıyorlar?" [Al-i İmran, 83]

Fakat insanlar ve cinler diğer varlıklardan bir ayrıcalığı var ki; o da bunlarda iradenin olmasıdır. Yani insan ve cinlerin dışındaki diğer varlıklar Allah'a ﷻ isyan edemezken, insanlar ve cinler Allah'a isyan edebilmektedirler.

İmtihan için gönderildiğimiz bu dünya da bizi sürekli olarak saptırmak isteyen şeytan, boş durmamış ve insanları Allah'ın kanunlarından uzaklaştırmak için elinden geleni yapmıştır ve kıyamete kadar yapmaya devam edecektir.

"İblis, 'Senin şerefine andolsun ki, içlerinden ihlaslı kulların hariç, elbette onların hepsini azdıracağım' dedi." [Sad, 82-83]

Allah ﷻ, şeytanın saptırdığı insanları kendi yoluna iletmek için her kavme elçiler göndermiştir. Bu elçiler, insanların Allah'a karşı olan sorumluluklarını onlara bildirmiş ve içinde oldukları sapıklıktan onları çıkarıp Allah'ın onlar için dilediği yola onları davet etmişlerdir.

"Hiçbir ümmet yoktur ki, aralarında bir uyarıcı gelip geçmiş olmasın." [Fatır, 24]

"Andolsun biz, her ümmete, 'Allah'a kulluk edin, tağuttan kaçının' diye peygamber gönderdik." [Nahl, 36]

Allah ﷻ her peygamberi kendisine itaat edilmesi için göndermiştir. Hiçbir beşerin peygamberin getirdiğinden yüz çevirme hakkı yoktur. Her insanın resullerin getirdiklerine iman etmesi ve hayatına aktarması gerekir.

"Biz her peygamberi -Allah'ın izniyle- ancak kendisine itaat edilmesi için gönderdik." [Nisa, 64]

İnsanların bir kısmı Allah'ın ﷻ gönderdiği resulleri yalanladılar, bir kısmı Resullerini öldürdüler ve getirdiklerini kabul etmediler.

"Andolsun, İsrailoğullarından sağlam söz almış ve onlara peygamberler göndermiştik. Fakat her ne zaman bir Peygamber, onlara nefislerinin hoşlanmadığı bir hükmü getirdiyse; onlardan bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler." [Maide, 70]

İnsanların bir kısmı ise Resullerin getirdiğini kabul ettiler ve onlara iman ettiler fakat Resullerin vefatından sonra hoşlarına gitmeyen hükümleri kabul etmemeye başladılar. Onlara indirilen hükümlerin bir kısmıyla amel etmeye devam ettiler fakat bir kısmını inkâr ettiler.

"Yoksa siz Kitab'ın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezil olmaktan başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine uğratılırlar. Çünkü Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir." [Bakara, 85]

İşte Allah'ın ﷻ insanlara Resul gönderdiği tarihten bugüne kadar ki; insanların haktan batıla girme süreçleri böyle devam etmiştir; insanlar ya tümden hak yoldan çıkmış yahut kendilerine indirilen hükümlerin bir kısmını inkâr etmişlerdir. Ve bunlar her doğru yoldan çıktıklarında Allah ﷻ onları doğru yola getirmek için elçiler ve davetçiler göndermiştir.

Allah'ın yeryüzüne gönderdiği en son din İslam dininden de çıkmalar olacak ve insanlar İslam'ın bir kısmını uygulayıp bir kısmından yüz çevireceklerdir. Nitekim Nebi ﷺ şöyle buyurmuştur; "İslâm'ın kulpları tek tek çözülecektir. Her bir kulp koptuğunda ardından diğeri kopmaya başlayacaktır. O kulpların ilki hüküm (hâkimiyetin Allah'ın olması), sonuncusu da namazdır." [Ahmed bin Hanbel, Hadis No:

Egemenlik hakkının insanlara verildiği, küfür meclisi TBMM

22160; İbn-i Hibban, Hadis No: 6715; Hâkim, el-Müstedrek, Hadis No: 7022]

Allah Resulü'nden ﷺ sonra Resul veya Nebi gelmeyeceği için hakkın mesajını sapıtanlara, Rabbani âlimler ve davetçiler ulaştırmaktadırlar. İşte Türkiye'deki halkın geneli, kendilerini İslam'a nispet etseler de, kendisinden önceki kavimler gibi birçok açıdan İslam dininden çıkmışlardır. Ve birçok şirk ve küfür, tağutların ve belamların vesilesiyle o topraklarda yaygınlık kazanmıştır. Bir önceki sayımızda "Türkiye'de Yaygın Olan ve Sakınılması Gereken Şirk ve Küfürler" başlığında Türkiye'deki halkı, kabir şirki hakkında bilgilendirmiş ve sakındırmıştık. Bu sayımızda da konumuzun ikinci bölümü olan; "Yasamada Bulunma Küfrü" başlığıyla Allah'a ait olan hükmetme yetkisinin Allah'tan alınıp tağutlara verilme küfrü hakkında olacaktır. Nitekim bu küfür, Türkiye'de en yaygın olan ve Türkiye halkının %85 gibi genelinin bulaştığı bir küfürdür. Muvaffakiyet Allah'tandır. Rabbim yazdıklarımızla hem bize hem de okuyana fayda versin ve bu küfrü işleyenlere hidayet versin.

Egemenlik Kayıtsız Şartsız Allah'ındır

Az önce beyan ettiğimiz üzere Allah ﷻ insanları yaratmış, onlara elçiler göndermiş ve onlara hükümler indirmiştir. Lakin insanlar, Resullerin vefatından sonra Allah'ın onlara indirdiği kanunlardan arzularına uymayan kısımları inkâr ettiler. Ve hatta daha da aşırıya giderek Allah'ın hüküm koyma özelliğini tümden inkâr ettiler ve kendi hevalarına göre kanunlar koydular. Allah ﷻ Kur'an'ı Kerim'in onlarca ayetinde yasamada bulunmanın yalnızca kendisine ait olduğunu beyan etmektedir. Nitekim şöyle buyurmaktadır:

"Hüküm yalnızca Allah'ındır." [Yusuf, 40, 67; Enam, 57, 62; Kasas, 70, 88]

Allah ﷻ, hükmün, kanun koymanın ve yasamada bulunmanın yalnızca kendisine ait olduğunu ifade eden bu ayet-i kerimeyi bu lafzıyla altı defa tekrarlamaktadır.

Begavi bu ayetin tefsirinde şöyle demektedir: "Hüküm vermek, yargılamak, emretmek ve yasaklamak ancak Allahu Teâlâ ya ait bir haktır." [Begavi Tefsiri, C.2, S.493]

Ayrıca Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:

"Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir meselede hüküm vermek Allah'a aittir. İşte bu, benim Rabbim olan Allah'tır. O'na dayandım ve O'na yöneldim." [Şura, 10]

"O, egemenliğine hiç kimseyi ortak etmez." [Kehf, 26]

Taberi bu ayetin tefsirinde şöyle demektedir: "Allah ﷻ, yarattığı hiçbir varlığı hükmünde ve yargısında kendisine ortak kabul etmez. Bilakis kulları arasında tek başına hüküm verecek, onların işlerini düzenleyecek ve dilediği gibi tasarrufta bulunacak ancak O'dur." [Taberi Tefsiri, C.17, S.650]

"Allah ve Resulü, bir işe hükmettiği zaman, hiçbir

mü'min erkek ve kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulüne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır." [Ahzab, 36]

"Ey iman edenler! Mü'min kadınlar hicret ederek size geldiği zaman, onları, imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilir. Eğer siz de onların inanmış kadınlar olduklarını öğrenirseniz onları kâfirlere geri göndermeyin. Bunlar onlara helâl değildir. Onlar da bunlara helâl olmazlar. Onların (kocalarının) sarfettiklerini (mehirleri) geri verin. Mehirlerini kendilerine verdiğiniz zaman onlarla evlenmenizde size bir günah yoktur. Kâfir kadınları nikâhınızda tutmayın, sarfettiğinizi isteyin. Onlar da sarfettiklerini istesinler. Allah'ın hükmü budur. Aranızda O hükmeder. Allah bilendir, hikmet sahibidir." [Mumtehine, 10]

"Allah size Kitabı açıklanmış olarak indirmişken ben O'nun dışında başka bir hakem mi arıyayım?" [Enam, 114]

"Allah hüküm verir. Onun hükmünün peşine düşecek de yoktur." [Ra'd, 41]

"Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır." [Yunus, 109]

"Rabbiniz Allah'tır, o gökleri ve yeri altı günde yarattı, sonra Arş'a kuruldu. O gündüzü sürekli kovalayan geceyi gündüzün üzerine örter. Güneş, ay ve yıldızlar O'nun buyruğuna baş eğmişlerdir. İyi bilin ki, yaratma ve emretme O'na aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah yücelerin yücesidir." [Araf, 54]

"De ki: 'Ey göklerin ve yerin yaratıcısı olan, gaybı da, görünen âlemi de bilen Allah'ım! Ayrılığa düştükleri şeyler konusunda kulların arasında sen hükmedersin.' " [Zümer, 46]

"Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, peygambere ve sizden olan yöneticilere itaat edin. Bir konuda anlaşmazlığa düşerseniz, Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onu Allah'a ve Resulüne götürün. Bu daha hayırlı ve sonuç bakımından da daha güzeldir." [Nisa, 59]

Kabul Edilmesi Gereken Tek Sistem Allah'ın Şeriatidir.

Hükmetme yetkisi sadece Allah'a ait bir ilahlık özelliği olduğu için, bir insanın hayatında kabul edip hayatına aktaracağı hükümlerin tümü de, Allah'a ait hükümler manzumesi ve sistemi olması gerekir.

Şeriat; Herkesin inanması ve amel etmesi gereken ve dünya hayatına tatbik edilmesi gereken Allah'ın koyduğu kanunlara ve O'nun sistemine denir.

Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:

"Sonra ey Muhammed! Sana da insanların uyacakları bir hayat sistemi (şeriat) verdik. Sen ona uy, bilmeyenlerin arzularına uyma." [Casiye, 18]

"O halde onların arasında Allah'ın indirdiği ayetlere göre hüküm ver, onların keyfi arzularına uyma, onların seni Allah'ın indirdiği hükümlerin bir kısmından bile şaşırtmalarından sakın, eğer sana sırt çevirirlerse bil ki; Allah, günahlarının bazısı yüzünden onları cezalandırmak istiyor. Kuşku yok ki, insanların çoğu fasıktır. Onlar yoksa cahiliye hükmünü mü (düzenini) arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir?" [Maide, 49-50]

"Allah, dinden Nuh'a tavsiye ettiği, sana vahyettiğimiz, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye

İslam Devleti'nde cezalar İslam şeriatine göre verilir

Kendine özgü kuralları olan Demokrasi dininin Türkiye'deki klasik ibadetlerinden biri de Anıtkabir'i ziyarettir

ettiğimiz Allah'ın dinini hayata egemen kılın ve bu konuda görüş ayrılığına düşmeyin' direktifini sizin için bir hayat düsturu olarak öngördü. Fakat kendilerini çağırdığın bu düstur Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah dilediğini kendisine seçer ve kendisine yöneleni de doğru yola iletir." [Şura, 13]

"İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi." [Bakara, 213]

"Sana da kendinden önceki kitapları tasdik edici ve onlara şahit olan Hak Kur'an'ı indirdik. Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet; gerçek olan sana gelmiş bulunduğuna göre onların heveslerine uyma! Her biriniz için bir şeriat, bir yol tayin ettik." [Maide, 48]

"Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma." [Nisa, 105]

"Biz her peygamberi -Allah'ın izniyle- ancak kendisine itaat edilmesi için gönderdik." [Nisa, 64]

İslam Dini Demokrasi ve Laiklikle Bağdaşmaz Bir İnsan Hem Demokrat Hem de Müslüman Olamaz

Allah'ın şeriati yani dini, kendine has özellikleri ve kanunları olan bir sistem ve dindir. Başka hiçbir din ve ideoloji ile bağdaşmaz. Bilakis İslam dini, diğer tüm sistem, ideoloji ve dinleri reddeder. Ve her Müslüman Allah'ın dini ve kanunları dışındaki tüm sistem, ideoloji ve dinleri reddetmek zorundadır.

Demokrasi kelimesinin aslı Yunanca olup "Demos" (halk) ve "Kratos" yani yönetim, yetki ve yasama anlamına gelen iki kelimenin birleşmesinden meydana gelmektedir. Dolayısı ile demokrasi kelimesi, "halkın idaresi" "halkın otoritesi" ya da "halkın yasama yetkisi" anlamına gelir.

Demokrasi bir dindir ve İslam'ın dışında bir dindir. Demokrasinin bir din olmasının sebebi, diğer dinlerde olduğu gibi demokrasinin de kendine özgü kurallarının olmasıdır. Ve insanlardan, bu kanunlara riayet edilmesi istenmekte hatta zorlanmakta ve bunları çiğneyenlere ceza verilmektedir.

Demokrasi dini, İslam ile bağdaşmaz çünkü İslam'ın kendine özgü kanunları, yasaları olduğu gibi Demokrasinin de kendi özgü kanunları ve yasaları vardır. İslam'ın kanunları ile Demokrasinin kanunları birbirileri ile uyuşmazlar. Örneğin İslam'da içki, zina, kumar, faiz haram yani yasakken demokrasilerde helal yani serbest ve bazıları farz yani zorunludur. İslam dininde mürtedin öldürülmesi gerekirken, demokrasilerde herkes dilediği dini tercih edebilir. İslam dinindeki miras paylaşımı ile demokrasilerdeki miras paylaşımı yine birbirine uymamaktadır. Hırsız ve adam öldürme gibi İslam'ın hiçbir cezası demokrasilerdeki cezaya uymamaktadır. Tüm bunların ötesinde

İslam'daki her amel Allah ﷻ istediği için yapılırken demokrasilerde millet adına vekiller istediği için yapılmaktadır.

Demokrasi dini ile İslam dini en temelinde birbiriyle çelişmektedir. Çünkü demokrasi dini, halkın egemenliğine dayanır. Hatta demokratlara göre bu özellik, demokrasinin en büyük özelliği ve temelidir. Zaten demokratların bayraklaştırdıkları ve övüne övüne bahsettikleri özelliği budur. Ancak bilinmelidir ki, onların övüp durdukları bu özellik (yani demokrasilerde egemenliğin insana ait olması) İslam'a göre küfrün, şirkin, İslam dinine ve Tevhid milletine son derece ters düşen batılın özelliklerinden bir özelliktir. Çünkü İslam dini halkın değil Allah'ın egemenliğine dayanır. Egemenlik yani hükmetme Allah'ın özelliklerinden bir özelliktir. Allah ﷻ kendi özelliklerinde kendisine asla ortak kabul etmemektedir.

"Hüküm yalnızca Allah'ındır." [Yusuf, 40, 67; Enam, 57, 62; Kasas, 70, 88]

Dolayısıyla İslam ile demokrasi en temel ve vazgeçilmez konularında birbirileri ile çelişmektedirler. İslam'da mutlak olarak Allah'ın hükümleri geçerli ve bu konuda Allah'a hiçbir ortak kabul edilmezken, demokraside ise egemenlik kayıtsız ve şartsız milletindir ve demokratlar da bu konuda halka şirk koşmamakta ve Allah'ı halka asla ortak kabul etmemektedirler.

"O, egemenliğine hiç kimseyi ortak etmez." [Kehf, 26]

Kimse, devletin sosyal, ekonomik, siyasi veya hukuki temel düzenini kısmen de olsa, din kurallarına dayandırma veya siyasi veya kişisel çıkar yahut nüfuz sağlama amacıyla her ne suretle olursa olsun, dini veya din duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve kötüye kullanamaz. [Türkiye Cumhuriyeti Anayasası, Madde 24 - Kanun no: 2709 Kabul Tarihi: 7 Kasım 1982 (Resmî Gazete, 9 Kasım 1982, Sayı 17863, Mükerrer)]

Allah'ın Kanunlarından Başka Kanunlar Koyanlar Tağut ve Bu Kanunları Kabul Edenler de Kâfirdir

Yoksa Allah'ın dinde izin vermediği bir şeyi onlara kanun kılacak ortakları mı vardır? Eğer azabı erteleme sözü olmasaydı, derhal aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz zalimler için can yakıcı bir azap vardır. [Şura, 21]

Kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında Allah'ın Kitabı hükmetsin diye çağrılıyorlar da, onlardan bir bölümü yüz çeviriyor. Onlar, işte böyle döneklerdir. [Al-i İmran, 23]

İbn-i Abbas'tan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir; "Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı hayvanları yemeyin." [Enam, 121] ayeti nazil olunca, Farslılar Kureyşe haber yollayarak Muhammed ile mücadele etmelerini ve O'na şöyle demelerini söylediler. 'Sen kendi elinle bıçakla kestiğin helal, Allah'ın altın bıçağıyla kestiği haram öyle mi? Bundan sonra "Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli çağrılarda bulunurlar" [Enam, 121] ayeti nazil oldu." İbn-i Abbas dedi ki; "Şeytanlar, Farslılardır. Onların dostları ise Kureyştir." [Mu'cemu'l Kebir, Taberani Hadis No:11614]

"Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı hayvanları yemeyin; çünkü bu fısktır. Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli

Demokratik sistemdeki tüm yöneticiler Allah'ın kanunlarından başka kanunlar koyan tağutlardır

çağrılarda bulunurlar. Onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz." [Enam, 121]

"Haram aylardaki savaş yasağını başka aylara aktarmak, ertelemek kâfirlikte daha ileri gitmektir. Kâfirler bu yolla sapıklığa sürüklenirler. Onlar Allah'ın haram kıldığı ayları sayıca denk getirmek için bu ertelemeyi bir yıl helâl sayarlarken, bir sonraki yıl haram kabul ederler. Böylece Allah'ın haram kıldığını helâl saymış olurlar. Yaptıkları çirkin işler kendilerine güzel gösterildi. Allah kâfirler güruhunu kesinlikle hidayete erdirmez." [Tevbe, 37]

"Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kâfirlerin ta kendileridir." [Maide, 44]

"Onlar derler ki: "Allah'a ve Resulüne iman ettik ve itaat ettik." Sonra bunun ardından onlardan bir grup sırt çevirir. Bunlar iman etmiş değildirler. Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup yüz çevirir. Eğer hak lehlerinde ise, ona boyun eğerek gelirler. Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demektir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır! Kim Allah'a ve Rasulüne itaat ederse ve Allah'tan korkup O'ndan sakınırsa İşte kurtuluşa ve mutluluğa erenler bunlardır!" [Nur, 47-52]

Kurtubi, "Hayır, onlar zalim kimselerdir" ayetinin tefsirinde şöyle der: "Yani; onlar Allah'ın hükmünden yüz çevirdikleri için inatçı kâfirlerdir." [Kurtubi Tefsiri, C.12, S.294]

"Sana ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emr olunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Allah'ın resulüne gelin" denildiğinde, o münafıkların senden kaçabildiklerince kaçtıklarını görürsün." [Nisa, 60-61]

"Hayır, öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar." [Nisa, 65]

"Onlar yoksa cahiliye hükmünü mü (düzenini) arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir?" [Maide, 50]

İbn-i kesir bu ayetin tefsirinde şöyle der: "Allah ﷻ, her türlü hayrı kapsayan ve her türlü şerden uzak tutan Allah'ın muhkem hükmünü bırakıp onun dışında kalan ve şahıslar tarafından Allah'ın şeriatine dayanmaksızın konulmuş görüş, heva ve ıstılahlara yönelen kimselerin bu davranışını reddetmektedir. Nitekim cahiliye dönemi insanları da böyle yapıyor, kendi görüş ve hevalarından hareketle ortaya attıkları dalâlet ve cehaletlerle hüküm veriyorlardı. Moğolların da yaptıkları bu idi. Onlar kendilerine yasak (yasa) koyan kralları Cengiz Han'ın hükümlerine göre yönetiyorlardı. Bu Yasak'ı ise Cengiz, Yahudi ve Hıristiyan şeriatlerinden, İslam dininden ve başka dinlerden yararlanarak meydana getirmişti. Orada sırf kendi görüşü olan ve hevasından kaynaklanan çok sayıda hüküm de vardı. İşte onun bu Yasak'ı (Yasası) soyundan gelenler arasında uyulan bir şeriat olmuştu. Onlar Allah'ın kitabı ve Resulünün sünneti ile hükmetmeyi bir kenara bırakıp "Yasak" ile hükmediyorlardı. Her kim böyle yaparsa o kâfirdir; Allah'ın ve Resulünün hükmüne geri dönüp, az ya da çok hiçbir konuda onların dışında hiçbir şeyle hükmetmemek çizgisine gelinceye kadar onunla savaşmak farzdır." [İbn-i Kesir, Tefsiru'l Kur'ani'l-Azim, C.3, S.131]

Allah'ın Dışında
Başka Kanun Koyucu Seçenler Kâfirdir

Az önce geçen ayetlerde ifade edildiği gibi hükmetme yani yasa ve kanun koyma yetkisi Allah'ın ilahlık özelliklerinden bir özelliği olduğu için, bu özelliği Allah'ın dışında başka birinde gören veya bu yetkiyi ona veren herkes Allah'ın bu özelliğini Allah'ın dışında başka birisine vermekle kâfir olur. Yahut bu özelliği hem Allah'a hem de başkalarına vermekle müşrik olur.

Dolayısıyla Allah'ın dışında hüküm koyan birini seçmek veya tayin etmek küfür ve şirktir. Allah'ın dışında haram veya helal belirleyecek hiç kimse yoktur. Allah'ın dışında haram yani yasak, helal yani serbest veya farz yani zorunluluk belirleyeni seçmek ilah ve rab seçmek demektir. Nitekim Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:

"Onlar Allah'ı bırakıp bilginlerini, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i kendilerine rab edindiler. Oysa tek bir ilah olan Allah'a kulluk etmekten başka bir şeyle emrolunmamışlardı. O, onların ortak koştuklarından yücedir." [Tevbe, 31]

Taberi bu ayetin tefsirinde Adiy bin Hatem'den

Allah'ın dışında başka kanun koyucu seçmek küfürdür

şunları nakletmektedir: "Adiy dedi ki; 'Boynumda altından bir haç olduğu halde Allah Resulü'nün ﷺ yanına gittim. Allah Resulü ﷺ dedi ki; 'Ey Adiy şu putu boynundan at!' Adiy dedi ki; haçı boynumdan çıkarıp attım. Ve yanına varınca Tevbe suresinin 'Onlar Allah'ı bırakıp bilginlerini, rahiplerini kendilerine rab edindiler.' ayetini okuyordu. Adiy dedi ki; Allah Resulüne dedim ki; 'Ey Allah'ın Resulü! Biz onlara ibadet etmiyorduk.' Allah Resulü ﷺ dedi ki; 'Onlar Allah'ın helallerini haram kılıp sizlerde onu haram, haramlarını da helal kılıp sizlerde onu helal kabul etmiyor muydunuz?' Adiy dedi ki; 'Evet.' Allah Resulü dedi ki; 'İşte bu, sizin onlara olan ibadetinizdir.' " [Taberi Tefsiri, C.14, S.210; Tirmizi, Hadis No:3095]

Ebu'l Bahteri'den rivayet edildiğine göre Huzeyfe bin Yeman'a ؓ denildi ki; Allah'ın ﷻ "Onlar Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rab edindiler." ayeti hakkında ne söylersiniz? Huzeyfe ؓ dedi ki; onlar bilginleri ve rahiplerine oruç tutmuyorlardı ve onlara namaz da kılmıyorlardı. Fakat âlimleri onlara bir şeyi helal kılınca onu helal, Allah'ın helal kıldığı bir şeyi haram kılınca onu haram kabul ederlerdi. İşte onların rab edinmesi böyleydi. [Taberi Tefsiri, C.14, S.211]

Ayrıca hadisten anlaşılmaktadır ki; onlar, helaller ve haramlar konusunda kişilere yapılan itaatin ibadet olduğunu bilmemekteydiler. Ancak buna rağmen bu cehaletleri sebebi ile mazur olarak kabul edilmediler. Bilakis Allah ﷻ yapmış oldukları bu amelleri ile onların kâfir olduğunu beyan etti.

Allah'ın Kanunlarının Dışında Kanun Koyanlar Rablik İddia Edenlerdir

Egemenlik Allah'ın olmayınca, egemenler ilâhlık ve Rablik konumunda, egemenlik altında bulunanlar ise kulluk konumunda olurlar.

Haram yani yasak, helal yani serbestlik, farz yani zorunluluk gibi yasaları koyanlar kendilerini rab ilan etmişlerdir. İnsanları, bu koydukları kanunlarına itaate davet eden veya zorlayan tağut olur. Yani koyulan yasa ve kanunlara itaat etmek ibadettir. Kanunu koyana itaat ona ibadettir. Örneğin Allah'ın koyduğu kanunlara itaat eden Allah'a ibadet etmiş olur. Milletvekillerinin koyduğu kanunlara itaat eden onlara ibadet etmiş olur.

Örneğin Allah ﷻ içkiyi, kumarı, zinayı ve faizi yasaklamıştır. Bu konuda Allah'a ﷻ itaat edip bu yasaklardan uzak duranlar Allah'a ibadet etmiş olurlar. Türkiye'deki milletvekilleri de içkiyi, kumarı, zinayı ve faizi serbest kılmışlardır. Bu konuda milletvekillerine itaat edenler, onlara ibadet etmiş olurlar. Nitekim az önce geçen hadisi şerifte Yahudi ve Hıristiyanlar, bilginlerinin ve rahiplerinin yasak ve serbestliklerinde onlara itaat ettikleri için, Allah resulü onların bu şekilde bilginlerine ve rahiplerine ibadet ettiklerini Adiy'e açıklamıştı. Allah da ﷻ Yahudi ve Hıristiyanların bu şekilde bilginlerini ve rahiplerini kendilerine rabler edindiklerini ifade etmişti.

Yani bu ayetin kapsamında şunu çok açık bir şekilde söyleyebiliriz ki; bugün Türkiye'deki milletvekillerinin veya diğer şahısların çıkardıkları kanunlarda onlara itaat edenler, onları kendilerine

rab kabul etmiş ve onlara ibadet etmiş olurlar. Allah'ın dışında başka birisini rab kabul edip ona ibadet eden kişi de hiç şüphesiz kâfirdir.

Aynı şekilde bir insan, Allah'a ait olan hükmetme yetkisini kendisinde veya başka birisinde görürse veya başka birine bu yetkiyi verirse bu kişi de kâfir olur. Çünkü hükmetme yetkisini verdiği kişiyi rab ve ilah olarak kabul etmiş olur.

Yaratma yani yoktan var etme özelliği hükmetme özelliği gibi sadece Allah'a ait olan bir özelliktir. Allah'ın dışında başka bir varlığın yaratabileceğine inanan bir şahıs nasıl kâfir oluyorsa, aynı şekilde Allah'ın dışında başka birisinin yasa koyabileceğine inanan kişi de kâfir olur.

"İyi bilin ki, yaratma da emretme de O'na aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah yücelerin yücesidir." [Araf, 54]

Allah'ın Bir Takım Hükümlerini Kabul Edip Bir Kısmını İnkâr Etmek

Allah'ın ﷻ dini bütündür parçalanamaz. Bir kısmı alınıp bir kısmı reddedilemez. Kur'an'ı Kerim'de ve Allah Resulünün sahih hadislerinde İslam dininin tüm yasaları ve ilkeleri belirlenmiştir. Allah'ın ﷻ insanlara koyduğu yasaların bir kısmını kabul edip bir kısmını reddeden kâfir olur.

"Yoksa siz (Allah'ın indirdiği) Kitab'ın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezil olmaktan başka bir şey değildir. Kıyamet gününde ise onlar azabın en şiddetlisine uğratılırlar. Çünkü Allah, yaptıklarınızdan habersiz değildir. Onlar, ahireti verip dünya hayatını satın alan kimselerdir. Artık bunlardan azap hiç hafifletilmez. Onlara yardım da edilmez." [Bakara, 85-86]

Allah'ın namaz, oruç, zekât ve hac gibi hükümlerini kabul edip zina, hırsızlık, adam öldürme cezaları gibi hükümlerini kabul etmemek kitabın bir kısmını kabul edip bir kısmını inkâr etmek demektir. Nitekim bu, şüphesiz küfürdür ve sahibini kâfir yapar.

Örneğin Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:

"Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki; korunursunuz." [Bakara, 183]

"Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı. Hüre karşı hür, köleye karşı köle, kadına karşı kadın kısas edilir." [Bakara, 178]

İşte yukarıdaki iki ayeti kerimede Allah ﷻ iki ayrı hükmünü bildirmektedir. Birincisi orucun farziyeti ile ilgili hükmü, diğeri ise haksız yere öldürülen biri için kısas hükmüdür. Her iki ayette de "kutibe" yani 'üzerinize farz kılındı' kelimesi kullanılmaktadır. İşte oruç hükmünü kabul edip kısas hükmünü inkâr edenler şüphesiz kitabın bir kısmını kabul edip bir kısmını inkâr edenlerdir.

Örneğin yine Allah ﷻ şöyle buyuruyor:

"Yaptıklarına bir karşılık ve Allah'tan caydırıcı bir müeyyide olmak üzere hırsız erkek ile hırsız kadının ellerini kesin. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir." [Maide, 38]

"Zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüzer değnek vurun. Allah'a ve ahiret gününe inanıyorsanız, Allah'ın dini(nin koymuş olduğu hükmü uygulama) konusunda onlara acıyacağınız tutmasın. Mü'minlerden bir topluluk da onların cezalandırılmasına şahit olsun." [Nur, 2]

"Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır." [Nisa, 103]

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır: "Kim dinini değiştirirse onu öldürün!" [Buhari Hadis No:3017]

İşte bunlar dinimizin hükümleridir. Her kim bunların bir kısmını kabul edip bir kısmını inkâr ederse şüphesiz o kâfir olur ve İslam dininden çıkar.

İbn-i Teymiyye şöyle demektedir: "Açık ve mütevatir olan vaciplerin vucubiyetine ve açık ve mütevatir olan haramların haramlığına iman, imanın en büyük asıllarından ve dinin en büyük kurallarındandır. Bu farz ve haramları inkâr eden, âlimlerin ittifakıyla kâfirdir." [Mecmuu'l Fetava, C.12, S.496]

Yine İbn-i Teymiyye şöyle demektedir: "Helal (serbestlik), Allah ve Resulünün helal kıldıklarıdır. Haram (yasak), Allah ve Resulünün haram kıldıklarıdır. Din, Allah ve Resulünün yasa olarak koyduklarıdır. Hiç kimse, Allah Resulünün yasa olarak koyduğu yasaların dışına çıkamaz. Yetki sahiplerinin insanlara dayatmaları vacip olan kanunlar bunlardır. Mücahidlerin ise bu yasalar için cihad etmesi vaciptir. Her bir şahsın bu yasalara tabi olması ve bu yasalara yardımcı olması ona vaciptir." [Mecmuu'l Fetava, C.35, S.372]

İbn-i Abdilber et-Temhid kitabında şöyle diyor: "Âlimler icma ettiler ki; sarhoş edici üzüm içkisini helal gören, Allah'ın ﷻ kitabındaki ayetini reddeden bir kâfirdir. O mürteddir ve eğer bundan döner ve tevbe ederse tevbe ettirilir. Eğer tevbe etmezse diğer kâfirler gibi kanı helaldir. [Et-Temhid, C.1, S.142-143]

Görüldüğü gibi İslam âlimleri de Allah'ın ﷻ

herhangi bir farzını inkâr edenin kâfir olacağında ittifak halindedirler.

Dolayısıyla Allah'ın yasalarını önemsemeyip kendi yasalarını koyanlar, Allah'ın yasalarını kaldırıp beşerin yasalarını insanlara dayatanlar kâfirdirler.

Allah'ın Kanunlarının Dışında Başka Rablerin Seçildiği ve Allah'ın Anayasasının Dışında Başka Anayasaların Tercih Edildiği Referandumu Boykot Edin

Tüm bu açıklamalardan sonra şunu söyleyebilir ki; Türkiye'de veya dünyanın onlarca ülkesinde meydana gelen milletvekilleri, parlamenter, belediye, genel ve yerel seçimler, Allah'ın dışında kanun koyucu, ilah ve rab seçimleridir. Bu seçimlerde oy kullanıp tercih belirleyenler müşrik ve kâfirdirler. Çünkü bu seçimlerde oy kullananlar, Allah'ın dışında hükümler koyan rableri seçmektedirler. Çünkü milletvekilleri halktan, mutlak otorite ve yasa koyma yetkisini istemektedirler. Hiç şüphesiz Allah'ın dışında bir rab kabul etmek küfürdür ve İslam dininden çıkıştır. Allah'ın yasaları dışında yasa belirleyen ve insanları kendisine itaate ve ibadete çağıran yasa koyucular tağutlardır. Bunların ve bunlara ibadet edenlerin tekfir edilmesi, bunlardan ve bunlara ibadetten beri olunması vaciptir. Bunları yerine getirmeyenler İslam dininden ve milletinden çıkarlar.

Çünkü Allah'ın dışında kendisine ibadet edilen tüm ilahların inkâr edilme rüknü, Lailaheillallah'ın birinci rüknü olan "lailahe" rüknüdür. Allah'ın dışında kendisine ibadet edilen ilahları tekfir ve inkâr etmeyenler, bu rüknü yerine getirmemiş olurlar. Dolayısıyla telaffuz ettikleri tevhid kelimesinin gereğini gerçekleştirmemiş olurlar. Tevhid kelimesinin gereğini yerine getirmeyenler ise Müslüman olamazlar. Tevhid kelimesinin ilk rüknünde ifade edilen tağutlara küfretmekle emrolunduğumuz bu emri; Allah'tan başkasına ibadetin batıl olduğuna inanmak, bunu terk etmek, buna kin beslemek, ehlini tekfir etmek ve onlara düşmanlık etme ile yerine getirebiliriz.

Aynı şekilde Allah'ın anayasasının dışında konulan anayasa seçimleri de şirk ve küfür seçimleridir. Bu bağlamda Türkiye'de yakın zamanda da gerçekleşmesi düşünülen yeni anayasa ve başkanlık seçimleri, ilah ve rab seçme ve Allah'ın anayasası dışında başka anayasanın seçilme seçimleridir. Hiç şüphesiz Allah'ın dışında başka bir ilah veya rab seçen veya Allah'ın anayasası dışında başka anayasa belirleyen veya bunu seçen kâfirdir. Bundan dolayı Türkiye'deki tüm halkın bu açıdan küfre ve şirke düşmemeleri için bu referandum seçimlerine ve bundan sonra gelebilecek tüm milletvekili, belediye ve anayasa referandumları ve benzeri seçimlerine iştirak etmemeleri gerekir. Referandumda evet diyenler kâfir olacağı gibi hayır diyenlerde kâfir olur. Müslümanların hiçbir şekilde seçim sandıklarına gitmemesi, o sandıklardan ve mekânlardan uzak durması, oy kullananları tekfir etmesi ve onlardan beri olup onlara düşmanlığını ilan etmesi gerekir. Müslümanların Allah'ın dışında başka Rab ve O'nun anayasası dışında başka anayasa tercih etmeleri söz konusu olamaz. Allah'ın hükümlerinin olduğu bir konuda hiçbir mü'minin başka hüküm seçme hakkı yoktur.

"Allah ve Resulü, bir işe hükmettiği zaman, hiçbir mü'min erkek ve kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resulüne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır." [Ahzab, 36]

Türkiye'de bazı kimseler İslam Devleti'nin referanduma 'Evet' veya 'Hayır' diyeceğini iddia edip bizi kendi siyasetlerine alet etmek istemektedirler. Bunu iddia eden budalalar hala anlamadılar mı ki; biz onlarla demokrasi, laiklik, Allah'ın şeriatinin dışında başka anayasalar koymaları ve benzeri diğer şirk ve küfürleri sebebiyle savaşıyor ve onlara düşmanlık ediyoruz. İslam Devleti sizden, Allah'ın dışında taptıklarınızdan, demokrasinizden, laikliğinizden, anayasanızdan, kanunlarınızdan, milletvekillerinizden, onlara oy verenlerinizden beridir ve yalnızca âlemlerin Rabbi olan Allah'a ibadet edinceye kadar aramızda kin ve düşmanlık vardır.

Bunun yanı sıra tüm muvahhid kardeşlerimizden; Allah'ın hükmetme özelliğinin Allah'tan alınıp tağut milletvekillerine verildiği, Allah'ın dışında rablerin seçildiği ve Allah'ın anayasasının dışında başka anayasaların tercih edildiği tüm oy kullanma mekânlarının hedef alınmasını istiyoruz. Oraları basın, yakın, yıkın ve ateşe verin. Hem tağutları hem de referandumda oy kullanarak onlara ibadet eden tüm kâfirleri ve müşrikleri öldürün. Yeryüzünde din tamamen Allah'ın oluncaya kadar kâfirleri her şirk mabedlerinde yakalayın ve öldürün.

"Fitne ortadan kalkıncaya ve din tamamen Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın! (İnkâra) son verirlerse şüphesiz ki; Allah onların yaptıklarını çok iyi görür." [Enfal, 39]

İŞTE ORADA İMAN EDENLER SINANMIŞ VE ŞİDDETLİ BİR SARSINTIYLA SARSINTIYA UĞRATILMIŞLARDI

Hamd, âlemlere rahmet olsun diye Resulünü kıyamete yakın kılıçla savaş peygamberi olarak gönderen Allah'a mahsustur. Salat ve selam, savaş peygamberi Muhammed'e ﷺ, ehline, sahabesine ve tüm takipçilerine olsun.

Allah ﷻ, Kur'an'ı Kerim'im birçok yerinde, Müslümanları ve insanları sürekli bir şekilde imtihan edeceğini ve onları sınayacağını bildirmektedir.

"Andolsun ki; sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele." [Bakara, 155]

"Andolsun, içinizden, cihad edenleri ve sabredenleri belirleyinceye ve durumlarınızı ortaya koyuncaya kadar sizi deneyeceğiz." [Muhammed, 31]

"İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır!" [Kıyamet, 36]

"Görmüyorlar mı ki, onlar her yıl bir veya iki kere belâya çarptırılıp imtihan ediliyorlar. Sonra ne tövbe ederler, ne de ibret alırlar." [Tevbe, 126]

Allah ﷻ zaten bizi sınamak ve hangimizin daha güzel amel işleyeceğini ortaya koyması için ölümü, hayatı ve dünyanın ziynetlerini yaratmıştır.

"O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır." [Mülk, 2]

"İnsanların hangisinin daha güzel amel yaptığını deneyelim diye şüphesiz biz yeryüzündeki şeyleri ona bir ziynet yaptık." [Kehf, 7]

Nitekim bu imtihanlarda sadıklar ile yalancılar, cihad edenler ile oturanlar, iyiler ile kötüler birbirinden ayrılırlar.

"Allah, pis olanı temizden ayırmak, pis olanların hepsini birbiri üstüne koyup yığarak cehenneme koymak için böyle yapar. İşte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir." [Enfal, 37]

"Eğer siz (Uhud'da) bir acıya uğradınızsa, (Bedir'de de düşmanınız olan) o kavim de benzer bir acıya uğramıştır. O günleri biz insanlar arasında döndürür dururuz (zaferi bazen bir topluma bazen öteki topluma nasip ederiz.) Ta ki; Allah, iman edenleri ortaya çıkarsın ve aranızdan şehidler edinsin. Allah zalimleri sevmez. Bir de Allah, iman edenleri arındırmak ve küfre sapanları mahvetmek için böyle yapar." [Al-i İmran, 140-141]

İmtihanın Amaçları

Allah ﷻ çok çeşitli amaçlar ile insanları özellikle de iman edenleri sınar. Bazen iman edenlerin sadakatini ortaya koymak için onları sınar, bazen de şehidler edinmek için… Bazen iman edenleri ayırmak için sınar, bazen de iman edenleri arındırmak için… Bazen cihad edenleri ortaya çıkarmak için sınar, bazen de sabredenleri görmek için… Bazen sevdiği kullarının günahlarını affettirmek için musibet verir bazen de kullarından hayır dilediklerini…

"Andolsun ki; biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır." [Ankebut, 3]

"Allah, sizden iman edenleri ayırt etmek, sizden şehidler edinmek için böyle yapar. Allah, zalimleri sevmez." [Al-i İmran, 140]

"Bir de Allah, iman edenleri arındırmak ve küfre sapanları mahvetmek için böyle yapar." [Al-i İmran, 141]

"Yoksa siz; Allah, içinizden cihad edenleri (sınayıp) ayırt etmeden ve yine sabredenleri (sınayıp) ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?" [Al-i İmran, 142]

Allah Resulü ﷺ şöyle buyuruyor; "Allah kimin hakkında hayır dilerse ona musibet verir." [Buhari, Hadis No:5645]

Allah ﷻ yeryüzünde salih kullarını en ağır imtihanlardan geçirir.

"İnsanlar, imtihandan geçirilmeden, sadece 'İman ettik' demeleriyle bırakılıverileceklerini mi sandılar?" [Ankebut, 2]

En büyük belalara maruz olanlar önce Peygamberler, sonra da fazilette onları takip edenlerdir. Resulullah ﷺ bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmaktadır:

"İnsanlar içinde en ağır imtihana çekilenler peygamberlerdir. Sonra sırasıyla (derece bakımından) onları takip edenler, sonra onları takip edenlerdir. Kişi dinine göre müptela kılınır (imtihana çekilir). Eğer dininde salabetli ise imtihanı (göreceği bela ve musibet) ağır olur. Eğer dininde gevşek ise o oranda imtihan edilir. Bela o kimseyi devamlı takip eder. Nihayet onu bırakıncaya kadar. Böylece kul, yeryüzünde hatası olmadığı halde yürür." [Tirmizi, Hadis No:2398; Müsned, Ahmed bin Hanbel, Hadis No:1481]

Allah Resulü ve sahabesi birçok defa büyük musibetlerle sınanmışlardı. Bunlardan bir tanesi de Ahzab günüydü. Allah azze ve onların çetin imtihanlarını Kur'an'ı Kerim'de şöyle anlatmaktadır:

"Hani onlar size hem üst tarafınızdan hem alt tarafınızdan gelmişlerdi. Hani gözler kaymış ve yürekler ağızlara gelmişti. Siz de Allah'a karşı çeşitli zanlarda bulunuyordunuz. İşte orada, iman edenler, sınanmış ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya

Kafirleri gözetleyen murabıtlar

uğratılmışlardı. Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar dediler ki; Allah ve Resulü bize aldatmacadan başka bir şey vaat etmediler. Onlardan bir taife dedi ki; 'Ey Medine ehli bugün size gidecek yer yoktur. Geri dönün.' Onlardan başka bir fırka ise Nebi'ye gelip diyor ki; 'bizim evlerimiz açıkta, tehlikededir.' Onların evi açıkta değildir ancak onlar kaçmak istiyorlar." [Ahzab, 10-13]

Evet, Allah Resulünün sahabesinin gözleri kaymış ve yürekleri ağızlarına gelmişti. Bazıları, Allah'ın onlara yardım etmeyeceği zannına kapılmıştı. Münafıkların maskesi düşmüş ve kaçmanın yollarını aramışlardı. Allah'ın ﷻ deyimiyle onlar, şiddetli bir şekilde sarsılmışlardı.

Evet bugün, İslam Devleti'nin mücahidleri ve tevhidin askerleri de Allah'ın ﷻ onlara yazmış olduğu kaderi gereği büyük bir imtihan ile imtihan olunuyorlar ve olunacaklardır. Hiç şüphe yok ki; Allah'ın sünneti devam edecektir. Allah'ın sünnetinde bir değişme bulamazsın.

Allah ﷻ mü'minlere şöyle demektedir;

"Ey İman edenler kâfirlerden bir grup ile karşılaştığınızda sebat edin. Allah'ı çokça zikredin. Umulur ki; felaha erersiniz." [Enfal, 45]

Allah ﷻ elbette bizden öncekileri sınadığı gibi bizi de sınayacaktır. Samimi olup olmadığımızı ortaya koyacaktır. Cihad eden mi yoksa yerinde çakılıp kalan mı olduğumuzu ortaya koyacaktır. İbtila anında sabreden mi yoksa isyan eden mi olduğumuzu ortaya koyacaktır. Mademki imtihandan kaçışımız yoktur o halde bu imtihanı başarı ile geçmenin yoluna bakalım. Sabredelim ve Rabbimizin yardımını bekleyelim. Bizden önceki Salihlerin söylediklerini söyleyelim.

"Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resulü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resulü doğru söylemiştir." Ve (bu,) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı. [Ahzab, 22]

"Nice peygamberler vardı ki, beraberinde birçok Allah erleri bulunduğu halde savaştılar da, bunlar, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik ve zaaf göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever."

"Onların sözleri, sadece şöyle demekten ibaretti: Ey Rabbimiz! Günahlarımızı ve işimizdeki taşkınlığımızı bağışla, ayaklarımızı (yolunda) sabit kıl; kâfirler topluluğuna karşı bizi muzaffer kıl!" [Al-i İmran, 146-147]

İmtihan Anında Münafıkların Tavırları

Münafıkların gerçek maskeleri sıkıntı anında ortaya çıkar ve kalplerinde gizlediklerini ortaya koyarlar. Rahatlık ve bolluk anında münafıkları tespit etmek oldukça güçtür. Lakin sıkıntı ve ibtila anında münafıkların gerçek yüzünü kolayca görebiliriz. İbtilanın faydalarından biri de; münafıkların mü'minlerden ayrıt edilmesi ve

gizlediklerini ortaya koymalarıdır.

"Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize içinizden bir kısmını örtüp bürüyen bir güven, bir uyku indirdi. Bir kısmınız da kendi canlarının kaygısına düşmüştü. Allah'a karşı cahiliye zannı gibi gerçek dışı zanda bulunuyorlar; 'Bu işte bizim hiçbir dahlimiz yok' diyorlardı. De ki: 'Bütün iş, Allah'ındır." Onlar sana açıklayamadıklarını içlerinde saklıyorlar ve diyorlar ki: 'Bu konuda bizim elimizde bir şey olsaydı, burada öldürülmezdik.' De ki: 'Evlerinizde dahi olsaydınız, üzerlerine öldürülmesi yazılmış bulunanlar mutlaka yatacakları (öldürülecekleri) yerlere çıkıp gideceklerdi. Allah, bunu göğüslerinizdekini denemek, kalplerinizdekini arındırmak için yaptı. Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir.' " [Al-i İmran, 154]

Münafıkların genel olarak karakterlerinde, daima güçlünün yanında yer alma vardır. Kim başarılı olursa onun yanında durmayı tercih ederler. Onlar için bağlayıcı olan husus, iman veya küfür değil bilakis başarı veya başarısızlıktır.

"Sizi gözetleyip duranlar, eğer size Allah'tan bir zafer nasip olursa, "Sizinle beraber değil miydik?" derler. Kâfirlerin (zaferden) bir nasipleri olursa (bu sefer de onlara), "Sizin tarafınızı tutup sizi mü'minlerden korumadık mı?" derler. Artık Allah kıyamet gününde aranızda hükmedecektir ve kâfirler için mü'minler aleyhine asla bir yol vermeyecektir." [Nisa, 141]

"Onlar (münafıklar) düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer düşman birlikleri (bir daha) gelecek olsa, çölde bedevi Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (oradan) sormayı arzu ediyorlardı. Eğer içinizde olsalardı ancak pek azı savaşırdı. [Ahzab, 20]

Unutmamak gerekir ki; dünya hayatı geçici bir oyun ve eğlenceden ibarettir. Dünya hayatındaki nimetler ve sıkıntılar geçicidir. Dolayısıyla geçici olan dünyalık başarı, mal, mülk, evlat veya diğer nimetlere göz dikmemek bilakis gözlerimizi Rabbimizin takvalı kulları için hazırladıkları cennetlere dikmemiz gerekir.

"Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir." [Taha, 131]

İmtihandan Başarılı Çıkanların Örneği

Bu konuda en güzel örneklerden biri de İbrahim'dir ﷵ. Rabbi O'nu çok çetin imtihanlarla denemiş ve O, hepsinde başarılı olmuştu. Rabbine gereği gibi teslim olmuş ve istenilenleri harfiyen yerine getirmişti. Hacer'i ve İsmail'i çölün ortasında bırakıp gitmiş ve İsmail'i kurban olarak kesmek istemişti.

"Rabbi ona 'Teslim ol' dediğinde, 'Âlemlerin Rabbine teslim oldum' demişti." [Bakara, 131]

Ve imtihanı başarınca da Allah ﷻ onu güzel bir mükâfatla mükâfatlandırmış ve onu yeryüzüne imam kılmıştır. İşte ağır imtihanlardan sonra Rabbimizin mükâfatı budur.

"Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) 'Ya soyumdan olanlar?' deyince (Allah:) 'Zalimler benim ahdime erişemez' dedi." [Bakara, 124]

Allah'ın ﷻ İbrahim'e olan mükâfatı sadece dünyada onu imam kılması değildi. Bilakis ahirette de onu salih kullarından kıldı.

"İbrahim'in dininden kendini bilmezlerden başka kim yüz çevirir? Andolsun, biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir." [Bakara, 130]

Evet, ey İslam Devleti'nin muvahhid askerleri! Bugün, Allah'ın bize büyük fetihler ve zaferler vermeden önce zorluklarla imtihan ettiği sabır günüdür. Her kim sabreder ise ona zafer ve rıza vardır. Her kim sabredemez ve isyan ederse ona da gazap ve ceza vardır.

"Andolsun ki, sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canlar ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele. O sabredenler, kendilerine bir belâ geldiği zaman: Biz Allah'ın kullarıyız ve biz O'na döneceğiz, derler." [Bakara, 155-156]

"Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üzerinize gelseler, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beşbin kişiyle yardım ulaştıracaktır. Allah, bunu size sırf bir müjde olsun ve kalpleriniz bu sayede rahatlasın diye yaptı. Zafer, yalnızca mutlak güç ve hikmet sahibi Allah katındandır." [Al-i İmran, 125-126]

Ey Muvahhidler! Unutmayın ki; bu zorluktan sonra sizin için ancak kolaylık vardır.

"Elbette zorluğun yanında bir kolaylık vardır. Gerçekten, zorlukla beraber bir kolaylık vardır." [İnşirah, 5-6]

Gözlerin kaydığı ve yüreklerin ağza geldiği ahzap savaşında Allah Resulü ﷺ ashabını şunlarla müjdeledi.

Tüm zorluklara sabrederek, ribat tutan bir mücahid

Bera bin Azib şunları rivayet eder: “Allah Resulü ﷺ bize hendek kazmamızı emretti. Hendek kazarken büyük ve sert bir kayaya rastladık. Bir türlü onu parçalayamadık. Şikâyetimizi Resulullaha götürdük. O balyozu eline aldı ve ‘Bismillah’ diyerek kayaya bir kere vurdu ve kayanın üçte birini parçaladı. Akabinde Nebi ﷺ: ‘Allahu Ekber!’ diyerek tekbir getirdi ve: ‘Allah bana Şam’ın anahtarlarını verdi. Vallahi ben oradaki kırmızı köşkü şu bulunduğum yerden görüyorum’ buyurdu. Sonra ikinci defa vurdu ve üçte birini daha kırdı. Akabinde Nebi ﷺ: ‘Allahu Ekber!’ diyerek tekbir getirdi ve: ‘Fars’ın anahtarları bana verildi! Vallahi ben Medain’in beyaz köşkünü şu bulunduğum yerden görmekteyim’ buyurdu. Sonra üçüncü defa vurdu ve kayayı yerinden çıkardı. ‘Allahu Ekber!’ diyerek tekbir getirdi ve: ‘Bana Yemen’in anahtarları verildi! Şu anda ben Sana’nın kapılarını şu bulunduğum yerden görmekteyim’ buyurdu.” [Müsned, Ahmed bin Hanbel, Hadis No:18694]

Ey İslam Devleti mücahidleri! Sabredin ve sebat edin! Unutmayın ki; sizi bugüne getiren ne kâfirlere karşı olan sayınız, ne de silahlarınızdı. Bilakis sizi bugün, dünyanın 60’dan fazla devletinin sizin aleyhinizde bir araya gelmesine neden olan şey sizin Allah’ı hakkıyla birlemenizdir. Kanı ile sadakatini imzalayan ve bize hayatını adadığı davası için verdiği canı ile nasihat eden Şeyh Ebu Muhammed El Adnani’nin sözünü ve nasihatini hatırlayın. Allah ona rahmet etsin ve onu şehidlerden yazsın. O şöyle demişti:

“Ey İslam Devleti askerleri! Şunu daima hatırlayın; siz cesaretsiz bir millet ile savaşıyorsunuz. Onlar ki; Ali’den yardım isterler, Hüseyin’den medet umarlar, Abbas’tan eman dilerler, Fatıma’dan zafer beklerler. İnsanlara tevekkül ederler ve Putlara ibadet ederler. Bu durumda Haşa Allah ﷻ size karşı onlara mı yardım edecek? O halde hazırlığınızı akideniz kılın. Kuvvetinizi takvanız kılın. Allah’ın yardımından da emin olun. Çünkü siz Allah’ın askerlerisiniz onun yolunda savaşıyorsunuz. Rafıziler ise şeytanın askerleridir. Tağut’un yolunda savaşırlar. Öyleyse; ‘Şeytanın dostları ile savaşın şüphesiz onun hilesi zayıftır.’ [Nisa, 76]”

Amerika ve haçlı arkadaşları, kapirperest Peşmerge ve onların mürted kardeşleri, Rafıziler ve onların Şia kardeşleri, Sünnilerden Allah’a küfredip ona ortak koşarak kâfirlerle saf tutan bütün mürtedler bir safa toplanmış; Allah’ın tevhit ehli kulları da onlara karşı saf tutmuşken Allah ﷻ sizi yardımsız bırakır mı? Vallahi hayır. İyi bilin ki; Allah’ın yardımı yakındır.

İyi bilin ki; bugünler, sadıkların ve yalancıların ortaya çıktığı ve Allah’a adak adayanların adaklarını yerine getirdiği gündür. Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır:

“Mü’minlerden öyle adamlar vardır ki, Allah’a verdikleri söze sadık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehid olmuştur). Bir kısmı da (şehid olmayı) beklemektedir. Verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir. Bunun böyle olması Allah’ın, doğruları, doğrulukları sebebiyle mükâfatlandırması, dilerse münafıklara azap etmesi yahut onların tövbesini kabul etmesi içindir. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir. Allah, inkâr edenleri, hiçbir hayra ulaşmaksızın kin ve öfkeleriyle geri çevirdi. Allah, savaşta mü’minlere kâfi geldi. Allah, kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir.” [Ahzab, 23-25]

Allah’ın ﷻ bugünleri takdir etmesinde münafıkları ortaya çıkarması ve sadıkları da sıdkları sebebi ile mükâfatlandırması vardır. Allah bütün bu kâfirleri

geri çevirmeye kadirdir. Allah savaşta size yeter. Yeter ki; ondan hakkı ile korkun ve o sizi sevsin. O sizi sevdi mi size galip gelecek yoktur. Rabbinize bol bol tövbe edin, ona yönelin ve ona sığının. İyi bilin ki; sizin ondan başka dostunuz ve sahibiniz yoktur.

İslam Devleti'ne özrü sebebi ile gelememiş Müslümanlara gelince... Ey Müslümanlar! Hiç şüphe yok ki; gelmeyi arzu edip de bazı özürlerin sizleri alıkoyması sebebi ile kardeşlerinize yardım edemeyeceğiniz vehmini şeytan akıllarınıza işlemesin. Unutmayın ki; dua mü'minin silahıdır. Onu kuşanın ve Allah'tan kardeşleriniz için sebat ve yardım dileyin. Hicret edemediğiniz için oturup yol beklemeyin. Bilakis Allah size hicreti nasip edene kadar elinizden geleni yapın. Allah'ın dinine ve Müslümanların cemaatine elinizden gelen tüm imkânlarınızı kullanın. Yapacağınız ameli küçük görüp hepten amelsiz kalmayın. Kendi imkânlarınızı gözden geçirin ve Allah'ın size verdiği nimetleri onun yolunda sarf edin. Unutmayın ki; tağutların ülkesinde yapacağınız bir amel İslam Devleti'nde yapacağınız amelden bize daha çok sevimlidir.

Ey tağutların ülkesinden hicret etmeye güç yetiremeyen lakin savaşma imkânı olan Müslümanlar! Onlar nasıl gece gündüz bombalar ve uçaklarla Müslümanları öldürüyorsa, siz de aynı şekilde onları hedef alın. Nasıl ki; uçakları ile Müslümanların evlerini yok ediyorlarsa, siz de onların evlerini hazırladığınız patlayıcılar ile yerle bir edin. Onlar nasıl ki; bugün Müslümanların üzerine bombalar yağdırıyorlarsa siz de onların üzerlerine bombalar yağdırın ve onları beklemedikleri yerlerinden vurun! Kalkın ey Allah'ın dininin yardımcıları! Kardeşlerinize yardıma kalkın! Allah'ın dinini yüceltmeye kalkın! Tağutların tahtlarını yıkmaya kalkın! Tağutların sizi hapsetmelerini beklemeyin! Onlar size gelmeden siz onlara gidin. Patlayıcı yelekleriniz ve silahınızı kuşanarak onlara gidin! Bilin ki; Allah'ın yardımı ve zaferi sizinledir. Onlar müşrik, sizler tevhid ehlisiniz. Onlar Rabbinizi her gün kızdırırken sizler Rabbinizi tevhid ile birlemekte ve onu razı etmek için çabalamaktasınız. Onlar Amerika'ya, Rusya'ya, silahlarına ve ordularına güvenirlerken sizler, âlemlerin Rabbi olan Allah'a güvenmektesiniz.

Allah'ım! Günahlarımızı bağışla. Bizim günahlarımız sebebi ile bizi yardımsız bırakma! Üzerimize sabır ve rahmet yağdır. Bizi katından Melekler ve görünmeyen orduların ile destekle. Allah'ım! Kâfirlerin uçakları düşür, tanklarını imha et, gemilerini batır, ordularını dağıt! Allah'ım! Bizler sana hicret ettik bizim senden başka sahibimiz yok. Sen ne güzel Mevla ve ne güzel yardımcısın.

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun.

Allah yolunda sebat ederek çarpışan bir mücahid

Dünyada Zühd
Selefin Menhecindendir

Peygamberimiz Muhammed ﷺ, abidlerin ve zahidlerin efendisiydi. Zira Cebrail ﷺ, kulların Rabbinin katından kendisine gönderilmiş, kral bir nebi olmak ile abd (kul) bir nebi olmak arasında seçim yaptırılmış ve O ﷺ ikinciyi seçmiş ve fani dünyanın anahtarlarını reddetmişti. Ailesi çeşit çeşit fakirlik ve yoklukları tattı. Yeryüzünü ele geçiren, boyunların karşılarında eğildiği en hayırlı ashabıyla geçinecekleri kadar rızıkla yaşadılar.

Kisra Sarayı - Allah'ın düşmanları lüks içinde yaşarken, Resulullah ﷺ mütevazı bir hayatı yaşardı

Bizler şu günlerde; özellikle de dünyanın bize açılmasının ardından; öncü zahidlerin sahip olduğu bu ruhu kaybetmeye başladık. Öyle ki; dünya, ışıltısıyla onları kandıramamıştı ve onlar dünyadan selametin, ancak içindekileri terk etmekle olduğunu anlamışlardı.

Bugünkü bazı kadınların halini derince düşünen bir kişi, onlarda ziyade bir lüks, dünya ve pislikleri yönünde bir hırs, azim görür. Eğer alışveriş yaparlarsa abartırlar ve israfta bulunurlar. Eğer eşlerinden bir şey isterlerse yorup bezdirirler. Eğer, maddi sıkıntıdan ötürü talepleri gecikirse yakınıp sızlanırlar. Belki de eşlerini borç almaya iterler. O da insanlara yüz dökmek, insanlar arasında çok istemekten kötü duruma düşmek zorunda kalır.

Selef hanımlarından biri, kendilerine getireceği yemek hususunda Allah'tan sakınmasını tavsiye etmek için eşini her gün kapıya kadar uğurluyordu. Onun derdi helal ve haramdı! Bugünse bazı kadınlar kocalarını, sonu gelmez alınacak listeleriyle kapıya kadar uğurluyorlar. Ama eşi bu istediklerini nasıl alacak, nereden alacak umurunda bile değildir!

İçlerinden bazılarının yiyecek ve giyecek dışında hiçbir derdi olmadığını görürsün. Eğer yerse daha fazlasını ister, eğer giyinirse övünür, eğer bir mecliste oturursa yemekten, elbiselerden, saç modellerinden ve renklerinden bahseder. Oysa Allah Resulü'nün ﷺ dualarından biri de şöyledir: "Dünyayı en büyük gayemiz eyleme. Dünyalık bilgilerle de sonumuzu getirme." [Tirmizi rivayet etmiştir.]

Ey İslam'ın kızı! Ey Aişe'nin torunu! Ey dış elbisesi eskimiş halde olan Aişe'nin torunu! Gelin hep birlikte gerek saygınlık gerek neseb gerek din gerek ıslah gerek iffet gerek zenginlik gerek de takva açısından evlerin en hayırlısı, en şereflisi ve en iyisinde bir gezinti yapalım! Bu evler, senin peygamberin Muhammed'in ﷺ evleridir.

Odaları küçük, basit ve mütevazıydı. Genişliği neredeyse iki kişiye dahi yetmeyecek kadardı. Üzerinde uyuduğu yatağına gelince; Mü'minlerin Annesi Aişe ﷺ bize o yatağı şöyle tanımlıyor: "Nebi'nin ﷺ üzerinde yattığı döşeği deriden olup dolgusu lif idi." [Muttefekun aleyh]

Faruk Ömer bin El-Hattab'ın bizlere aktardığı uzunca hadiste şöyle geçer: " Resulullah'ın ﷺ yanına girdim. Bir hasırın üzerine yaslanmıştı. Ben de oturdum. Örtüsünü araladı. Üzerinde bundan başka bir şey yoktu. Baktım, hasır yan tarafına iz bırakmış. Resulullah'ın ﷺ kilerini gözden geçirdim. Baktım ki, bir sâ' (dört avuç) miktarı arpa... odanın bir köşesinde bir o kadar da karaz yaprağı var; bir de asılı deri... Bunu görünce gözyaşlarımı tutamadım, Bana:

Neye ağlıyorsun ey Hattab'ın oğlu, diye sordu.

- Ya Nebiyyellah, niçin ağlamayayım! Baksana hasır yan tarafına iz bırakmış. İşte kilerin! İçinde şu gördüklerimden başka bir şey görmüyorum! Öte yanda Kayserle Kisra meyveler ve ırmaklar içinde... Sen ise Allah'ın Resulü ﷺ ve güzidesi olduğun halde

Müslümanların ilk nesilleri basit evlerde yaşardı

işte kilerin, dedim. Bunun üzerine:

Ey Hattab'ın oğlu! Ahiret bizim, dünya onların olmasına razı değil misin, buyurdular.

Ben de: Tabi ki de, dedim." [Sahih Müslim]

Allah Resulü'nün ﷺ ve ehlinin yiyeceğine gelince; bazen aylar geçerdi de evlerinde ateş yanmazdı. Yaşantıları çoğunlukla "iki kara" denen hurma ve su ile geçerdi. Dahası bazen kendilerine gelen et olurdu da Aişe (r.anha) bu etin azlığını vasfetmek için "etçik" derdi.

Taberi (rahimehullah) şöyle demiştir: "Allah Resulü ﷺ ile sahabelerden, tabiinden en hayırlı selefin, rahat, bolluk içinde ve zenginlik ve nimetlerin güzelliğine karşılık geçim sıkıntısı olan bir hayatı seçip fakirliğin, yokluğun acısına sabretmeyi ve sert ve kaba elbise ve yemeklerin sıkıntısını seçmeleri, özellikle azık ve yetecek kadar maişet ile yetinmeleri ve dünyadaki zühdün fazileti gereğiydi.

Allah Resulü ﷺ, geçim sıkıntısını ve buna sabretmeyi tercih ederek; açlıktan günlerce karnına taş bağlayarak gezerdi. Oysa Rabbinden, Tihame dağlarını kendisi için altın ve gümüş yapmasını dilese yapacağını biliyordu. Salihler de bu yolda gitmiştir."

Allah için ey Müslüman kadın! Ummu Seleme'nin (r.anha) şu hadisini iyice bir düşün: "Resulullah ﷺ zamanında biz hayız olur, hayız günlerinde bir elbise giyer, temizlenince hayızlı iken giydiğimiz bu elbiseye bakardık: Eğer ona kan bulaşmışsa, yıkar ve o elbise içinde namazı kılardık. Ona bir şey bulaşmamışsa (yıkamaya gerek duymaz), onunla namaz kılardık." [Ebu Davud tahric etmiştir] Subhanallah! En hayırlı yüzyılların kadınlarından birinin belki de sadece bir elbisesi vardı da o üzerindeyken hayız olur ve o elbisesi üzerindeyken temizlenirdi. Bugün ise ümmetimizin kadınlarının evleri neredeyse elbise ve süs eşyalarından dolup taşacak!

Birisi şöyle diyebilir: "Sizin ancak, kulları üzerindeki nimetinin eserini görmek isteyen Allah'ın helal kıldığını haram kıldığınızı görüyorum!

Bu durumda şöyle deriz: "Allah'ın kullarına helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmaktan Allah'a sığınırız ancak bu sadece yaratılmışların en hayırlısının ahlakıyla ahlaklanmaya bir davettir. Zühd, hakiki mü'minin; dünya gözünde küçülüp de ahiret kalbinde büyüyen kişinin süsüdür.

Allah (c.c.), kulları üzerinde nimetinin eserini görmek ister yoksa israf ve tutumsuzluğun etkilerini değil! Aynı şekilde, hanımların, güçleri yetmese bile eşlerinden her canlarının çektiğini isteyerek onlara zulmettiklerini de görmek istemez.

Bizler kadınları bu güzel süsle süslenmeye davet ediyoruz. Burada ayrıca ailelere karşı cimrilik ve pintilik hususunda erkekleri uyarmayı da unutmuyoruz. Müslüman bir eşin üzerine düşen, ailesine ve evlatlarına, aşırı sıkmadan ve aşırı gevşeklik de göstermeden infak etmektir. Geniş-imkânları olan, nafakayı geniş imkânlarına göre versin. Bu şekilde şeytanın kardeşi olmaksızın cömertlik mertebelerine ulaşır. Mal sahibi olup da ailesine karşı cimrilik etmesin. Aksine Allah'tan, ailesine yedirdiği her lokmanın ve kalplerine her soktuğu mutluluğun ecrini beklesin. Allah niyetleri en iyi bilendir. Ancak ihtiyaç sahibi ise de sırf kendisine anlayış göstermeyen, haline acımayan bir eş için de kendi kendisine kaldıramayacağı yükler yüklemesin.

Son duamız; âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamdolsun. Allah'ım salatın ve selamın nebilerin ve resullerin efendisi, ehli ve tüm ashabı üzerine olsun.

HİCRET

Fazileti

Allah'u Teala şöyle buyurdu: "Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir". [Nisa, 100]

Hicrette Niyetin Vacipliği

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu: "Kimin hicreti, (niyet ve kasıt olarak) Allah ve Resulü için ise, onun hicreti (sevap ve ecir olarak) Allah ve elçisi içindir. Kimin de hicreti dünyadan bir menfaat elde etmek ya da bir kadınla evlenmek için ise, onun da hicreti, hicret ettiği gâye içindir". [Muttafakun Aleyh]

Hicretin Sona Ermeyişi

Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu: "Tevbe kesilinceye kadar hicret de kesilmez. Güneş de batı'dan doğmadıkça tevbe kesilmez". [Ebu Davud rivayet etti]

Kesir Bin Murre'den rivayet edildiğine göre Ebu Fatıma ona, Allah Resulüne ﷺ şöyle dediğini söyledi: "Ey Allah'ın Resulü! üzerinde istikamet üzere kalacağım ve yapabileceğim bir amel söyle" Bunun üzerine Allah Resulü ona: "Hicret et. Zira onun sevab da dengi yoktur" buyurdu. [Nesai rivayet etti]

Hicret Önceki Günahları Siler

Amr Bin El-As رضي الله عنه hadisinde Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu: "Müslüman olmanın daha önceki günahları silip süpürdüğünü, hicret etmenin daha önce işlenen günahları yok ettiğini, haccetmenin daha önce yapılan günahları ortadan kaldırdığını bilmiyor musun?". [Buhari ve Müslim rivayet etti]

Hicret Doğruluğun Alametidir

Allah'u Teala şöyle buyurdu: "Bu mallar özellikle, Allah'tan bir lütuf ve hoşnudluk ararken ve Allah'ın dinine ve peygamberine yardım ederken yurtlarından ve mallarından uzaklaştırılan fakir muhacirlerindir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir". [Haşr, 8]

Hicretten Geri Kalanların Cezası

Allah'u Teala şöyle buyurdu: Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin canlarını aldıkları zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?. [Nisa, 97]

İşte Bu Şekilde Resuller

İmtihan Olunurlar

Daha Sonra Akıbet Onlarındır

Şeyh Ebu Mus'ab ez-Zerkavi رحمه الله

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

"Elif Lâm Mîm. İnsanlar, (sadece) 'İman ettik' diyerek, sınanmadan bırakılacaklarını mı sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır." [Ankebut, 1-3]

Yardımıyla İslam'ı izzetli kılan, kahrıyla şirki zelil kılan, işleri emriyle evirip çeviren, kâfirleri yavaş yavaş tuzağına çeken, adaletiyle günleri dönüşümlü kılan ve faziletiyle akıbeti muttakiler için kılan Allah'a hamdolsun. Salat ve selam Allah'ın İslam'ın fenerini kılıcıyla yükselttiği kişiye olsun.

Bundan sonra;

Seçkin kelimelerin yoluyla gönderdiğim, işte sana yeni bir öğüt geldi…

Savaşın ve savaş seslerinin eşiğinde duran bir askerden…

Yürekten ve can-ı gönülden şefkatli bir yürek atışı sana geldi…

Ebu Musab ez-Zerkavi'den, onu bu çağın ehlinden ve yiğitlerinden görenlere;

Büyük şan ve şeref sahibi mahzun ümmetin acıları beni üzmeye devam ediyor. Azarlanmış ümmetin vücutları benden uzak durmaya devam ediyor. Alçak şer türlerinden hain eller onu zehirledi. Zillet ve horluk örtüsüne yaslandı. Hainlik ve kahır kâselerinden yudumladı. Vaciplerinden ve önemli işlerinden geri bırakıldı. Hayallerinden ve emellerinden engellendi.

Hastalık, cesedin diğer uzuvlarını tahrip etmeye başladı. Bir kazığa bağlanıp ıssız bir yere atıldı. Yeryüzünün vahşi kurtları üzerine üşüştü. Mafsalları pençeler ve köpek dişleri arasında parçalanır oldu. Bu durum, İmam Ahmed ve Ebu Davud'un Sevban'dan رضي الله عنه rivayet ettiği Nebi'nin ﷺ sözüdür. Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmaktadır:

"Yiyicilerin tabakları üzerine üşüşmeleri gibi ümmetlerin (diğer milletlerin) her taraftan sizin üzerinize üşüşmeleri yakındır. Dedik ki: ey Allah'ın Resulü! Bu, bizim o zaman az olmamızdan dolayı mıdır? Dedi ki: Siz o zaman çok olursunuz, lakin selin önündeki çerçöp gibi olursunuz. Düşmanlarınızın kalplerinden sizin heybetiniz çıkar ve sizin kalplerinize de vehn girer. Dedik ki: Vehn de

nedir? Dedi ki: Hayatı sevmek ve ölümü kerih görmektir." Ahmed'in rivayet ettiği başka bir rivayette ise şöyle geçer: "Hayatı sevmeniz ve savaşı kerih görmenizdir." [Sünen, Ebu Davud, Hadis No: 4297; Müsned, Ahmed bin Hanbel, Hadis No:8713]

Ey İslam ehli bilin ki; ibtila, "Lailaheillalah"ın şu yeryüzüne indiği günden beri devam edip gelen uzun bir tarih ve uzun bir kıssadır. Nebiler ve sadıklar ibtila olundular. Aynı şekilde muvahhid imamlarda ibtila olundular.

Her kim nefsini "Lailaheillalah"ı yüklenmeye, ona yardım etmeye ve onu yeryüzünde ikame etmeye hazırlarsa, bela, sıkıntı ve yorgunluk gibi bu şerefli amelin bedelini ödemesi gerekir.

Sen bunların neresindesin? Bu yol, Âdem'in ﷺ meşakkat çektiği, Nuh'un ﷺ kendisi için haykırdığı, Halil'in ﷺ ateşe atıldığı, İsmail'in ﷺ kurban edilmesi için yere yatırıldığı, Yusuf'un ﷺ az bir değere satıldığı ve hapis yattığı, Zekeriya'nın ﷺ testereyle biçildiği, efendi ve iffetli Yahya'nın ﷺ boğazlandığı, sıkıntının Eyyüb'ü ﷺ daralttığı, Davud'un ﷺ ağlayışını fazlasıyla artırdığı, İsa'nın ﷺ vahşi hayvanlarla yürüdüğü, fakirliğe ve türlü türlü eziyetlere maruz kalan Muhammed'in ﷺ yoludur. Sen ise oyun ve eğlence ile mi oyalanıyorsun?

Allah ﷻ yaratıkların bazısını bazılarıyla imtihan eder. Kâfiri mü'min ile imtihan ettiği gibi mü'mini de kâfirle imtihan eder. İmtihanın bu çeşidi, mü'min ve kâfir herkesin ortak böleni olan imtihan türleridir. Allahu Teâla şöyle dedi: "Mülkün elinde bulunduğu (Allah) ne yücedir. O, her şeye güç yetirendir. O, hanginizin daha güzel amel yapacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır. [Mülk, 1-2]

Müslim Allah Resulü'nden ﷺ, O da Rabbinden ﷻ şunu rivayet eder; "Ben seni ancak imtihan etmek ve seninle (insanları) imtihan etmek için gönderdim" [Müslim, Hadis No:63-2865]

Kur'an ve sünnetten öğrendiğimiz kadar, Yahya ﷺ gibi bir kısım Nebileri, düşmanları onları öldürmüş ve onlara müsle (azalarını parçalama) yapmıştır. Göğe yükseltilen İsa ﷺ ve Şam'a hicret eden İbrahim ﷺ gibi bir kısım Nebiler ise, kavimleri onları öldürmeye teşebbüs ettiklerinde onlardan ayrılarak kendilerini kurtarmışlardır.

Mü'minlerden ise, azabın en kötüsüne uğratılanları görmekteyiz. Onlardan bazıları ateş hendeklerine atılmakta, bazıları şehid olmakta, bazıları sıkıntı, meşakkat ve zulüm altında yaşamaktadır. Yurtlarından atıldıkları, öldürüldükleri ve işkenceye uğratıldıkları halde Allah'ın onlar için dünya hayatında vadettiği zaferi nerede?

İbtila, Allah'ın tüm yaratıkları üzerindeki kaderidir. Lakin bu ibtila, Allah'ın yardımını celbeden hayırlı kulların üzerindeki şiddeti daha çok artar ve daha çok büyür. Bu seçkin kullara arınma, ayıklanma ve terbiye dersleri gerekir.

Sa'd bin Ebi Vakkas'tan rivayet edildiğine göre Nebi ﷺ şöyle buyurmuştur: "İnsanlar içinde en ağır imtihana çekilenler peygamberler ve daha sonra salihlerdir. Daha sonra sırasıyla (derece bakımından) onları takip edenler, sonra onları takip edenlerdir. Kişi dinine göre müptela kılınır (imtihana çekilir). Eğer dininde sağlam ise imtihanı (göreceği bela ve musibet) artırılır. Eğer dininde gevşek ise imtihanı hafifletilir. Kul, yeryüzünde hatası olmadığı halde yürüyene kadar, bela o kimseyi devamlı takip eder." [Müsned, Ahmed bin Hanbel, Hadis No:1481; Tirmizi, Hadis No:2398]

Beyhaki Şuabu'l İman adlı eserinde, Taberani

Dinde bir önder olmak ancak sabır ve yakin ile mümkün olur

Mu'cemu'l Kebir adlı eserinde ve İbn-i Sa'd ise Tabakat adlı eserinde Abdullah bin İyas bin Ebi Fatıma o da babasından o da dedesinden rivayet ettiğine göre şöyle dedi: "Ben Allah Resulü'nün ﷺ yanında oturuyorken Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu: Kim sıhhatli olup hastalanmamak ister? Dedik ki; Ey Allah'ın Resulü bizler isteriz. Allah Resulü ﷺ şöyle dedi: Yapmayın! Bizler bunu, onun yüzünden anladık. Allah Resulü ﷺ dedi ki; saldıran bir merkeb gibi olmak ister misiniz? Sahabeler dedi ki; hayır, ey Allah'ın Resulü! Allah Resulü ﷺ dedi ki; Sizler bela (musibet) ve kefaret ashabı (günahları bağışlanan) olmak istemez misiniz? Sahabeler dediler ki; evet, Ey Allah'ın Resulü! Allah Resulü ﷺ dedi ki; Allah'a yemin olsun ki, Allah ﷻ ancak mü'min bir kula iyilik yapmak istediği için ona musibet verir. Onun Allah katında öyle bir derecesi vardır ki, bir kul, musibet ondan zail olmadan o musibet vesilesi ile ulaştığı dereceye hiçbir ameli ile ona erişemez." [Taberani, Mu'cemu'l Kebir, Hadis No:813; Beyhaki, Şuabu'l İman, Hadis No:9393]

Cabir'den ؓ rivayet edildiğine göre Allah Resulü ﷺ şöyle buyurdu: "Afiyet ehli kıyamet günü, musibet ehlinin erişeceği sevabı gördüklerinden ötürü (dünyada iken) derilerinin makasla kesilmiş olmasını isterler." [Beyhaki, Sunenu'l Kubra, Hadis No:6553; Tirmizi, Hadis No: 2402]

Enes bin Malik'ten rivayet edildiğine göre Resulullah ﷺ şöyle buyurdu: "Dünya nimetlerinden en çok yararlanan bir kişi kıyamet günü getirilir ve Allah ﷻ: 'Onu cehenneme bir kere daldırın' der. Daha sonra bu kişi getirilir ve Allah ﷻ şöyle der: 'Ey âdemoğlu! Sen hiç nimete eriştin mi? Hiç göz aydınlığı gördün mü? Hiç sevinç yaşadın mı?' Kul der ki; 'İzzetine yemin olsun ki; hayır!' Daha sonra Allah ﷻ; 'Onu ateşe geri götürün' der. Daha sonra dünyada iken en şiddetli belalara uğramış biri getirilir. Allah Tebareke ve Teâla der ki; 'Onu bir kere cennete daldırın.' Daha sonra o kul getirilir ve Allah ﷻ şöyle der: 'Ey âdemoğlu! Sen hiç sıkıntı gördün mü?' O kişi der ki; 'İzzetine yemin olsun ki; hayır!' Şuana kadar hiçbir sıkıntı görmedim.' " [Müslim, Hadis No: 55-2807; Müsned, Ahmed bin Hanbel, 13660]

Şakiku'l Belhi der ki: "Her kim sıkıntının sevabını görürse sıkıntıdan çıkmak istemez."

Allah ﷻ, dinin yasalarını tamamlayıcısı olarak cihadı meşru kılmıştır. Onun derecesini öyle yükseltti ki, Rabbani mükellefiyetin zirvesi haline geldi. Onda, nefislerin kerih gördüğü ve korktuğu şiddet ve belayı kıldı. Daha sonra onu, imanın cevherine ve tevhidin sırlarına sevdirdi ve yakınlaştırdı. İmanında sadık ve güçlü olanların dışında hiç kimse onu talep etmez. "Mü'minler ancak Allah'a ve Resulüne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla savaşanlardır. İşte doğrular ancak onlardır." [Hucurat, 15]

Cihadın hakikati; nefsin, Rabbinin ve yaratıcısının emirlerini yerine getirmek ve buna tekrar yönelmek için kendisini O'na soyutlaması ve parlatmasıyla ayakta kalır. Bu da ancak bu yolun sıkıntı ve meşakkatlerle kuşatılmasıyla gerçekleşir. Bundan dolayı Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: "Allah dileseydi, onlardan intikam alırdı. Fakat sizi birbirinizle denemek ister. Allah yolunda öldürülenlere gelince, Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmaz. Onları hidayete erdirecek ve durumlarını düzeltip ıslah edecektir. Ve onları, kendilerine tarif edip tanıttığı cennete sokacaktır." [Muhammed, 4-6] Ve şöyle buyurmaktadır: "Eğer Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır." [Bakara, 253]

İbn-i Kesir bu ayetin tefsirinde şunları söylemektedir: "Yani kişi, dostunu açığa vuracağı ve düşmanının rezilliğini ortaya koyacağı, sabırlı mü'minin günahkâr münafıktan ayır edileceği bir meşakkate uğraması lazımdır. Bundan kasıt ise; Allah'ın ﷻ mü'minleri imtihan ettiği Uhud günüdür. Bununla imanları, sabırları, dayanıklıkları, sebatları ve Allah ve Resulüne olan itaatleri ortaya çıktı. Ayrıca bununla Münafıkların perdeleri yırtıldı, cihada olan muhalefetleri, korkup geri kaçmaları ve Allah ve Resulüne hainlikleri ortaya çıktı.

Ey Allah'ın kulları! Allah'ın ﷻ şu ayetini tefekkür edin. "İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, hem dünyasını, hem de ahiretini kaybetmiştir. İşte bu, apaçık ziyanın ta kendisidir." [Hac, 11]

Bagavi tefsirinde İbn-i Abbas'tan ؓ şunları rivayet etmektedir: "Araplardan bazı adamlar Allah Resulüne ﷺ iman edip İslam'ından sonra çocuğu olduğunda ve nesli devam edip malı çoğaldığında şöyle derdi: 'Bu güzel bir dindir. Bu harika bir dindir.' Ve bu şekilde imanına devam eder ve imanında sebat ederdi. Lakin İslam'ından sonra çocuğu olmadığında, atları ve malları çoğalmayıp ona kıtlık ve kuraklık isabet ettiğinde şöyle derdi: 'Bu kötü bir dindir.' Daha sonra dinini terk edip dininden çıkardı ve küfrü ve inadı üzere kalırdı.

Seyyid Kutub ؒ şöyle diyor: "Vicdanların mutlaka musibetler yolu ile eğitilmeli, hak mücadelesi uğrundaki kararlılık derecesinin ise korkularla, ağır belâlarla, açlıkla, mal, can ve ürün kayıplarıyla denenmeli, sınavdan geçirilmelidir. Mü'minin, inancının yükümlülüklerini yerine getirebilmesi için bu musibetler kaçınılmazdır.

Çünkü mü'minler inançları uğrunda ne kadar yükümlülüklere katlanırlarsa, inançlarının vicdanlarında kazanacağı değer o oranda yükselir. Bağlılarının, uğrunda yükümlülüklere katlanmadıkları ucuz ve düşük maliyetli inançlar daha ilk darbe ile karşılaşılır-karşılaşılmaz kolayca feda edilebilir.

Demek oluyor ki, bu durumlarda katlanılan yükümlülükler, herhangi bir inanca, bağlılarının vicdanında değer kazandıran, psikolojik bir bedeldir. Söz konusu inancın başkalarının vicdanında da değer kazanabilmesi için öncelikle bağlılarının bu bedeli ödemeleri gerekir. Mü'minler inançları uğrunda ne derece acılara katlanırlarsa, ne oranda fedakârlıklara girişirlerse inançlarının vicdanlarındaki değeri daha da artar, ona daha sıkı biçimde bağlanırlar.

İnsanlar cihadı terk ettiler ve oyun ve eğlenceye daldılar

Bu böyle olduğu gibi, söz konusu inancın değerini yabancıların kavrayabilmeleri için bağlılarının onun uğrunda musibetler ile karşılaştıklarını ve karşılaştıkları musibetlere sabretmelerini görmeleri gerekir.

Ayrıca sözünü ettiğimiz musibetler, bu inancın bağlılarının bel kemiklerinin sağlamlaşması ve dinamiklik derecelerinin artması için de gereklidir. Sebebine gelince, sıkıntılar; mü'minin potansiyel güçlerini, saklı enerjilerini harekete geçirir, onun kalbinde ancak musibetlerin darbeleri altında keşfedebileceği gizli çıkış ve nüfuz kanalları açar, vicdanında ancak gözlerdeki perdeyi kaldıran, kalplerin pasını silen sıkıntı ortamı içinde yeşerebilecek doğru değer yargılarının, ince ölçülerin ve isabetli düşüncelerin gelişip serpilmesini sağlar. [Fi-zilali'l Kur'an, C.1, S.145.]

İmam Şafi'ye ﵀ soruldu: "Mü'min için imtihan edilmek mi yoksa temkin mi daha hayırlıdır? İmam şafi dedi ki; "Yazıklar olsun sana! Temkin ancak beladan sonra gelir."

Safvan bin Ömer'den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: "Ben Humus'un valisi iken Dımeşk ehlinden kaşları düşmüş yaşlı bir adama bineği üzerinde savaşa gitmek isterken rastladım. Ona dedim ki; "Ey amcacığım! Allah seni mazur görmüştür." Her iki kaşını kaldırarak şöyle dedi: "Ey kardeşimin oğlu! Allah ﷻ bizi gerek hafif gerek ağır olarak savaşa çağırmaktadır."

Dikkat edin! Allah kimi severse ona bela verir…

Sıkıntılı günler için sabredin. Muhakkak ki; akıbet sabredenindir.

Sabır ancak bana yazılan şeyleredir.

Yakında Allah sıkıntıyı giderecektir.

Benzerlerin için sıkıntıdan sonra rahatlık takip eder.

Seyyid Kutub ﵀ şöyle dedi;

İman, sırf dille söylenen bir söz değildir. İman, birtakım yükümlülükleri olan bir gerçektir. Kendine özgü ağırlıkları bulunan bir emanettir. Sabretmeyi gerektiren bir cihaddır. Katlanılması zorunlu olan bir çabadır. Bu yüzden, insanların "inandık" demeleri yeterli değildir. Sınavdan geçirilmeden, bu sınav esnasında kararlılıklarını ortaya koymadan, bu sınavdan cevherleri arınmış, kalpleri berraklaşmış olarak çıkmadan sırf böyle bir iddiada bulunmakla bırakılmazlar. Tıpkı ateşin altını eriterek, saf altın madeni ile karışımında bulunan diğer değersiz madenleri birbirinden ayırması gibi altının eritilerek saflaştırılmasıdır. Fitne kelimesinin sözlük anlamı budur. Bu açıdan kelimenin kendine özgü bir anlamı, bir çağrışımı ve bir işareti vardır. Aynı şekilde sınavlarda kalpleri şekillendirir. İşte, bu iman uğruna sınavdan

geçirilme olgusu, yüce Allah'ın ölçüsünde değişmez bir temel, her zaman geçerli olan bir kanundur! " Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır. " [Ankebut, 3]

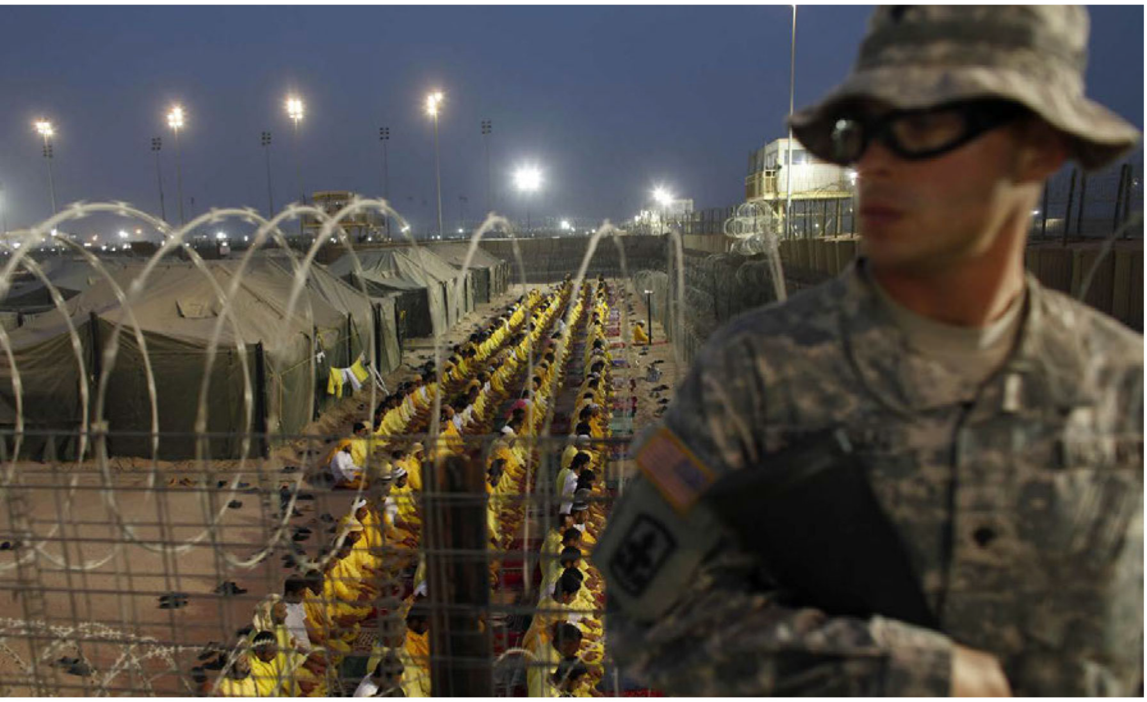

Irak'taki Bucca Kampı, Allah'ın hak üzere olan birçok kullarına sınama yeri oldu

Kuşku yok ki, iman, yüce Allah'ın yeryüzündeki emanetidir. Bu emaneti ancak ona lâyık olanlar, onu taşıyacak güce sahip bulunanlar, kalplerini tüm diğer duygulardan soyutlayıp, içtenlikle ona özgü kılanlar yüklenebilir. Onu rahata ve konfora, huzur ve güvenliğe, nimet ve aldanmaya tercih edenler taşıyabilirler bu emaneti. Bu emanet, yeryüzü halifeliğidir. İnsanları Allah'ın yoluna sevk etme, yüce Allah'ın mesajını insanların hayatında gerçekleştirme görevidir. Hiç kuşkusuz bu, onur verici bir emanettir. Ve bu emanet oldukça ağırdır. Bu emanet, insanların yerine getirmekle yükümlü oldukları yüce Allah'ın bir emridir. Bu yüzden sınamalara sabredecek şekilde özel yöntemle hareket etmek gerekmektedir. [Fi-Zilali'l Kur'an, C.5, S.2720]

Allah yolunda cihadın yolunda yürüyen savaşçıların, savaşın tabiatını, talep ettiği hedefine doğru giderken ki; isteklerini ve Salihlerin kanlarıyla ibadet etmesi gereken yolunu iyi kavramaları gerekir. Bu yolun, arkadaşları ve sevdikleri kaybetme yolu, dostları ve vatanı terk etme yolu olduğunu idrak etmesi gerekir. Nitekim Nebilerden sonra mahlukatın en hayırlıları olan Allah Resulü'nün ﷺ ashabı, hicretin acısına, malın, ehlin ve evin kaybedilme sıkıntısına Allah için katlandılar. Peki, biz bunların neresindeyiz?

Bu mücahid grubun, yürüdüğü bu yolunda, bazı emirlerin ve kardeşlerin kaybedilmesi gibi ona gelen sıkıntılar üzerine sabretmesi ve ecrini Allah'tan beklemesi, onların yolunda yürümesi ve bunun Allah'ın sünneti olduğunu bilmesi gerekir. Yine bilmesi gerekir ki; Allah ﷻ bu ümmetten Salih kullarını seçmektedir. Zafer için acele etmemesi gerekir. Çünkü Allah'ın vaadi hiç şüphesiz gelecektir. Her Müslüman bilmesi gerekir ki; yol uzasa da, sıkıntılar çoğalsa da ve bu yolda yürüyenler azalsa da hakka tabi olmak ve buna sabretmek zafere giden en kestirme yoldur. Yolu kolaylaşsa da ve o yolda yürüyen, zaferin yakın olduğunu zannetse de haktan ayrılmak ancak yalnız bırakılmayı beraberinde getirir. Onun bu zanları vehimden öte bir şey değildir.

Allahu Teâlâ şöyle buyurmaktadır: "Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur. Buna uyun. (Başka) yollara uymayın. Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır. İşte sakınmanız için Allah size bunları emretti." [Enam, 153]

İşte cihad budur. Zirve ve meyve budur. Zafer, uzun sabırdan ve savaş alanlarında uzun bekleyişten sonra gelir. Düşmanların kazanılması ve sıkıntılarına sabredilmesi için birbirini takip eden aylar ve seneler boyunca beklemen gerekir. Eğer sen bu acıları yudumlamazsan, Allah sana zafer ve fethi vermeyecektir. Çünkü zafer, sabır iledir.

Şeyhu'l İslam İbn-i Teymiyye şöyle dedi: "Dindeki imamlığa ancak, sabır ve yakîn ile ulaşılabilir."

Hakkın anlaşılması, tevhid ve akide, sadık, sabırlı, bu yolun sıkıntılarına ve meşakkatlerine tahammül eden, eziyete alışkın, yorgunluğa hazır, bu anlayışı yeryüzüne tatbik edip ihya etmek için ölümden başka bir şeye razı olmayan insanlar bunu taşımazlar ise bu anlayış, akide ve tevhid hayal âleminde bir kukla gibi kalır ve

Vehn* hastalığının sebep olduğu felaket (*Hayatı sevmek ve ölüm ve savaştan nefret etmek)

üzerinde hayatın ruhu cereyan etmez. Bu anlayış ve akide, bazılarının temenni ettiği gibi nazari ve felsefi kalıplarla süslemekle veya pratiğin ruhundan ve hayata aktarılma realitesinden uzak cafcaflı konuşmalarla ikame olmaz.

Muhakkak ki; İslam bugün, ciddiyete sarılmış, meşakkate susamış, yorgunlukla rahatlayan, sadık ve sabreden yiğitlere oldukça ihtiyacı vardır. Bunlar, merhalenin gereklerine sessizce tercüme oluyorlar… Sadece eylemi gerçekleştirme sesini işiten, yorgunluğun oturtamadığı, bıkkınlığın ulaşamadığı, mücadelenin emellerini bitiremediği büyük gayret, güçlü irade ve sadık nefis sahibi yiğitler…

Ciddiyet ve çalışma için artık kollarını sıva. Yolunda şiddetine ve sarplığına sabret. Şöyle denildi; "her türlü belaya karşı sabrı, her türlü nimete karşı şükrü hazırlamayan ve zorlukla beraber kolaylığın olduğunu bilmeyen aciz kalır."

Yazıklar olsun nefsime! Cennetlere doğru giden kavmi barındıran himmet binasını yükseltmedi.

Yaşıt hurilere, cennet ağaçlarının gölgesine ve kokusu etrafa yayılan cennet kokularına yürümedi.

Kaybolmayıp Allah yolunda öldürülenlerin Rabbimin arşına şeref olsun diye asılan altın kandillere doğru yürümedi.

Allahu Teâlâ şöyle buyurmaktadır: "Küçük, büyük infak ettikleri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, onlar adına (ecir olarak) yazılmıştır. [Tevbe, 121]

Taberi, bu ayetin tefsirinde Katade'den şunları rivayet etmektedir: "Allah yolunda ehlinden uzaklığını arttıran bir kavim, ancak Allah'a ﷻ yakınlığını artırmış olur." [Taberi Tefsiri, C.14, S.565, Rivayet No:17465]

Tüm işler öncesinde ve sonrasında yalnızca Allah'ındır. Bizler sadece Allah'ın ﷻ kullarıyız. O'na kulluğumuzu yerine getirmek için çalışmaktayız. Allah'ın vadinin mutlaka gerçekleşeceğini bilmemiz ve hiçbir şüphe barındırmayan kati bir yakin ile buna inanmamız, kulluğun kemaliyetindendir. Lakin bizler, Allah'ın bildiği bir hikmeti gereği bazen işin hakikatini idrak etmeyebiliriz. Bazen zafer, ibtila ve imtihan gereği gecikebilir. El-Azim olan Allah doğru söylemiştir. "Mü'minlere yardım etmek ise üzerimizde bir haktır." [Rum, 47]

Allah ﷻ muvahhid kullarına zafer sözü vermiş ve yeryüzünde temkini sabredenler için kılmıştır. Önceki ümmetlere verilen zafer, sebat ve yeryüzünde temkin, sabırları ve Allah'a olan tevekkülleri karşılığında gerçekleştiğini haber vermiştir. Nitekim Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: "Hor görülüp ezilmekte olan kavmi (İsrailoğullarını), toprağına bolluk ve bereket verdiğimiz yerin doğu ve batı taraflarına mirasçı kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına verdiği güzel söz, onların sabretmeleri karşılığında gerçekleşti. Firavun ve kavminin yaptıklarını ve (özenle kurup) yükselttiklerini yerle bir ettik." [Araf, 137]

Allahu Teâlâ'nın Nebisi Yusuf'un ﷺ çektiği gurbet ve melikin sarayında başına gelenlerden sonra ulaştığı izzet ve yeryüzünde temkin, ancak sabrı ve takvası sebebiyle gerçekleşti. "Gerçek şu ki, kim takvalı olur ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." [Yusuf, 90]

Allah ﷻ kurtuluşu sabra bağlamıştır. Nitekim şöyle buyurmaktadır: "Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki; kurtulursunuz." [Al-i İmran, 200]

Allah ﷻ dünyadaki güzel akıbetin sabredenler ve takva sahipleri için olduğunu zikretmiştir. "Şu halde sabret. Şüphesiz güzel akıbet, takva sahiplerinindir." [Hud, 49]

Askeri ve İstihbarat Operasyonları

Hilafet askerlerinin küfür güçlerine karşı devam eden savaşları kapsamında bizler hilafet saltanatının genişlemesinde ve Allah'ın düşmanlarını korkutmada, öldürmede ve zelil etmede başarılı olan mücahidlerin son olarak düzenlediği bazı operasyonlara göz atacağız. Bu operasyonlar, İslam Devleti'nin geçmiş haftalarda yeryüzünün doğusundaki ve batısındaki farklı cephelerde düzenlediği çok sayıda operasyondan sadece bir kaçıdır.

Cezayir Vilayeti

Cemaziyelevvel ayının yirmi sekizinde; Şehadet süvarilerinden biri –Allah O'nu kabul etsin-, Konstantin şehri merkezinde bir Cezayir polis merkezine bomba yüklü çantayla istişhadi operasyon düzenledi.

Selahaddin Vilayeti

Cemaziyelahir ayının ilk gününde; Fedailerden Iraklı Ebu Salih, Ebu El-Yeman ve Ebu Fuad -Allah onları kabul etsin- kardeşlerimiz, Samarra şehri etrafında bulunan 'Selam Tugayları' adlı Rafızi milislerinin istihbarat binasına saldırmak için harekete geçti. Harekete geçen fedailer, binanın içine sızmayı başardıktan sonra binada fedailer ile mürtedler arasında şiddetli çatışmalar meydana geldi. Meydana gelen çatışmalarda binada bulunanların tümü öldürüldü. Daha sonra fedailer, desteğe gelen Rafızi konvoyunu püskürtmeye çalıştı. Fedailerin mühimmatı bittikten sonra patlayıcı yeleklerini mürtedlerin toplulukları ortasında patlattılar. Düzenlenen bu mübarek fedai operasyonu sonucunda mürtedlerden yirmi yedi kişi öldü ve yaralandı. Öldürülen mürtedlerin arasında genel istihbarat subaylarından 'Ebu Mehdi' adlı mürted de bulunuyordu. Buna ek olarak istihbarat binasında ve mürtedlerin araçlarında büyük hasarlar meydana geldi.

Cemaziyelahir ayının dokuzunda; Hilafet askerlerinden Şamlı Ebu Abdullah ve Iraklı Ebu Süraka -Allah onları kabul etsin- kardeşlerimiz,

Kabil Askeri Hastanesi'nde düzenlenen saldırı anından bir görüntü

Beyci'nin güneyinde bulunan 'Hacac' köyündeki Rafızi milislerinin topluluğuna operasyon düzenledi. Düzenlenen operasyonda hilafet askerleri ile Rafızi milisleri arasında çatışmalar meydana geldi. Meydana gelen çatışmalar sırasında fedailer, mühimmatları bittikten sonra patlayıcı yeleklerini patlattılar. Düzenlenen operasyon sonucunda Rafızi milislerinden en az kırk kişi ölürken, onlarca kişi de yaralandı.

Doğu Asya

Cemaziyelahir ayının sekizinde; Maravi şehri güneyinde, hilafet askerleri ile haçlı Filipin ordusu arasında meydana gelen çatışmalarda haçlı Filipin askerlerinden yirmiden fazla kişi ölürken, diğer birkaç kişi de yaralandı.

Cemaziyelahir ayının on üçünde; Hilafet askerleri Filipinler'de, 'Kutabatu' şehri güneyinde bulunan 'Datu Salibu' köyündeki Filipin ordusunun mevkilerine operasyon düzenledi. Düzenlenen operasyonda bir Filipin askeri öldürüldü.

Cemaziyelahir ayının on altısında; Hilafet askerlerinden bir grup, haçlı Filipin ordusunun, mücahidlerin Kutabatu şehri güneyinde bulunan 'Datu Salibu' mıntıkasındaki mevkilerine yönelik saldırısı girişimini püskürttü. Saldırı girişimi sırasında mücahidler, haçlı askerlerine bir dizi bombalı saldırılar düzenledi ve mürtedlerle birkaç saat boyunca çatıştı. Meydana gelen çatışmalarda aralarında bir albay ve bir yüzbaşı rütbeli iki subayında bulunduğu haçlı Filipin ordusundan on iki kişi öldürüldü. Bunun yanı sıra haçlı Filipin ordusundan birkaç kişi de yaralanırken, bir askeri araçları da imha edildi. İlerleme kaydedemeyen haçlı askerleri, arkalarına bakmadan kaçtı.

Horasan Vilayeti

Cemaziyelahir ayının dokuzunda; Şehadet süvarilerinden Abdurrahman Et-Taciki, İbrahim Et-Taciki, Sa'd El-Horasani, Cafer El-Hirati ve Müslim El-Kabili -Allah onları kabul etsin- kardeşlerimiz, mürted askerlerin tedavi edildiği Kabil askeri hastanesine doğru harekete geçti. Fedai kardeşlerimiz hastaneye ulaştıktan sonra şehadet süvarilerinden biri bomba yüklü aracıyla hastanenin girişine istişhadi operasyon düzenledi. Daha sonra diğer dört fedai, hastanenin içine girdi ve mürtedlerden Allah'ın dilediği kadarını öldürdü. Bunun yanı sıra fedailer, hastane binasına saldırmaya çalışan mürtedlerin kuvvetleriyle de çatıştı. Mürtedlerin hastaneye saldırı girişimi sırasında fedailer ile mürtedler arasında yedi saat süren çatışmalar meydana geldi. Meydana gelen çatışmalar sırasında mühimmatları biten fedai kardeşlerimiz patlayıcı yeleklerini patlattı. Düzenlenen mübarek fedai operasyonu sonucunda Afgan askerlerinden ve istihbarat unsurlarından yaklaşık dört yüz mürted öldü ve yaralandı.

Bengal

Cemaziyelahir ayının on sekizinde; Hilafet askerlerinden biri -Allah O'nu kabul etsin- Daka şehrinde özel kuvvetlerin bir askeri eğitim kampına patlayıcı kemeriyle istişhadi operasyon düzenledi.

Cemaziyelahir ayının yirmi beşinde; Şehadet süvarilerinden 'Ebu Muhammed El-Bengali' –Allah O'nu kabul etsin- kardeşimiz, Daka şehrindeki uluslararası havaalanının kontrol noktalarından birine ulaşmayı başardıktan sonra patlayıcı yeleğini mürted Bengal polislerinin ortasında patlattı. Patlamada mürted Bengal polislerinden çok sayıda kişi ölürken, diğer birkaç kişi de yaralandı.

Cemaziyelahir ayının yirmi altısında; Bengal'in kuzeydoğusunda bulunan 'Sylhet' kontrol noktası yakınlarında mürted Bengal kuvvetlerinin topluluğu üzerine bombanın patlatılması sonucunda mürted Bengal kuvvetlerinden onlarca kişi öldü ve yaralandı.

Halep Vilayeti

Cemaziyelahir ayının yirmisinde; Hilafet askerlerinden bir grup, Nusayri ordusunun Daru'l Fetih şehri kuzeyinde bulunan 'Cubbu Abyad' köyündeki mevkilerine operasyon düzenledi. Düzenlenen operasyonda hilafet askerleri ile mürtedler arasında şiddetli çatışmalar meydana geldi. Meydana gelen çatışmalarda mürtedlerden otuzdan fazla kişi öldürüldü. Operasyonun ardından hilafet askerleri kayıp vermeden üslerine geri döndü. Bunun yanı sıra hilafet askerlerinden başka bir grup, Nusayri ordusunun Daru'l Fetih şehri kuzeybatısında bulunan 'Tel Muiz' köyündeki topluluğuna operasyon düzenledi. Düzenlenen operasyonda mürtedlerden on beş kişi öldürüldü. Operasyonun ardından hilafet askerleri kayıp vermeden üslerine geri döndü.

Bağdat Vilayeti

Cemaziyelahir ayının yirmi birinde; Güvenlik müfrezelerinden biri, Bağdat'ın batısında bulunan 'El-Amil' mahallesinde bomba yüklü bir araç park etti ve daha sonra aracı müşrik Rafızilerin topluluğu üzerine patlattı. Patlamada müşrik Rafızilerden yaklaşık yirmi bir kişi ölürken, kırktan fazla kişi de yaralandı.

İngiltere

Cemaziyelahir ayının yirmi üçünde; Hilafet askerlerinden Halis Mes'ud –Allah O'nu kabul etsin- kardeşimiz, haçlı koalisyon vatandaşlarının hedef alınma çağrılarına cevaben haçlıların yurdu 'Londra' şehrinde operasyon düzenledi. Düzenlenen operasyonda kardeşimizin Westminster Köprüsünde aracıyla onlarca kafiri ezmesi sonucunda kafirlerden üç kişi ölürken, elliden fazla kişi de yaralandı. Daha sonra kardeşimiz, İngiliz parlementosuna saldırdı ve parlemento binası nöbetçisi olan haçlı ingiliz polislerinden birini bıçaklayarak öldürdü.

Kafkas Vilayeti

Cemaziyelahir ayının yirmi beşinde; Fedailerden altı kişi Çeçenistan'da, Rus putperest nöbetçilerinin Grozni şehri kuzeybatısında bulunan Naorskaya köyü yakınlarındaki askeri bir üssüne operasyon düzenledi. Düzenlenen operasyonda fedailer, üstte bulunanlarla hafif silahlarla birkaç saat çatıştı. Meydana gelen çatışmalarda, kâfir Rus ordusundan en az altı kişi öldürülürken, üç kişi de yaralandı.

Londra saldırısından sonra

Hicri 1437 Yılının Rebiulevvel Ayında Mü'minlerin Emirine Biat Etmelerinin Ardından

DOĞU ASYA'DA

HİLAFET ASKERLERİNİN DÜZENLEDİĞİ OPERASYONLAR

872
Ölü ve Yaralı

Haçlı ordusu ve polislerinden ölen ve yaralananlar oldu

Muharib Hristiyanların Kiliselerine Yönelik Çok Sayıda Operasyon Düzenlendi

10
Araç İmha Edildi

Haçlı Ordusu ve Polislerinden Esir Alınanlar

20
Kişi Esir Alındı

Mücahidler, Haçlıların
4
Saldırısını Püskürttü

22
Farklı Operasyon Düzenlendi

DÜZENLENEN FARKLI OPERASYONLAR

Filipinler'in güneyinde bulunan Basilan adasında 3 stratejik mevkii kontrol altına alındı.

Maravi şehrindeki hapishanelerden birine düzenelenen operasyonda aralarında birkaç mücahidin de bulunduğu 30 mahkum kurtarıldı.

Haçlı ordusuna ait bir savaş uçağı düşürülürken, bir diğer uçak ise isabet aldı.

Sağlık Nimeti ve Hastalık ile imtihan

Allahu Teâlâ kullarına, kendilerini zarar ve eziyet verecek her türlü şeyden korumalarını emretmiştir. Onları temiz şeylere teşvik etmiş, akıllarına ya da bedenlerine zarar verecek kötü ve pis şeyleri haram kılmıştır. Resulünü de din ve dünya işlerini kapsayan bu rabbani kâmil menhec ile göndermiştir. Bu nedenle sünnet, Müslüman'ın bedenini ve aklını korumasını sağlayacak çeşit çeşit rabbani hediyelerle doludur. Allah ﷻ şöyle buyuruyor: "Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan Resule uyarlar; o, onlara iyiliği emrediyor, kötülüğü yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor." [A'raf, 157]

Taberi ؒ şöyle demiştir: "Onlara temiz şeyleri helal kılıyor, kavli; cahiliyede Bahira (beş kere doğuran ve beşinci yavrusu dişi olan deve), Saibe (Put namına serbest bırakılan ve sütünden yalnızca misafirlerin faydalandığı deve), Vasile (biri erkek, diğeri dişi olmak üzere ikiz doğuran koyun veya deve) ve Ham (on nesli dölleyen erkek deve) gibi, Allah'ın kendilerine helal kıldığı yiyecekleri kendilerine haram kılmalarındandı. "Murdar şeyleri haram kılıyor" kavli de domuz eti, riba ve yiyeceklerden, içeceklerden Allah'ın haram kıldığı şeyleri helal kılmalarındandır."

İnsanların Çoğunun Farkında Olmadığı Sağlık Nimeti

Allahu Teâlâ'nın insanlara en büyük nimetlerinden biri de, ancak onu kaybeden kişilerin kıymetini bilebildiği tam sağlıklı olma nimetidir. İnsan sıhhatini kaybederse tedavi olmak, eski sağlığına kavuşabilmek için elindeki tüm malını harcar. Allah Resulü'nün ﷺ sünnetinde, gerek

Buhari'nin El-Edebu'l Mufred'inde gerek de Sünenlerde rivayet edildiği üzere sağlık nimetine işaret edilmiştir. El-Edebu'l Mufred'de geçen rivayette Allah Resulü ﷺ şöyle buyurmuştur: " Malı (ve nefsi) hakkında emniyet içinde olan, günlük yiyeceği yanında olduğu halde vücudu sıhhatli bulunan, dünyayı (bütün menfaatlerini) kazanmış gibidir." Sahih Buhari'de de İbn-i Abbas'tan ؓ şöyle dediği rivayet edilir: "Nebi ﷺ şöyle buyurmuştur: " Sağlık ve boş vakit, insanlardan pek çoğunun bunlardan faydalanmak hususunda aldandıkları iki büyük nimettir."

İbn-i Battal, bu hadisin şerhinde şöyle demiştir: "Bu hadisin manası şudur: İnsan, keyfi yerinde ve bedeni sağlıklı olmadan boş kalmaz. Kim için bu hâsıl olursa, Allah'ın kendisine verdiği nimete şükrün terkiyle aldanmamaya gayret etsin. Kim şükrederse, Allah'ın emirlerine itaat edip yasaklarından kaçınmış olur, kim de bunda gevşeklik gösterirse o, aldanmıştır.

Canlara Hasar Verilmesinin Haramlığı

İnsanlardan bazılarının hali pek gariptir. Öyle ki; onlar, Allahu Teâlâ'nın kendilerine haram kıldığı büyük günahlar ve kötülüklerle sağlıklarını heder ediyorlar. Sigara ve aklı çalışmaz hale getirip uyuşturmada etkisi çeşitli düzeylerde olan, vücuda çok büyük zarar veren içkiler kullanmaları gibi. Bunlar ve haram kılınan diğer şeyler, yavaş ölümdür, bedenin helak edilmesidir. Allahu Teâlâ ise insanın kendini öldürmesini yasaklamış ve şöyle buyurmuştur: " Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin." [Nisa, 29] Bu nedenle şeriat, dini ve canı korumakla gelmiştir. Dinin uğrunda; yeryüzünde fitne (şirk) olmaması, dinin tamamen Allah'ın olması için Allah yolunda cihada ruhsat verilmiştir. Ancak bunun dışında bir sebeple Müslüman'ın bedenine zarar vermesi ya da ne sebeple olursa olsun sağlığına zarar verecek bir şey yapması caiz değildir. Öyle ki; Hakim Müstedrek'inde Cabir'den şöyle rivayet etmiştir: "Peygamber ﷺ Medine'ye hicret edince Tufeyl bin Amr da onun yanına hicret etmiş. Onunla birlikte kavminden bir zat da hicret etmiş. Fakat Medine'de sıkılmışlardı. O zat hastalanmış ve sabırsızlık ederek oklarını almış; onlarla parmak eklerini kesmiş ve ellerinden kan fışkırmış. Neticede ölmüş. Müteakiben Tufeyl bin Amr onu rüyasında görmüş ve Rabbin sana ne yaptı? diye sormuş. O da: Peygamber'in ﷺ yanına hicret ettiğim için beni affetti, diye cevap vermiş. Tufayl: Ellerinin hali nedir? deyince: "Bana, senin bozduğun bir uzvunu biz düzeltemeyiz" dediler, cevabını vermiş, Tufeyl bu rüyayı Resulullah'a ﷺ anlatmış. Bunun üzerine Resulullah ﷺ: Allah'ım onun ellerini de bağışla" diye dua etmiş." Bu adam kendisini öldürmeyi kasdetmedi ancak yaptığı eylem onun ölmesine neden oldu ve Allah onu hicreti nedeniyle affetti. Bu da Allah Resulü'nün ﷺ kendisine duasından öyle anlaşılıyor. Ona denilen şu sözü bir düşün: "Senin bozduğun bir uzvunu biz düzeltemeyiz." Bu bedenlere ancak Allah'ın rızası yolunda ve Allah'a itaat adına zarar verilebilir. Yoksa nefsin hevası, zevki ve yöneltmeleri uğrunda değil.

Hastalığa Sabretmek
Nebilerin Sünneti ve Salihlerin Menhecidir

Sağlık ve deva nimetinin ortasında her Müslüman'ın, Rabbi'ne tevekkül etmesi ve tedaviyi bir sebep olarak görmesi gerekir. Eğer şifa bulursa bu sadece Allah'tandır. Eğer iyileşmezse de Rabbi'ne karşı; Rabbi'nin, gerek bedeninde gerek nefsinde; kendisine isabet eden her şeyle kendisinin derecesini yükseltmek, hatalarını silmek istediği hüsnü zannını beslemelidir. Müslüman, başına gelen musibetlerle Allah'tan ecrini beklemelidir. İşte bu, zorlukta ve rahatlıkta mü'minin halidir. İki Şeyh, Allah Resulü'nden şöyle buyurduğunu rivayet etmişlerdir: "Müslümana, vücuduna batacak bir dikene varıncaya kadar yorgunluk, hastalık, dert, hüzün, eza ve keder isabet ederse, Allah muhakkak bu musibetleri, o Müslümanın günahlarına kefaret sayıp günahlarını bağışlar."

Bu nedenle Selef'ten bazıları, hasta oldukları takdirde sevinirlerdi. "İnsanlar içinde belası en şiddetli olanlar peygamberlerdir. Sonra sırasıyla fazilette ilk olan, sonra ilk olandır." İmam Buhari, Sahih'inde, Haris bin Suveyd bin Abdullah bin Mesud'un şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Ben, Resulullah şiddetli humma hastalığıyla sarsılırken huzuruna girdim ve:

- Ya Resullah, muhakkak ki, Sen şiddetli bir humma hastalığıyla sarsılmaktasın, dedim.

Resulullah ﷺ:

- "Evet, ben sizlerden iki kişinin rahatsızlığı kadar rahatsızım" buyurdu.

Ben:

- Şüphesiz bu iki kat rahatsızlığın Sizin için iki kat ecri vardır, dedim.

Resulullah:

- "Evet, bu katlanmış rahatsızlığın mükâfatı da böyle katlanmış olur. Müslümana bir diken batması ve daha küçük neviden bir eza isabet ederse Allah muhakkak bu ezaya karşılık, onun kötülüklerini ağacın kendi yapraklarını atması gibi bağışlar, buyurdu." Allah'ın nebisi Eyyüb'ün ؑ başına gelen ve uzayan, Allahu Teâlâ'nın, sabrından ötürü kendisini methettiği hastalığı gibi. Öyle ki; Allahu Teâlâ onun hakkında şöyle

Gençliğinden yaşlılık gelmeden önce istifade et

buyurmuştur: "Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi." [Sad, 44] Sonra Eyyüb عليه السلام, Rabbi'ne duasında direk iyileşmeyi talep etmedi. Aksine son derece edepli ve en güzel şekilde dua ederek şöyle dedi: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." [Enbiya, 83] Bu duasını da ancak hastalığının acısına ve zararına sabrederek, ecrini Allah'tan bekleyerek, insanların kendisinden uzaklaşmasının üstünden yıllar geçmesinden sonra etti. Hastalığı o kadar uzadı ki; o da sebeplerin en büyüğüne sarıldı. Bu sebep de elbette Allah'a ﷻ dua etmekten başka bir şey değildi. Peygamberlere tabi olanların menheci işte böyledir. Ebu Davud, Zühd kitabında Ebu'd Derda'dan رضي الله عنه şöyle dediğini rivayet etmiştir: "Fakirliklerin en sevimlisi Rabbime tevazu ile olanıdır, ölümlerin en sevimlisi Rabbime özlemle olanıdır, hastalıkların en sevimlisi, hatalara kefaret olanıdır."

Kim, Sabırla Cenneti Satın Almak İster?

İlk neslin, cennet talebiyle başlarına gelen imtihanlara sabır konusundaki hallerinin ilginçliğine örneklerden biri de Ata bin Ebi Rebah'ın İmam Buhari'de geçen şu rivayetidir: "İbn-i Abbas, bana:

- Ben sana cennet kadınlarından bir kadın göstereyim mi? dedi.

Ben:

- Evet göster, dedim. İbn-i Abbas:

- İşte şu (iri yapılı, uzun boylu) kara kadındır. Bu kadın bir keresinde Nebi'ye ﷺ geldi de:

- Ben sara hastalığı krizini geçiriyorum ve ben kriz geçirince de avret yerlerim açılıyor. Benim için Allah'a dua ediver! dedi.

Nebi ﷺ:

- "İstersen hastalığına sabret! Bunun karşılığında sana cennet vardır. İstersen sana afiyet vermesi için Allah'a dua edeyim!" buyurdu.

Kadın:

- Ben sabredeyim, dedi. Lakin avret yerlerim açılıyor, bunun için Allah'a dua ediver, dedi.

Nebi ﷺ de onun için dua etti."

İyice bir düşün! Bu mü'mine kadın, cennete ve nimetlerine kavuşabilmek için dünyada saranın acısına katlandı.

Kim de bunu garipserse kendisine İmam Tirmizi'nin Cabir'den rivayet ettiği şu hadis yeter: "Kıyamet günü başlarına bela ve sıkıntı gelenlere sevap verileceği zaman dünyada sıkıntı çekmeyenler o gün derilerinin keskin aletlerle kesilip parçalanmasını isteyecekler."

Allahu Teâlâ'nın kendisine sağlık nimeti verdiği kimsenin bu nimetten ötürü Allah'a hamdetmesi ve şükretmesi, Allah'ın kendisine verdiği şeyleri şu ayette de buyurulduğu üzere Allah'a itaatte kullanması gerekir: "Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma." [Kasas, 77] Bunun için de sağlıklı olduğu günleri ve gücünü, kendisine hastalık ya da yaşlılık ya da güçsüzlük gelmeden önce iyiliklerini artırmada kullanması gerekir. Nitekim Allah Resulü ﷺ şöyle nasihat etmektedir: "Beş şeyden (gelmeden) önce beş şeyi değerlendir: Yaşlılığından önce gençliğin, hastalığından önce sağlığın, fakirliğinden önce zenginliğin, meşguliyetinden önce boşluğun, ölümünden önce hayatın." [Hakim, Müstedrek'te rivayet etmiştir.]

Her kime bir hastalık isabet ederse Allahu Teâlâ'ya hamdetsin. Zira bazı imtihanlar bazısından daha hafiftir. Bu nedenle, Allah'tan ecrini dileyerek başına gelene sabretmelidir. Özellikle de Allah yolunda yaralanmışsa... Zira başına gelene sabredip Allah yolunda yaralanması nimetine şükretmesi işlerin en üstünlerindendir.

Allahu Teâlâ'dan tüm hasta Müslümanlara şifa vermesini, başlarına gelenleri günahlarına kefaret ve derecelerini yükseltici kılmasını diliyoruz. O, buna kadirdir ve gücü yetendir. Âlemlerin rabbi Allah'a hamdolsun.

Londra'da Terör
Hilafet
Askeri
Halid Mesud
Hedefler
• Westminster Köprüsü
• Britanya Parlamentosu
Silahlar
• Kiralık Araba
• Bıçak
Sonuç
• 4 Ölü (Buna Bir Polis Memuru da Dahil)
• 50'den Fazla Yaralı
RUMIYAH

Tağuta Muhakeme Olanlar

SÜLEYMAN BİN ABDULLAH BİN MUHAMMED BİN ABDULVEHHAB

Şeyh Süleyman bin Abdullah bin Muhammed bin Abdulvehhab ﵀ Allahu Teâlâ'nın "Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve Resulüne gelin" denildiğinde, o münafıkların senden kaçabildiklerince kaçtıklarını görürsün. Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler?" [Nisa, 60-62] ayetleri hakkında şöyle der: "Allah'tan başka bir ilah olmadığını bilen bir kişinin Allah'ın hükmüne boyun eğmesi, Resulü Muhammed ﷺ eliyle Allah'ın katından gelen emrine teslim olması gerekir. Her kim Allah'tan başka ilah olmadığına tanıklık eder sonra da çekişmenin meydana geldiği mevzularda Allah Resulü'nden başkasına muhakeme olmaya yönelirse şehadetinde yalan söylemiştir.

Tevhid iki şehadet üzerine kurulu olduğuna göre bu iki şehadetin birbirine bağlı olmasından ötürü birinin diğerinden ayrılması söz konusu olamaz. Ve bu kitapta

(yani dedesi Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab'ın ﷺ Tevhid kitabında) Allah'ın, kulları üzerindeki hakkını kapsayan la ilahe illallah şehadetinin manasıyla ilgili bölümde aynı zamanda Allah Resulü'nün hakkını içeren Muhammed Allah'ın resulüdür şehadetinin manasıyla ilgili olarak; O'nun bir kul olduğuna, kendisine tapılmadığına, yalan söylemeyen bir resul olduğuna, aksine kendisine itaat edilip tabi olunduğuna, çünkü Allahu Teala'dan tebliğde bulunduğuna, kendisinin Allah'tan risalet ve tebliğ etme makamına ve ihtilafa düştükleri takdirde insanlar arasında hükmetme hakkına sahip olduğuna, zira kendisinin ancak Allah'ın hükmüyle hükmettiğine, sevgisinin can, aile, mal ve vatan sevgisinden daha üstün olduğuna, uluhiyet adına hiçbir hak sahibi olmadığına aksine Allah'ın kulu ve resulü olduğuna dikkat çekilmiştir. Allahu Teâlâ'nın şu buyruğunda olduğu gibi: "Şu bir gerçek ki, Allah'ın kulu (olan Muhammed,) O'na dua (ibadet ve kulluk) için kalktığında, onlar (müşrikler,) neredeyse çevresinde keçeleşeceklerdi." [Cin, 19] Allah Resulü ﷺ de şöyle buyurmuştur: "Şüphesiz ben O'nun kuluyum. Siz de Allah'ın kulu ve resulü deyin.." [Buhari rivayet etmiştir]

O'na tabi olmak, çekişme durumlarında O'na muhakeme olmak, -kendisine iman ettiklerini iddia edip de başkalarına muhakeme olan münafıklar gibi- başkasına muhakeme olmayı terketmek de bunun gereklerindendir. Kul bununla tevhidin ve tabi olmanın kemalini gerçekleştirmiş olur ki; bu, onun saadetinin kemalidir ve bu, kelime-i şehadetin manasıdır. Bu açıkça ortaya çıktığı takdirde ayetin manası da şöyle oluyor: "Allahu Tebareke ve Teâlâ, Allah'ın resulüne ve daha önceki peygamberlere indirdiklerine iman ettiğini iddia edip de husumetlerin çözülmesinde Allah'ın kitabı ve resulünün sünneti dışındaki şeylere muhakeme olmak isteyenleri yermiştir. Aynı şekilde musannif ayetin iniş sebebini zikrederek şöyle demiştir: "Ibn-i Kayyım şöyle demiştir: 'Tağut, kişinin, kendisiyle haddi aştığı her şeydir. Tuğyandan gelmektedir ve haddi aşmaktır.' " Davalıların, Allah'ın kitabı ve Resulü'nün ﷺ sünneti dışında kendisine muhakeme oldukları her şey tağuttur. Zira kendisiyle kesinlikle haddini aşmıştır. Buna dayanarak; her kim Allah dışında bir şeye taparsa tağuta tapmıştır. Mabuduyla haddi aşmıştır. Ona, olmaması gereken ibadet edilme hakkı vermiştir. Aynı şekilde her kim Allahu Teâlâ ve Allah Resulü'nden başkasına muhakeme olursa tağuta muhakeme olunmasına davet etmiştir. Allah'ın ﷻ, ayeti Allah'ın Resulü'ne ve O'ndan öncekilere indirdiğine iman ettiğini iddia eden kişinin (Allah ve Resulü'nden ﷺ) başkasına muhakeme olma istemesini yererek sunuşunu derince bir düşün! Sonra bu kişi kalkıp bir yandan iman iddiasında bulunuyor

Tağuti Uluslararası Ceza Mahkemesi

bir yandan da anlaşmazlıklarda Allah ve Resulü'nden ﷺ başkasını hakem tayin etmeye çağırıyor. "Öne sürenler" sözü, öne sürdükleri imanın nefyini kapsamaktadır. Bu nedenle şöyle buyurmamıştır: "İman edenleri gördün mü"? Eğer onlar gerçekten iman ehli olsalardı Allahu Teâlâ ve Resulü ﷺ dışındakilere muhakeme olmak istemezlerdi ve ayette onlar hakkında "öne sürüyorlar" denmezdi. Bu söz (öne sürüyorlar) sözü genellikle yalan iddiada bulunanlar ya da sözünün gereğini yerine getirmeyip aksini yaptığı için yalancı konumuna düşenler hakkında kullanılır.

İbn-i Kesir şöyle demiştir: "Ayet, Kitap ve sünnetten sapıp da onlar dışındaki batıla muhakeme olanları yermektedir. Buradaki tağuttan maksat budur. Ve Allahu Teâlâ'nın "Onu reddetmekle emrolundular" kavli, tağuta muhakeme olmanın, imana zıt olduğunun delilidir. Zira iman, ancak tağutu reddetmekle ve ona muhakeme olmayı terketmekle sahih olur. Kim tağutu reddetmezse Allah'a iman etmemiştir. Allahu Teâla'nın "Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla saptırmak ister" kavline gelince, yani: Allah'ın kitabı ve Resulü'nün sünneti dışında bir şeye muhakeme olma isteği, şeytana itaattendir. Zira o, kendi hizbini, ateş ehli olmaya çağırır. Ayette tağuta muhakemeyi terketmenin -ki bu kitap

Tağutların lideri Selman tağut hakimleri ile beraber

ve sünnetin dışındaki şeylerdir- farzlardan olduğuna, Kur'an ve sünnet dışındakilere muhakeme olanların mü'min olmadığına, hatta Müslüman bile olmadıklarına delil vardır. Ve Allahu Teâlâ'nın şu kavli " Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiye gelin" denildiğinde, o münafıkların senden kaçabildiklerince kaçtıklarını görürsün." Yani: Allah'ın indirdiğine ve Resulü'ne, muhakemeye çağrıldıklarında kibirlice yüz çevirdiler. Aynen Allahu Teâlâ'nın şu ayetinde buyurduğu gibi: "Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup yüz çevirir." [Nur, 48]

İbn-i Kayyım şöyle demiştir: "Bu, Kitap'ın ve sünnetin hakem kılınmasına davet edilip de bunu kabul etmeyerek reddeden kişinin münafıklardan olduğuna delildir. "Senden kaçabildiklerince kaçtıklarını görürsün" kavli: "Burada (fiil) geçişli değil geçişsizdir. Yani "yüz çeviriyorlar manasındadır. Yoksa "başkalarını alıkoyuyorlar" manasında değildir. Bu nedenle masdarı "sudud" olarak gelmiştir. Geçişli olanın masdarı ise "sadden"dir. Eğer Allahu Teâlâ yüzçevirenin nifakına hükmetmişse bir de bu yüzçevirmesine sözleriyle, ameliyle ve tasnifleriyle insanları Kitap ve sünneti hakem kılmaktan ve bu ikisine muhakemeden alıkoyanın durumu nasıldır?

Sonra da bunun üzerine iyilik ve uzlaştırma istediğini iddia ediyor. Yani böyle yaparak "iyilik" ve de hakem kıldığı tağutla, kitap ve sünnet arasında bir uzlaşma mı istiyor?!

Ben diyorum ki; şu zamanda bu, ilim ve iman iddiasında bulunan birçoklarının halidir. Eğer onlara "gelin Allah'ın indirdiğine ve resule muhakeme olalım" denirse "onların kibirli bir şekilde yüzçevirdiklerini görürsün." [Münafikun, 5] Bunu bilmedikleri ve akıl etmedikleri bahanesini öne sürüyorlar. "Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder." [Bakara, 88]

Ve Allahu Teâlâ'nın şu kavli: "Ya nasıl, elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir felaket gelince, hemen sana geldiler." İbn-i Kesir şöyle demiştir: " Allah Teâlâ münafıkları zemmetme (kötüleme) sadedinde: "Kendi işledikleri yüzünden başlarına bir musibet geldiğinde..." buyuruyor. Yani günâhları sebebiyle başlarına gelen musibetlerde takdir, onları sana sürükleyip getirdiği zaman onlar nasıl hemen sana geldiler ve bu musibetler yüzünden nasıl sana muhtaç oldular."

İbn-i Kayyım şöyle demiştir: "Denildi ki; musibet, onları rezilliklerini ortaya çıkardı. Hallerini ortaya koyan ayetin inmesi onlar için en büyük felaket ve zarardır. Allah Resulü'ne ﷺ muhalefet ederek elleriyle işledikleri yüzünden bedenlerinde, kalplerinde ve dinlerinde uğradıkları zararların en büyüğü kalp ve din musibetleridir. Öyle ki; (bu felaketler başa gelince) iyilik kötülük, hidayet dalalet, doğru yol sapıklık, hak batıl, ıslah fesat olarak görülür. Bu, kalbine isabet eden musibet nedeniyledir. Süfyan Es-Sevri Allahu Teâla'nın "Böylece onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden sakınsınlar." [Nur, 63) kavli hakkında şöyle demiştir: "Bu, onların kalplerinin mühürlemesidir."

İbn-i Kesir, Allahu Teâlâ'nın "Sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler?" kavli hakkında şöyle demiştir: "Senden özür dileyerek: Senden başkasına gitmek ve senden gayrisi önünde muhakeme edilmemizi istemekten gayemiz; sadece iyilik etmek ve ara bulmaktandır; yani bu muhakeme edilmenin sıhhatine inandığımızdan değil, sırf yalakalık ve yapmacık kabilinden idi, diye yemin ediyorlar."

Başkası da şöyle demiştir: "sadece iyilik" yani: kötülük değil. "Ara bulmak" yani: iki düşmanın arasını bulmak için bunu yaptık. Sana muhalefet etmek istemedik, bunu senin hükmünden hoşnutsuzluk duyduğumuz için de yapmadık." [Teysiru'l Aziz El-Hamid kitabından, özetle]

Bidat ve Sünnet Arasında

RECEP AYI

Recep ayının fazileti hakkında herhangi sahih bir hadis varid olmamıştır. Ayrıca bu ayda namaz kılmanın, oruç tutmanın, zekat vermenin, umre yapmanın, kutlama yapmanın veya tatlılar dağıtmanın fazileti hakkında da sahih bir hadis varid olmamıştır. Aynı şekilde Allah Resulü ﷺ, bu aya özel kurban kesmeyi nehyetmiştir. Çünkü bu ayda kurban kesmek, cahiliye ehlinin adetlerindendir ve bu ayda kesilen kurbanı El-Atire olarak isimlendirirlerdi.

BU AYDA YAPILAN BİDATLER

1. Ayın ilk Cuma Gecesinde Kılınan Regaib Namazı
2. Oruç Tutmak İçin Belirli Günler Tahsis Etme
3. Bu Aya Özel Kurban Kesmek, Zekat Vermek Veya Umre Yapmak

FAZİLETİ HAKKINDAKİ BAZI ZAYIF VE UYDURMA HADİSLER

1. **“Allah’ım! Recep ve Şaban’ı bize mübarek kıl ve bizi Ramazana ulaştır” hadisi.**
2. **“Recep, Allah’ın ayı, Şaban, benim ayım, Ramazan ise, ümmetimin ayıdır” hadisi.**

Bu Aya Özel Oruç Tutmanın Hükmü

Bu ayı tazim etme amaçlı oruç tutmak caiz değildir. İmam İbn-i Teymiyye (rahimehullah) şöyle dedi: Recep ayına özel oruç tutmaya gelince; bu konudaki tüm hadisler zayıf, hatta uydurmadır. İlim ehli bu hadislerin hiçbirine itimat etmemiştir. Aynı şekilde bu hadisler, içinde fazilet görülen zayıf hadislerden de değildir. Bunların tümü uydurma ve yalandır [Mecmuu’l Fetava]. Recep ayına özel kılınmadan bu ayda oruç tutmak caizdir. Davud aleyhisselam’ın orucu gibi oruç tutanlar veya genel olarak Pazartesi ve Perşembe günlerini oruç tutanlar gibi.

MÜŞRİKLERLE TOPLUCA SAVAŞIN

Halife, hilafet ilan edildikten sonra Müslümanları, yeryüzünün her yerinde Allah'ın düşmanlarıyla cihad etmeye, O'nun kelimesini yüceltmeye ve Müslümanların cemaatinin bayrağı altında toplanmaya çağırdı. Bu çağrıya, saflarını birleştirmek ve mü'minlerin emirine biat etmek isteyen dünyadaki mücahid cemaatlerden güçlü icabetler geldi. Nitekim bu cihad eden cemaatlerin bazıları, halifenin kendilerine tayin edeceği yeni bir emirin yönetiminde kendi mıntıkalarındaki diğer cihad eden cemaatlerle birleştiler.

Haçlıların işgal ettiği ve kendilerinden sonra vekil tayin ettiği uşakları olan tağutların da korumaya çalıştığı uydurma sınırlarla kendi aralarında paylaştığı Müslümanların toprakları olan Irak ve Şam'ın dışındaki diğer topraklara da hilafet hızlı bir şekilde yayıldı. Hilafetin Irak ve Şam'ın dışındaki toplarda yayılması, bu iki mıntıka arasındaki uyduruk sınırların kaldırılması ve iki mıntıkanın birleştirilip buralarda şeriatin ikame edilmesinden sonra gerçekleşti. Bu, ümmetin rabbini birleme esasına dayalı bir birleşmeyi talep ettiği sürece ümmetin birleştirilmesinin ellerin ulaşabileceği bir şey olduğunu gösterdi. Bu şekildeki birleşme, yani tevhidin hakkıyla ikame edilip geçici siyasi kazançlar için feda edilmemesi, İslam Devleti'nin mücahidleri kendisine çağırdığı şey idi. Nitekim bu tevhid, yeryüzündeki tüm mücahidlerin beklediği şeydi. Hilafet bu çağrıyı yapınca, Sina, Libya, Cezayir, Yemen ve Arap yarımadası gibi birçok yerden icabetler peş peşe gelmeye başladı.

Mücahidler, Allah'ın ﷻ; "Müşrikler sizinle topluca savaştıkları gibi siz de onlarla topluca savaşın" [Tevbe, 36] ayetindeki emri gereği, tevhid etrafında toplanmaları ve bu sayede yeryüzündeki tüm müşriklerin aleyhine tek cepheyi inşa etmeleri için cihada çağırıldılar. Müşrikler, İslam Devleti'nin genişlemesini durdurmak ve İslam Devleti'nin temsil ettiği tehlikeyi bertaraf etmek için birleşirken, küfrün aleyhinde savaş ise durmadan şiddetlendi. Buna rağmen Horasan, Batı Afrika, Doğu Asya ve Mali gibi yeryüzündeki cihad eden cemaatler peşi sıra hilafet bayrağı altında toplanmaya devam ettiler. Müslümanların topraklarında hilafetin sultası yayıldı. Biatin geldiği tüm topraklarda biatten hemen sonra onlara saldırılar gelmeye başladı. Mücahidler, haçlı, müşrik, uşak, ajan ve mürted olduklarına bakmadan her çeşit kâfiri buldukları her yerde hedef aldılar ve onları öldürdüler.

İşte durum, hilafet askerlerinden sekiz kişilik bir fedai timi, Kafkas vilayetindeki Çeçenistan mıntıkasının Grozni şehrinin kuzeybatısında kalan "Naorskaya" köyündeki Rus Ulusal Muhafızların üssüne saldırmasıyla bu şekilde devam etti. Hilafet askerleri, gecenin karanlığından ve havanın bulanıklığından faydalanarak askeri üsse ilerlediler. Sadece ellerinde bıçak olmasına rağmen Allah'ın düşmanı kâfirlerle savaşmakta tereddüt etmediler. Bilakis bu, onların Allah'a ﷻ olan sadakatlerinin alametiydi. Az sayıdaki bu mücahid grup, operasyon öncesi on gün boyunca operasyona hazırlandıktan sonra askeri üsteki kâfirlere bıçaklarıyla saldırdılar ve askerlerin silahlarını ele geçirmeyi başardılar. Silahları ele geçirdikten sonra birkaç saat kâfirlerle çatıştılar. En az altı kişiyi öldürüp üç kişiyi de yaraladılar. Bu şekilde, kâfirlerle çatışarak fedai timinden altı kişi Rablerine şehid olarak yükseldi. Biz onları böyle biliyoruz Allah onları en iyi bilendir. Ve onlardan iki kişi ise sağsalim geri döndü.

Rusların askeri üssüne operasyonun olduğu anda Çeçenistan'dan binlerce km ötede başka bir operasyon daha yapılmaktaydı. Nitekim hilafet askerlerinden istişhadçı Ebu Muhammed el-Bengali -Allah şehadetini kabul etsin-, Bengal'in Daka şehrinde uluslararası havaalanındaki bir kontrol noktasına saldırı düzenledi. İstişhadçı kardeş, mürted Bengal polislerinin topluluğuna daldı ve patlayıcı kemerini patlattı. Nitekim bu eylemde en az üç mürted ölürken birçok kişi de yaralandı. Bu eylemden bir gün sonra mürted Bengal askerleri, 'Sylhet' mıntıkasında mücahidlerin karargâhlarının birine baskına giderken patlayıcı bir bombayla mürted Bengal güçlerinden onlarcası öldürüldü ve yaralandı. Bundan bir hafta önce ise, mücahidlerden biri Daka şehrinin Ochkuna mıntıkasındaki özel kuvvetlerin bir askeri eğitim kampına patlayıcı kemeriyle istişhadi operasyon düzenledi.

Bengal ve Kafkas operasyonları, haçlı ve mürtedlerin saflarını sarstı. Çünkü Bengal'deki mücahidler, mürtedlerin asker ve polislerini ve en bariz komutanlarını hedef alma imkânlarının olduğunu ortaya koydular. Nitekim 'Sylhet' mıntıkasında yaptıkları operasyonda, Ebu'l Kelam Ezdi adındaki özel kuvvetler istihbarat müdürü yarbay rütbeli bir komutanlarını da öldürdüler. Aynı şekilde Kafkas'taki mücahidler de, haçlı Rus kuvvetlerini askeri üslerinde hedef alabileceklerini ispatladılar. Bu operasyonlar, İslam Devleti bölüklerinin yeryüzünün tüm bölgelerindeki küfür milletlerinin askerlerini buldukları yerde hedef alacaklarını onlara yeniden hatırlattılar. Allah'tan şehidlerimizi kabul etmesini ve onlardan sonra tevhid bayrağını taşıyacak olan kullarını onların yerine geçirmesini diliyoruz. Âmin.

Müm'inler Arasında Öyle Erkekler Vardır ki;

ŞEYH EBU SÜLEYMAN EŞ-ŞAMİ

تقبله الله

Sembolleri silme ve şehadet aşkı arasında…

Kalbinde ilmini gizleyen, hakkı haykırmayan, hakka davet etmeyen âlimin ve amelleri sözlerine uymayanın bir faydası yoktur. Bilakis Rabbani âlimler; ilmi hakkıyla ve sadece Allah rızası için alan, aldığı ilmi anlatıp ve gereği ile amel edenlerdir. İlim hazinesinin kalplerde gizlendiği, tağutların dizi dibinde ilmi satanların ve ilmiyle tabilerini ve müritlerini arttırmayı hedefleyenlerin çoğaldığı bu günümüzde rabbani âlimlerin sayısı ne kadar da azdır.

Ebu Süleyman eş-Şami, -Allah şehadetini kabul etsin- âlim sınıfında nadir bulunan biriydi. Öncelikle imanı tanıdı ve ilim olmadan amel edemeyeceği anlayınca imanı gereği amel etmesi için ilim talep etti. Allah'ın, hayır dilediği kullarına verdiği fıkhı öğrendi. Ve salih amellerini çoğaltarak bu hayrı öğrenmeye gayret gösterdi. Ve yakinen biliyordu ki; ilmin zekâtı, onu insanlara tebliğ etmektir. Elinden geldiği kadar kalemi ve diliyle tebliğ yaptı. Söyledikleriyle amel edemeyenlerden olmaktan korkuyordu. Bundan dolayı insanları davet ettiği şeye ulaşmaya çalıştı. Ve akıbeti istediği gibi oldu. Yani en ön safta Allah yolunda öldürülmekti isteği ve buna nail oldu. Biz onu böyle biliyoruz ve hiç kimseyi Allah'a karşı temize çıkartmıyoruz.

Pakistan… Amerika… Şam…

Dünya hayatı ve süsleri onu aldatamadı. İlmi diplomalar ve nakışları onu bağlamadı. Eş, evlat ve mal onu dininde fitneye düşüremedi. Bilakis o, tevhidi öğrendikten ve Allah yolunda cihadın Müslümanlara olan dostluğun ve çocukluğunu ve gençliğini aralarında geçirdiği müşriklere olan beraetin, en büyük şahitlik olduğunu bildikten sonra tüm bunları arkasına attı.

Ebu Süleyman, bazı arkadaşlarıyla beraber Allah yolunda cihada çıkmadan önce, Amerika'nın Boston'daki Massachusetts Üniversitesi'nde bilgisayar mühendisliği eğitimini mühendis ve program yazılımcısı olarak bitirdi. Daha sonra bazı arkadaşlarıyla beraber onları mücahidlere ulaştıracak hiçbir kimse ile bağlantı sağlamadan ve yol yapan birileri onlara yol yapmadan sadece Allah'a tevekkül edip Allah yolunda hicret ve cihada çıktılar. Yemen, Pakistan ve Irak'ı dolaşıp onları mücahidlere ulaştıracak birilerini aradılar. Yol bulmaktan ümitsizleşip ve istihbarat ağlarına takılmaktan korktukları için Amerika'ya geri döndüler. Ve Allah'a ﷻ işlerini kolaylaştırmasını ve bir yol gösterici ile karşılaşmayı temenni ediyorlardı.

Haçlılardan silah ganimet alıp Amerika'yı kendi yurdunda hedef alacak bir eylemi yapmak ve müşriklerden büyük bir sayıyı öldürmek için arkadaşlarıyla plan yaptılar. Lakin Allah ﷻ neyi dilerse o olur. Yaptıkları planları eylemden birkaç gün önce deşifre oldu. Lakin Allah ﷻ onu esaretten kurtardı ve Amerikan istihbaratının eline düşmeden ve hakkında yakalanma kararı çıkmadan babasının yurdu olan Şam'a geldi. Ve senelerce orada kalıp yeniden cihada çıkmayı bekledi. Halep şehrinde kalıp orada ilim tahsil etti. Ve Suriye hükümeti istihbaratından ve tağutları dost edinen âlimlerin meclislerinden uzak durarak ailesini ve arkadaşlarını tevhide davet etti. Daha sonra Amerika, onun hakkında uluslararası arama kararı çıkarttı. Ve başına onbinlerce dolar ödül koydu.

İslam Devleti'ne Varış…

Şam'da cihad başladıktan sonra savaşçı grupların arasında tevhid ehlini araştırmaya başladı. Halep'in bir kentinde aralarına katıldığı bir grup savaşçı ile Nusayrilerle girdiği çatışmada yaralandı. İslam Devleti'nin Şam'a geldiğini ve "Nusret Cephesi" adında Şam'da cihad ettiğini öğrenince onlara katıldı. Nusret Cephesi'nin emirlerine katıldı ve onların o dönemde Irak İslam Devleti'nin emiri Ebubekir el-Bağdadi'nin -Allah onu korusun- askerleri olduğunu biliyordu. Onların onu Irak'a nakletmelerini istedi lakin onlar buna icabet etmediler. Nusayrilere karşı istişhad operasyonu yapmak istedi lakin emirleri onu geciktirdi. Bu şekilde bir müddet bekleyip yanındaki mücahidlerle akide konularında ders yapıyor, Halep şehrinde onlarla beraber ribat tutuyor ve onlarla beraber Nusayrilere karşı gazvelere katılıyordu. Colani'nin hainlik fitnesi dönemine kadar bu şekilde devam etti. Nusret Cephesi'nin emirlerinin gizledikleri ve sakladıkları şeyler ona açığa çıktı.

Kasım Er-Rimi, Şeyh Ebu Süleyman tarafından ifşa edilen cihadın Yahudilerinden biri

Onların İslam Devleti'ne yaptıkları hainliklerini, sözlerini ve Mü'minlerin emiri Şeyh Ebubekir el-Bağdadi'ye -Allah onu korusun- olan biatlerini bozmalarını kabullenmeyip askerlere, emirliğin iç yüzünü, Nusret Cephesi'nin İslam Devleti'ne tabi olduğu hakikatini, onların mü'minlerin emirinin askerleri olduğunu, açık bir küfür görmeyene kadar biatlerini bozamayacaklarını ve onun biatinden çıkamayacaklarını onlara beyan edince, hıyanet ehli

Cihad'ın Yahudilerinin tağut alimleri, Ebu Muhammed el-Makdisi ve Ebu Katade el-Filistini

onu sıkıştırmaya başladı ve her nasıl olursa olsun ondan kurtulmaya gayret ettiler. Bu süreçte Ebu Süleyman onlara daha önceki istişhad operasyonu için ısrarını hatırlattı ve onlarda onun bu ameline onay verdiler ve onu bu ameli yapmaya teşvik ettiler. Ebu Süleyman, onların gayelerini anladı ve planlarının farkına vardı. Ve onlardan beraetlerini ilan edip mü'minlerin emirine olan biatini tazelemek ve yeniden onun askerlerinden bir asker olmak için onların safından çıktı.

Kişinin Eceli Gelip Rızkı Tamamlanmayıncaya Kadar Ölmez…

Ebu Ahmed Abdu'l Bedi Ebu Samra (Ebu Süleyman'ın gerçek ismi) Irak ve Şam İslam Devleti bayrağı altında, kendisini diğer askerlerden üstün tutmadan, normal askerler gibi ribat hatlarından savaş meydanlarına gidip geliyordu. Ve İstişhadçıların kafilesine tekrar katıldı ve bu ameli yapmak için emirlerine çokça ısrar etti. Ta ki; mürtedlerin arasına sızıp patlayıcı kemeriyle ortalarında kendisini patlatması için ona, tağut Beşar'ın yardımcılarından oluşan münasip bir hedef buldular. Lakin Allah ﷻ takdir etmediği müddetçe hiç kimse ölemez. Allah ﷻ Şeyh Ebu Muhammed el-Furkan'ın onunla tanışmasını takdir etti. Şeyh onunla karşılaştı ve onu iyice tanıdı. Şeyh, planlanmış olan istişhad operasyonuna katılmamasını ona emretti. Ve onun yerine başka birilerini gönderdi. Şeyh Ebu Muhammed onu, kadrosunu güçlendirmeye ve etkinliğini artırmaya çalıştığı İslam Devleti Medya dairesine katmayı kararlaştırdı. Ve onu, bu işi yapmakta olan teknik ve ilmi kadroya kattı.

Vaadedilen Yer Dabık…

Ebu Süleyman el-Halebi (mücahidlerin çoğu onu bu künye ile tanır) medya dairesindeki etkinliği ilk olarak yabancı diller bölümünde çalışmasıyla başladı. Ebu Muhammed Furkan (Allah şehadetini kabul etsin) yabancı diller bölümünü, doğu ve batıdaki insanları, El-Hayat Medya Merkezi adıyla yayınladıkları videolarla tevhide davet etmek, onlara İslam Devleti'ni tanıtmak ve onları İslam Devleti'ne hicret etmeye teşvik etmek için kurmuştu. Ebu Süleyman kardeşimiz bu bölümde diğer kardeşleri ile beraber Arapçadan İngilizceye, İngilizceden Arapçaya tercüme konusunda çalışmaktaydı. Daha sonra İslam Devleti raporlarını İngilizce diliyle bir dergi çıkarılma düşüncesi üzerine ISN adıyla bir dergi çıkarılmaya başlandı. Daha sonra birkaç sayı bu şekilde çıkarılan bu dergi fikri, Şeyh Ebu Muhammed el-Furkan tarafından, dünyada meşhur olan ve etkisi ve başarısı kesinleşmiş olan Dabık adıyla çıkarılan dergiye dönüştü. Bu dönemde Şeyh Ebu Süleyman'ın, yazma, telif etme ve bilgi yeteneği de ortaya çıkmaya başladı. Ve söylediklerinde ve yazdıklarında şer-i nur parıldıyordu. Şeyh Ebu Muhammed onu gözetliyor ve destekliyordu ve Allah'ın dinine nasıl hizmet edileceğini ona öğretiyordu. Ebu Süleyman, Ebu Muhammed'in

itaatkâr bir askeriydi. Marufta asla ona isyan etmez, fazilette önüne geçmez ve istişarelerinde görüş beyan etmekte cimrilik etmezdi.

Ebu Muhammed el-Furkan, haçlı Rumları kızdıran ve Allah'ın izniyle kesinleşmiş sonlarının vuku bulacağı yer olan Dabık ismini seçti ve bu isimle dergi çıkmaya başladı. Nitekim bunu Allah Resulü ﷺ bize haber vermiştir. Ve bu isim ile Şeyh Ebu Musab ez-Zerkavi'nin -Allah şehadetini kabul etsin-; "Irak topraklarında başlayan bu kıvılcım, Allah'ın izniyle haçlıları Dabık ovasında yakana kadar sönmeyecektir" Müslümanlara verdiği şu vaadini mücahidlere hatırlattı. Şeyh Ebu Süleyman eş-Şami, bu derginin idaresini üstlenmekteydi.

Eymen ez-Zevahiri, Şeyh Ebu Süleyman tarafından ifşa edilen cihadın Yahudilerinden biri

Şeyh Ebu Süleyman eş-Şami, bu dergide birçok makale yazıyor ve dergiye makale yazan diğer kardeşlerinin makalelerini düzenliyordu. Ayrıca İngilizce yayınlanan tercüme yayınları da kontrol ediyordu. Ve konuda zamanını bolca infak ediyor ve büyük gayret gösteriyordu. Şeyh Ebu Muhammed, İslam Devleti'nin medya organlarının yaydığı mesajların en açık ve güzel şekilde yayınlanması için yaptıkları işlerinin çoğunda onlara yardımcı oluyor ve Ebu Süleyman ile birlikte yazıları kontrol ediyordu. Hatta çoğu zaman grafik ve tahlil konularında onları yönlendiriyordu. Ta ki; Allah ﷻ bu dergiye başarı nasip etti ve dergide yayınlananlar modern medya seviyesine ulaştı.

İngilizce diliyle başlayan dergi projesi, diğer yabancı diller ile de yayın kararıyla genişledi. Ve "Menba" adıyla Rusça, "Konstantiniyye" adıyla Türkçe ve Daru'l-İslam ismiyle Fransızca dergiler yayınlanmaya başlandı. Bu yeni dergi ve çeşitli video yayınlarıyla El-Hayat Medya Merkezi'nin yayınları oldukça genişledi. Daha sonra El-Hayat Medya vesilesiyle Arapça yayınlanan İslam Devleti videoları dünyadaki yaygın olan birçok dile tercüme edilmeye başlandı. Öyle ki; İslam Devleti videoları ve diğer yayınları neredeyse yeryüzündeki kavimlerin tümüne ana dilleriyle onlara ulaştırıldı.

Ebu Meysere eş-Şami İmzası…

Ebu Süleyman'ın Dabık dergisini ve diğer yabancı dilleri yayınlarını idare etmesi yanı sıra ona, İslam Devleti'nin menhecini ve düşmanlarının rezilliklerini ortaya koyması için Ebu Muhammed el-Furkan'ın denetiminde Ebu Meysere eş-Şami müstear adıyla yazılar yazmaya başladı. Şeyh Ebu Muhammed, onun makale ve yazılarının tarzını çok beğeniyordu. Şeyh Ebu Muhammed, mü'minlerin emirinin onu görevlendirdiği Medya dairesi ve İslam Devleti'nin diğer işlerindeki sorumluluklarıyla meşguliyetinden dolayı yazıları bizzat kendisi yazamıyordu. Lakin Ebu Süleyman'ın yazım tarzını beğendiği için makalenin içeriği olan düşünceleri ona iletiyor ve onun bu düşünceleri Ebu Meysere eş-Şami ismiyle makaleye dönüştürmesini istiyordu.

Mürted sahavatlara ve şeyhleri olan kötü âlimlerine acı darbeler vuran, ayrılık ve zarar fırkaları ve sapıklık ve heva ehli emirlerinin rezilliklerini ortaya çıkaran bu künyenin ismi bu şekilde yayıldı. Ve bu künye ile yazılan makaleler, insanların Allah'ın dışında ibadet ettikleri çok sayıdaki sembollerin perdelerini yırttı. Öyle ki, Ebu Meysere eş-Şami ismi, sahavat gruplarının ve yardımcılarının özellikle de müşrikleri savunan kötü âlimlerin telaşlandığı bir isim haline geldi. Nitekim bu kötü âlimler, bu makalelere reddiye vermekten aciz kalarak defalarca kez bu isimden şikâyetlerini dile getirdiler ve sürekli olarak bu ismin hakikatini araştırdılar. Lakin bu konuda hiçbir neticeye ve malumata varamadılar. Ebu Süleyman -Allah şehadetini kabul etsin-, sözlerinde çok ketum, işlerini gizleyen biriydi. Riyadan korkar ve şöhretten

uzak dururdu. Belirginleşmekte ve meşhur olmakta zahid davranırdı.

Ebu Süleyman, dine karşı çok kıskanç, Allah için gazaplanan, özellikle kendisini tevhid ve sünnete nispet eden kötü âlimlere oldukça buğzedendi. Bunların başında sahavatın şeyhleri ve düşünürleri gelmekteydi. Eline geçen her fırsatta onlardan sakındırırdı. Onların çirkin eylemlerini ve alçakça duruşlarını sürekli yayardı. Hatta sürekli olarak kardeşlerini ve emirlerini onları öldürmeye ve fitnelerinin kökünü kurutmaya teşvik ederdi. Ve bu işin yerine getirilmesi ve bu hedefin gerçekleştirilmesi için kendi nefsini öne sürerdi.

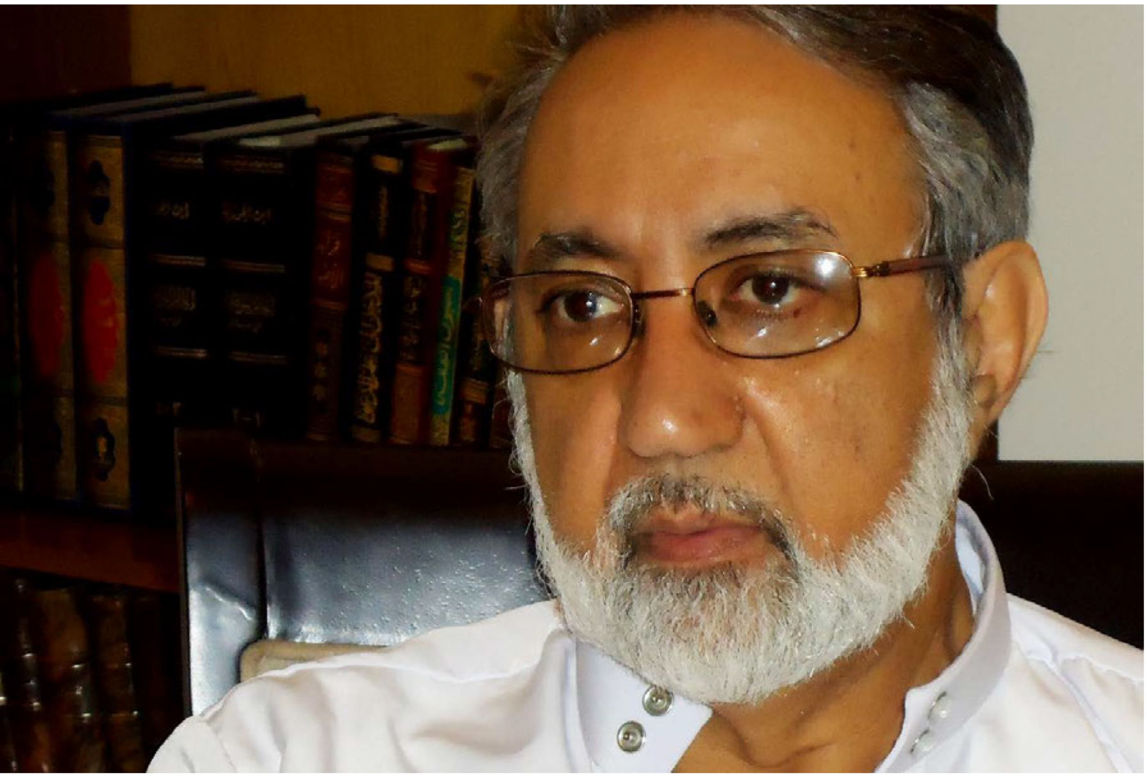

Cihadın Yahudilerinin tağut alimi, Tarık Abdulhalim

Nitekim yazılarının çoğunda haçlıları dost edinen kötü âlimlerin öldürülmesine teşvik ediyordu. Hatta Amerikalı Yusuf Hamza adındaki mürtedin Türkiye'ye ziyareti esnasında onun öldürülmesi için yapılan planda rol aldı. Ancak Allah ﷻ bu mürtede, Türkiye'de çalışan İslam Devleti müfrezelerinin elinden kurtulmayı nasip etti.

İlim… Amel… Davet…

Şeyh Ebu Süleyman'ın ilmi, sadece nazari bir ilimden ibaret değildi. Bilakis O, ilmiyle amel ediyor ve kendisine ve kardeşlerine hem dininde hem de dünyasında onlara fayda veren ilimlerle uğraşıyordu. Ve tevhid konularındaki ilmi bir deniz gibiydi. Eski ve yeni değişik dinlerin sözlerini ve mezheplerin fıkhi konularındaki içtihadlarını biliyordu. Selefin ve selefin yolunda gidenlerin yolunda gitmeye oldukça hırslıydı. Bidat ehlinden ve sözlerinden çok sakınırdı. Onlara asla değer vermez ve derecelerini yükseltmezdi. Necid davetinin ilk imamlarının sözlerine çokça muttali olurdu. Suud ailesi ve kuyruklarından olan tağutlara dostluk edip kendilerini bu davete nispet eden son dönem sapıklarından ve onların sapıklıklarından çok sakındırırdı.

Hakkı öğrenip onunla amel etmeye hırslı olduğunun göstergelerinden biri de; uzun saatler buyunca kimin söylediğine itibar etmeyip bir konu hakkında araştırma yapması ve o konuda tercih edilen görüşü seçmesiydi. Hakka tutunmak için, bilinen bir alime muhalefet etmekten veya meşhur olan biri görüşü terk etmekten geri durmazdı.

İşte bunlar bedenini yıpratan, zihnini meşgul eden ve üzerindeki sorumluluğu artıran şeylerdi. Ebu Süleyman, sabah erkenden işine başlar ve Dabık dergisinde ve diğer dergilerde çalışan kardeşleriyle beraber işlerini düzenler ve daha sonra zihinlerine şüphe bulaşan mücahid kardeşleriyle uzun toplantılar yapardı. İslam Devleti'nin onlara gizli kalan konularını açıklar ve onları tekrar doğru yola davet ederdi. Daha sonra görüşmeler, toplantılar ve tartışmalarla geçen yıpratıcı saatlerden sonra geç saatlere kadar tahkik, araştırma, yazma ve yazıları kontrol etmeye başlardı. Yorgunluk onu yıprattığı ve açlığın onu zayıf düşürdüğü halde evine giderdi. Çünkü çoğu zaman gün boyunca belini doğrultacak sayılı birkaç lokmanın dışında bir şey yemezdi.

Cihadın Yahudilerinin tağut alimi, Hani es-Sibai

Şehadet, Sönmeyen Bir Sevgidir…

Müslümanlara olan büyük faydasına rağmen istişhad amelini yapmak için ısrarını hafifletmedi. İlim talebi ve davetle çokça meşgul olması savaş cephelerine ve ribat hatlarına olan sevgisini söndürmedi. Dabık dergisi gecikip ve vakit daralınca; bu yorucu işten sizi rahatlatacak tek yol istişhad operasyonlarıdır, diye kardeşleriyle şakalaşırdı. Kardeşleri ne zaman ona yeni bir proje sunsalar, onlara; tek başlarına istişhad amelini yapabilecekleri projeler getirmelerini ve kendisinin de tek başına istişhad yapması için onu bu yeni projenin dışında bırakmalarını söyleyerek, şakalaşırdı.

Son günlerinde Ebu Muhammed ile Rumiyah dergisi projesini başarıyla tamamladılar. Nitekim bu derginin hedefi; birçok yabancı dili de kuşatıp dergi yayınlarının genişlemesi, yayın vaktinin sürekli bir olması ve yayın tarihinin bir kılınmasıydı. Allah'ın fazlı ile bu yeni dergi projesi başarı ile hedefine ulaştı. Ve Rumiyah dergisi, onunla kâfirlerin kızdırıldığı, muvahhidlerin ferahladığı ve İslam Devleti ve Müslümanlara yardım edildiği, ilk etapta sekiz yabancı dilde her ay aynı vakitte yayınlanan bir dergi haline geldi.

Birinci sayı yayınlandıktan sonra Şeyh Ebu Muhammed el-Furkan, Rakka'da haçlı bombardımanda şehid edildi, Allah şehadetini kabul etsin. Ebu Süleyman, Şeyh'in vefatına çok üzüldü. Ve onun üzerinde bunun etkisi açıkça görülüyordu. Şeyh'in vefatından sonra vakitlerinin çoğunda dalgın olurdu. Neredeyse yüzünde tebessümü göremezdin artık. Tüm bunlar Ebu Muhammed'in onun yanında büyük değerinden ve Şeyh'in İslam Devleti'ndeki mevkisini, askerleri ve emirleri yanındaki değerini bilmesinden kaynaklanıyordu.

Ebu Süleyman, ribat ve gazveye çıkma ısrarını daha da artırdı. Ta ki; emiri, ona izin verdi. Düşmana en yakın ve en tehlikeli noktada ribat tutmayı talep etti. Kardeşleri onu Tabka'nın kuzeyindeki savaş hattına götürdüler. Haçlı koalisyonu bombardımanı altında birkaç arkadaşıyla beraber bir köyde kâfirlere karşı sebat ettiler ve kâfirlerle çatıştılar. Ta ki; Allah'ın ﷻ takdiriyle haçlıların bombalarından biri, Ebu Süleyman'nın istediğinin gerçekleşmesi için korundukları eve isabet etti ve onun cihad kıssası istediği gibi sonuçlandı ve (inşallah) Allah yolunda ilk safta şehid oldu. Düşmanından yüzünü çevirmedi ve onlara arkasını dönmedi. Biz onu böyle biliyoruz ve onu Allah'a karşı temize çıkartmıyoruz.

Ebu Muhammed el-Furkan'ın vefatından sonra cesedinin, aklının ve düşüncelerinin rahat olmadığı Ebu Süleyman eş-Şami de bu dünyadan göç etti. Allah ikisinin şehadetini kabul etsin.

Ebu Süleyman, gece geç saatlere kadar veya sabahın erken saatlerine kadar konuları araştırdığı, kitapları gözden geçirdiği veya makale yazdığı halde bilgisayarı başında çalışırken ki; hali ile kardeşlerinin zihinlerinde kalarak bu dünyadan göç etti.

Ebu Süleyman, Allah'a ve Allah'ın yoluna davetin, Allah'ın düşmanlarını öldürmeye teşvikin medyadan nasıl yapıldığını kardeşlerine öğreterek bu dünyadan göç etti.

Allah sana rahmet etsin ey Ebu Süleyman! Allah ﷻ bizi, cennetin en yüce makamlarında seni ve senin şeyhlerinle bir arada toplasın. Allahumme amin.

MÜŞRiK RAFIZiLERiN
TELAFER'E
YÖNELiK SALDIRILARININ KAYIPLARI
Safer 4'ten 4 Cemaziyelahire Kadar
1100
Ölü ve Yaralı
90
Askeri Karargah
Kontrol Altına
Altına Alındı ve
Daha Sonra Yakıldı
39
İstişhadi
Operasyon
İMHA EDİLEN VE
KULLANILAMAZ HALE
GETİRİLENLER
Abrahams Tankı 14
13 Rus Tankı
49
Hummer
Aracı
22
BMP Aracı
265 Farklı Araç
Cougar Aracı 6
GANiMET
ALINANLAR
32
Askeri Araç
ve Büyük
Miktarda Silah
ve Mühimmat
Uçak
Düşürüldü 16

YAKINDA
İNŞAALLAH

BU BİZİM
AKİDEMİZ
VE
MENHECİMİZDİR

مكتبة الهمّة
HİMMET OFİSİ

Hani Allah size iki taifeden birini, o sizindir diye va'dediyordu. Siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkı meydana çıkarmak ve kâfirlerin ardını kesmek istiyordu. [Enfal, 7]

RUMIYAH TR